1980. FEBRUÁR 21. XXXVI. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM Ára: 2,80 Ft

Ludas Matyi

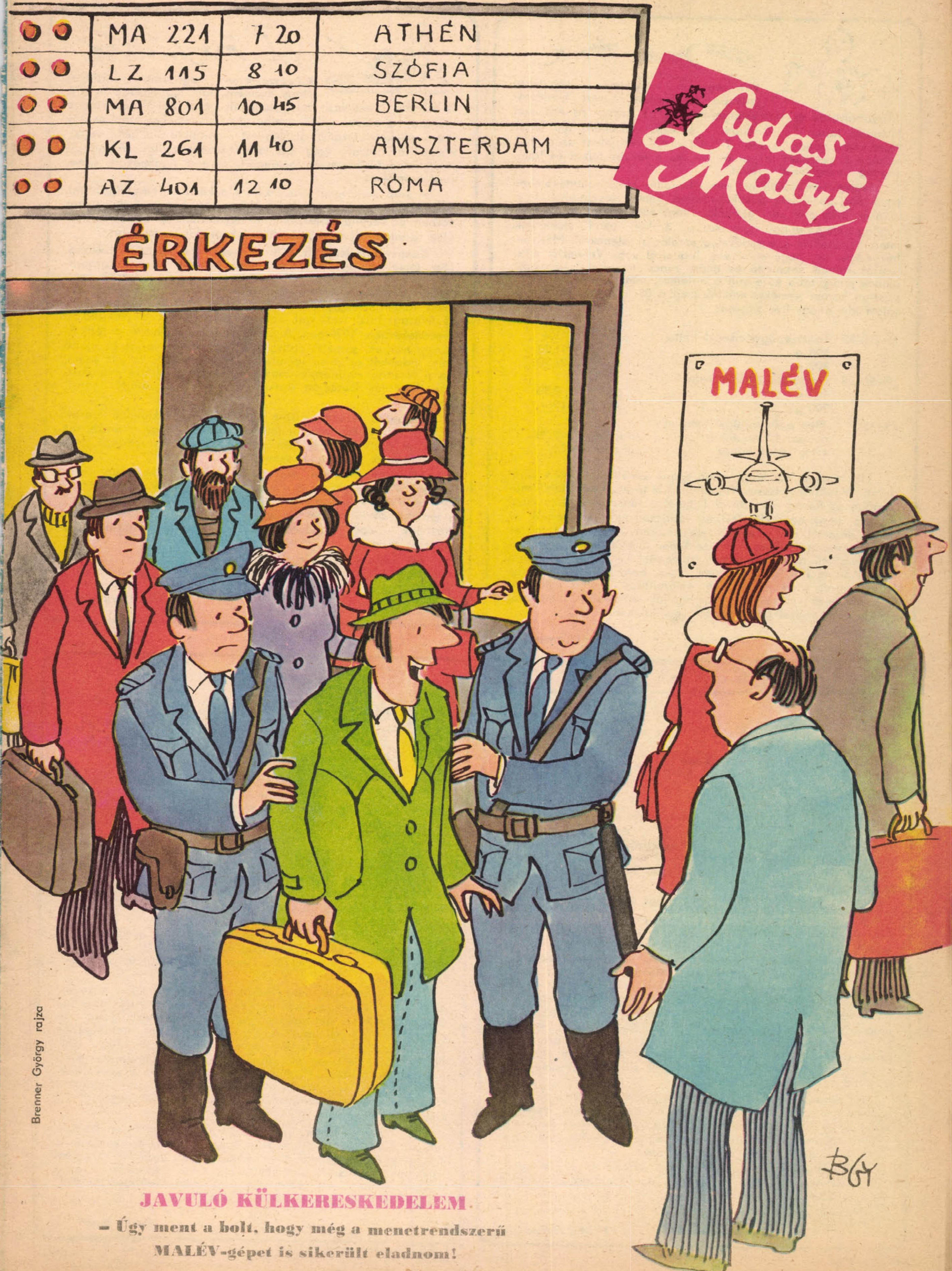
MA 221 7 20 ATHÉN
LZ 115 8 10 SZÓFIA
MA 801 10 45 BERLIN
KL 261 11 40 AMSZTERDAM
AZ 401 12 10 RÓMA
ÉRKEZÉS
MALÉV
BGY

Brenner György rajza

JAVULÓ KÜLKERESKEDELEM.

– Úgy ment a bolt, hogy még a menetrendszerű MALÉV-gépet is sikerült eladnom!

Vatta

Van egy, a szorgalmas újságolvasó számára is kevéssé ismert kiadvány: „Árszabályozás és termékforgalmazás", az Anyag- és Árhivatal hivatalos lapja. Ez – állítom – érdekes olvasmány tud lenni. Nem olyan régen, január 1-i dátummal megjelent szám 212. oldalon át részletezi a január 7-e óta érvénybe lépett és hatóságilag szabályozott árakat.

Ezúttal sem sokallani, sem kevesellni nincs szándékomban egyik árat sem. Sem a kukta-fazékét, sem a fekete-fehér televíziókét. Még arra sem gondolok, hogy végigböngészve a hatóságilag megállapított temetkezési árakat, azon élcelődjek, miért neveztek el szemfedőket a mitológiai istenekről. Mert nehéz megérteni, hogy miért van Jupiterről vagy Vénuszról elkeresztelt halotti szemfedő és miért nincs mondjuk Hádeszről, akinek pedig több köze volt a halálhoz, mint Vénusznak. Nem, pusztán három terméket említek meg a 89. oldalról. Hadd másolom ide, ahogy írva vagyon:

75–31–22	Egészségügyi cikcakk vatta	db	11,–
	100 g	db	11,30
	200 g	db	21,90
75–31–23	Háztartási cikcakk vatta		
	100 g	db	9,80
	200 g	db	19,–
75–45	Rico egészségügyi tampon		
	normál 10 db doboz	doboz	17,70
	extra 10 db doboz	doboz	21,–

Ha bárki is azt várja, azon fogok elmélkedni, miért kerül a vatta duplájába, téved. Különben is a tévé „A hét" című műsorában az Anyag- és Árhivatal illetékes főosztályvezetője megmondta, hogy az eddig 9,90-es vattacsomagtól megvonták az állami dotációt, ami – emlékezetem szerint – 6,50 forint volt és az így létrejött 19,00-es áron az állam semmit nem keres, hiszen forgalmi adó nem terheli a vattát. Ismétlem, minderről nem akartam írni, csak azt nem értem, hogy az idézett három termékfejezet címe miért „Csecsemőruházat". Talán mert nálunk a gyerekeket szívesen csomagolják vattába? A tamponról meg a csecsemőről pedig kérdés sem jut eszembe.

Fellegi Tamás

Rönkhúzás

Kercaszomoron meghúzták a rönköt! Nagy esemény, lám legnagyobb lapunk is megírta. Kicsi vasi, zalai falukban akkor kerül sor erre a mókára, ha esküvő nélkül szalad el a farsang. Egy lányt és egy fiút – pótmenyasszonyt, álvőlegényt – farönkre ültetnek, s végighúznak a főutcán, égig érő lárma közepette. Így kárpótolják magukat a füstbe ment farsangért, vesztett vigalmakért, elmaradt örömökért.

A szép szokásokat őrizni kell, s a kor igényeihez igazítani. Rég mondom már, hogy a rönkhúzás ősi hagyományát széles körben el kellene terjeszteni, természetesen új, korszerű, közéleti tartalommal megtöltve. Mondok példát is, mindjárt.

Kaposvárott lezajlott a híres, nevezetes, egyhetes farsang. Úgy tervezték, úgy álmodták, hogy sok-sok farsangi programot már az új ifjúsági és művelődési házban rendeznek meg. Abban a házban, amelynek átadását a múlt év minden jelesebb napjára megígérték a kivitelezők. Még a márványtáblát is kifaragtatták, arannyal belevésették: készült a Nemzetközi Gyermekévben, 1979-ben. A tábla azóta is ott hever a régi ifjúsági házban, sarokba dobva, s a kaposváriak várják az újabb jeles napokat és jeles ígéreteket. Milyen mókás is lett volna, ha a farsang zárónapján maskarások rönkre ültetve végighúzzák Kaposvár főutcáján azokat, akik miatt az átadás ennyit késik...

Olvasom, hallom, milyen sok a hiánycikk-kiállítás mostanában Pesten. Ha belegondolunk, rájövünk, hogy a rönkhúzás is ennek egyik ősi, népi formája. Hiszen olyankor rendezik, amikor hiánycikk a farsangi esküvő.

Mi volna, emberek, pestiek, ha farsang farkán, húshagyókor mi is rendeznénk egy nagy mulatságot? Egy óriási farönkre felkötöznénk korcsolyát, tréningruhát, bútort, cirkogejzert, cipőpasztát, zománcos tésztaszűrőt, ezer más hiánycikket, s végighúznánk – nagy vigadozások közepette – a Margit-hídtól a Boráros térig.

Aki benne van, jelentkezzék...

Pardon, most hallom, semmi sem lesz az egészből. A rönk is hiánycikk.

Radványi Barna

Alma, az alma

Minden elismerésem azoké a szakembereké, akik – mint legutóbb is olvastam – újfajta gyümölcsök (vagy új gyümölcsfák? – ezt nem tudom pontosan; készültem, de elfelejtettem) kinemesítésén fáradoznak. Ők a nagy elődök nyomdokaiba lépnek, s hírünket is öregbitik a világban.

De... miért csak ők lépnek a nagy elődök nyomdokaiba?

Megmondom őszintén, úgy, ahogy van: én a piacról élek. És azt látom, hogy évről évre, szinte minden gyümölcsből kevesebb a „fajta". Gyerekkoromban legalább 6–8 féle szilvát ismertem, s mivel az ismétlés a tudás szülőanyja, akkoriban nem is felejtettem el a nevüket. (Hozzá kell tennem, hogy speciel a szilvaevés nem a kiváltságosak orgiáinak fénypontja volt.) A szőlőt úgy kértük, hogy „abból a nagyszeműből adjon", netán így: „ha megkérhetném, olyat adjon, hogy a héja és a magva között is legyen valami". Még húsz éve sincs, hogy a piacon – pardon, vásárcsarnokban – nem csak az őstermelők árusítottak ilyen, olyan, amolyan nevű körtéket. Nem szeretem az almát, ez persze magánügy, de jól élnek emlékezetemben a standokon virító „almafajták".

Mostanság? Én nem tudom, merrefelé helyezkednek el a gyümölcsöskertek, lehetséges, hogy én nem járok a hozzájuk közel fekvő csarnokba, de alkalmi felméréseim szerint Budapest legtöbb pontján legfeljebb kétfajta körte, s ugyanannyi fajta, de restaurálásra szoruló alma található.

Megnéztem a lexikonban (igaz, ő már 50 éves, azt mond, amit akar), s abból kiderül, hogy az alma-családok (családok!) száma tizenöt.

Nemesítés nélkül.

Marthy Barna

A cukros bácsi és a kérdőív

A cukros bácsi nem tartozott a bűnügyi krónikák alanyai közé, cukorbetegként kereste fel az SZTK rendelőintézetet. Amolyan szokásos rutinvizsgálatra jött, s nyugodtan tűrte sorsát egészen addig, míg az asszisztensnő eléje nem rakott egy kérdőívet. A bácsika csak nézte, nézte a cukorbetegségekkel kapcsolatos kérdéseket, s egyre jobban elkeseredett: mennyire buta lehet ő, hisz a kérdések legtöbbjére nem tud válaszolni.

Pedig a kérdések nagyon egyszerűek voltak. Mindjárt a legelején például arra kellett válaszolni, hogy a megvizsgált személy hány grammal született. Ám századunk első éveiben a bábaasszonyok még nem nagyon méregették a gyerekeket, világra segítették őket, aztán megnézték, hogy van-e valamijük vagy nincs, s ezzel részükről befejezettnek nyilvánították a szülést.

Tovább haladva a kérdésekben a bácsika megint elszomorodott. Nem tudta például azt, hogy a múlt század hatvanas éveiben született édesapjának volt-e cukorvizelése. Arra sem tudott felelni, hogy egyenes ági rokonait mikor, hol kezelték diabetesszel. Az meg aztán végképp elkeserítette, hogy fogalma sem volt testvérei születési súlyáról, akik különben mind nyolc-kilenc évtizeddel ezelőtt születtek, összesen kilencen. Akkoriban a zsellércsaládoknál gyakori volt az ilyen szaporulat, hisz nem volt még sem mozi, sem televízió, de még Piramis koncert sem.

Így aztán a nemes célú kérdőív csaknem teljesen kitöltetlen maradt. A bácsika, mintegy önkontrollként, megkérdezte a belgyógyász szakorvost, hogy vajon hány grammal született anyjának legidősebb unokaöccse és volt-e diabetesze Ciceronak? A doktor nem tudta, így a bácsika megvigasztalódott: mégsem kell szégyellnie magát a kérdőív miatt.

Vezda János

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két kisgyerek beszélget:
— Az én papám nagyon jó bácsi.
— Nekem mondod? Tavaly még nálunk volt papa!

*

Az 1900-as években az egyik vidéki színtársulat egyik tagja soknapos szakállal állított be az igazgatóhoz:

— Ma a Hamlet megy, szíveskedjen előleget adni a borotválkozásra.

— Szó sem lehet róla — felelte a kőszívű igazgató — inkább adjuk elő ma a Lear királyt!

*

A megállóban két ember beszélget:

— Hallotta? Külföldről rendeltünk villamosokat!

— Rémes!

— Mi ebben a rémes?

— Na hallja, már félórája várok itt a villamosra. Mikor fognak azok külföldről megérkezni?

VESZÉLYES ÖVEZET UFÓKNAK

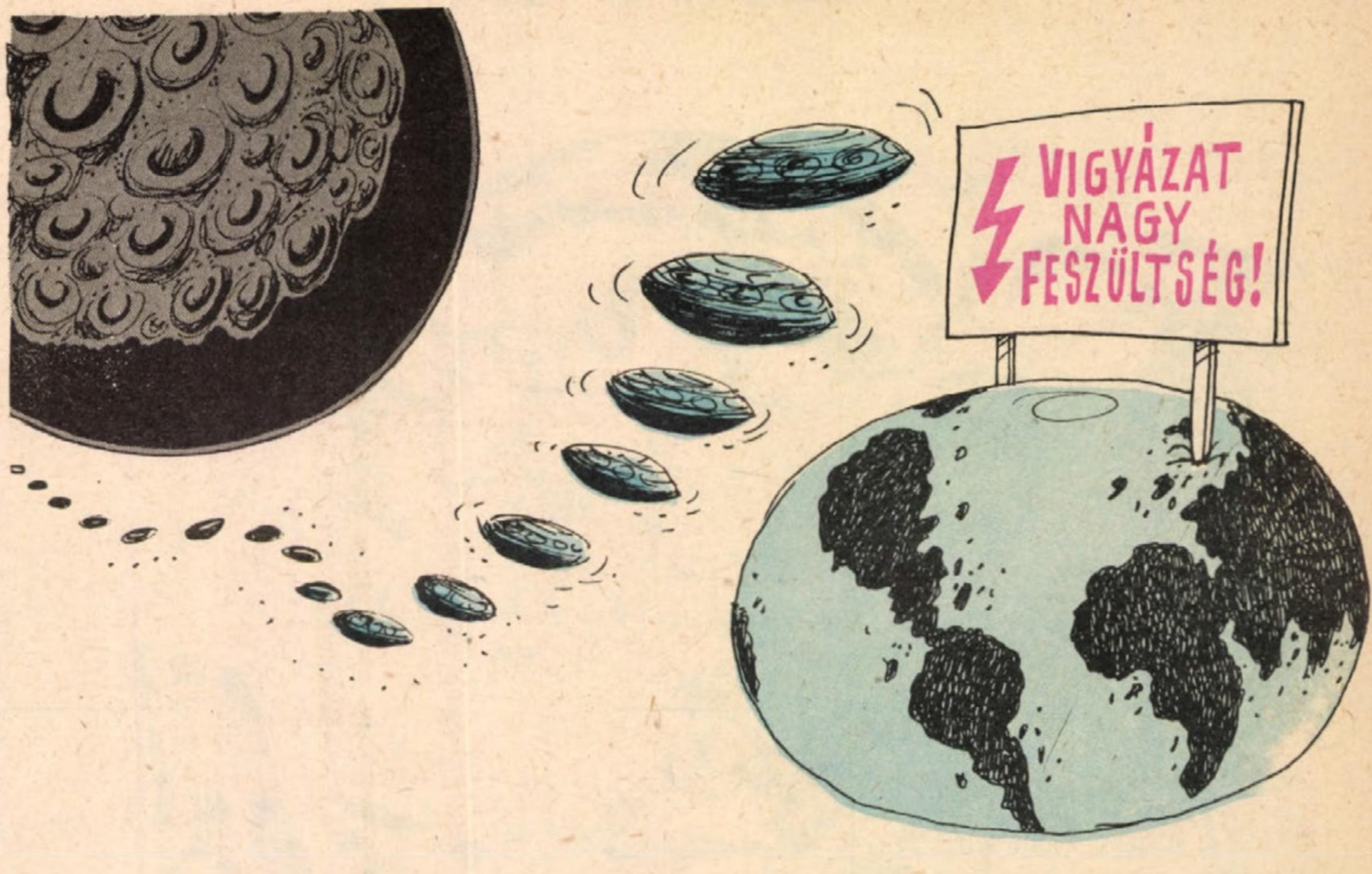
VIGYÁZAT NAGY FESZÜLTSÉG!

KAPCSOLTAK

Vasárnap este volt, úgy tíz óra lehetett, amikor megszólalt a szobámban korunk nagy vívmánya, a telefon. Éppen aludtam, de ez úgy látszik, senkit nem zavart rajtam kívül.

— Jó estét kívánok — szólt bele egy ismerősnek tetsző hang. — Föld S. Péterhez van szerencsém?

— Tessék? Mi van? — kérdeztem és megdörzsöltem a szemem. A szobában sötét volt, ám ez a sötétben alig látszott. — Kit tetszik keresni?

A vonal másik végén nevetés hallatszott.

— Akkor hát mehetünk? — kérdezte az ismerős hang.

— Nem megyek sehova — mondtam.

— Értem — mondta a hang a telefonkagylóból, és tudtam, hogy nem érti. — És hányan vannak, ha szabad kérdeznem?

Ez már sok volt.

— Hogyhogy hányan vagyunk? — mordultam fel. — Egyedül vagyunk, vagy ketten vagyok, teljesen magánügy. Miért, maga hányan van?

— Na, ennyit bevezetésként. Ne raboljuk a nézők idejét. Húszforintos kérdés. Mehet?

Már majdnem felébredtem, de még mindig nem tudtam, miről van szó.

— Vigyázzon, mert egy kicsit csalafinta a kérdés — hallatszott a vonal túlsó végéről. — Ön szerint hogyan lehet helyreállítani a népgazdaság egyensúlyát?

— Tulajdonképpen semmi köze hozzá, de azért magának elárulom — súgtam a telefonba. — Növelni kell a hatékonyságot és a gazdaságot.

— Nagyon jó. Szóljon, ha nem akar tovább játszani. Most negyven forintnál tartunk.

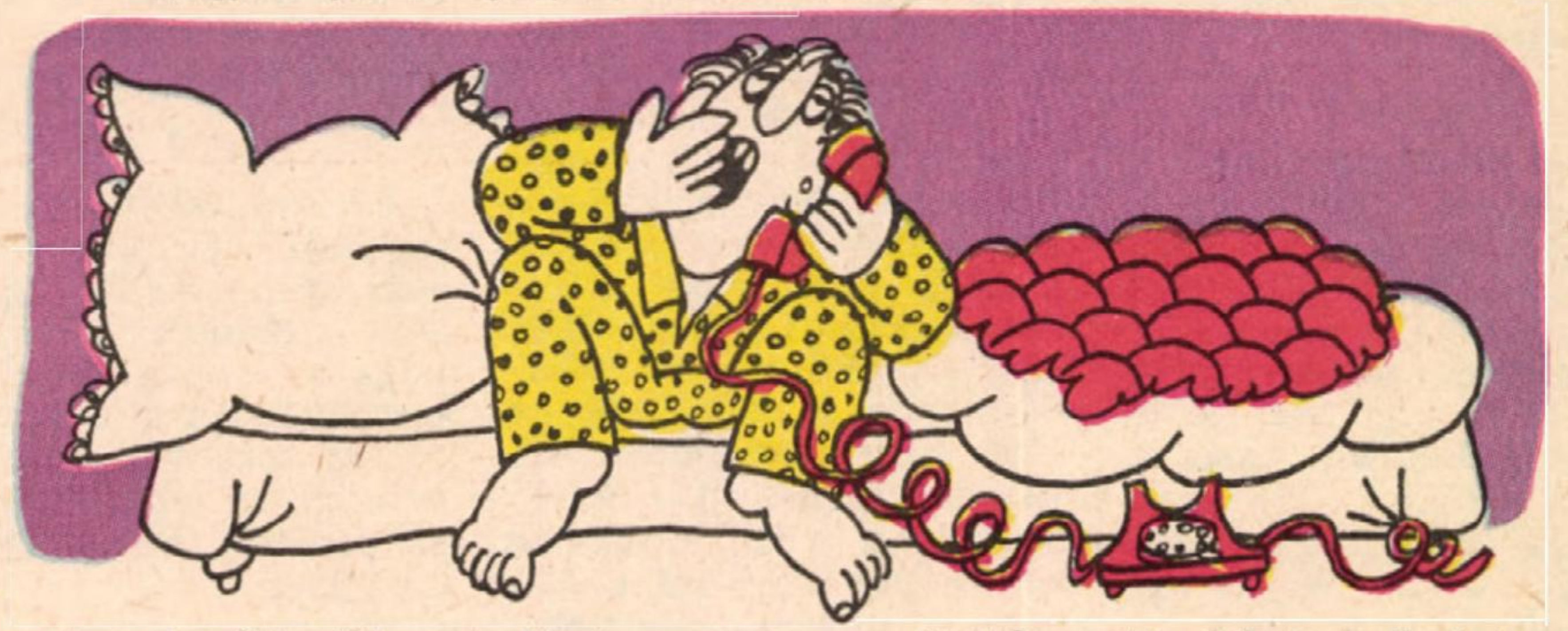

— Nem baj — válaszoltam. — A pénzből sohasem elég.

— Akkor mondom a következő kérdést. Ki kaphat támogatást az új szabályozó rendszerben?

— Hogyhogy ki kaphat? — kérdeztem vissza. Bár a válasz a kisujjamban volt és a könyökömön jött ki, bosszantani akartam a telefonbetyárt.

— Mely vállalatok, szövetkezetek? Találgathat, de csak addig, míg ki nem gyullad a lámpa.

— Azt kötve hiszem — mondtam —, a kapcsoló tőlem két és fél méterre van, s nincs az a kincs, amiért én most innen fölállnék. Egyébként annyit elárulok, hogy csak a jól, hatékonyan dolgozó kollektívák számíthatnak hitelre. Támogatás pedig nincs.

Körülbelül tíz perc telhetett el ezután. Sok mindenről beszélgettünk új ismerősömmel. Egészen szimpatikus ember benyomását keltette.

— Kettőezer-ötszázhatvan forintnál tartunk — mondta. — Tovább játszik? Figyelmeztetem, a kérdés nem könnyű, s ha nem tud válaszolni ,akkor már csak a Kutyaenciklopédia és az Új filmlexikon között választhat.

— Rendben van — mondtam, mert régen olvastam már a kutyákról. — Jöhet a következő kérdés!

— Egy ábrát lát a képen, a magyar népgazdaság stilizált modelljét. Különböző — jól és rosszul dolgozó — vállalatokat. Ön szerint a képen hányas számú rajz felesleges?

— Ne haragudjon, miről beszél? — kérdeztem. — Semmiféle ábrát nem látok.

— Jó, egy kicsit eltűnök a képről. Így jó?

— Lehet, hogy jó, nem tudom megítélni, mert nem látok semmit. Látatlanban pedig nem szívesen nyilatkozom.

— Hogyhogy? Nem látja az ábrát? — kérdezte az ismerősnek tetsző hang ijedten. — Önnél nincs bekapcsolva a televízió?!

— Milyen televízió? — kérdeztem. — Nekem soha nem volt televízióm és valószínűleg nem is lesz.

Hirtelen ingerült lettem.

— S különben is, hogy jön ahhoz, hogy csak úgy felébresszen? Egyébként pedig jobb, ha tőlem tudja: nincsenek fölösleges emberek, de aki nem dolgozik, az ne is egyék!

Még megemlítettem neki, hogy a rokonai, úgy látszik, semmit sem tudnak a termékszerkezet korszerűsítéséről, s az export fontosságáról, majd lecsaptam a kagylót.

Három nap múlva pénzes utalványt hozott a postás: megkaptam a kétezerötszázhatvan forintot. Megvettem belőle a kutyákról szóló nagy méretű kézikönyvet és még mindig maradt valami vásárlóerőm.

Föld S. Péter

FELVÁGÁS

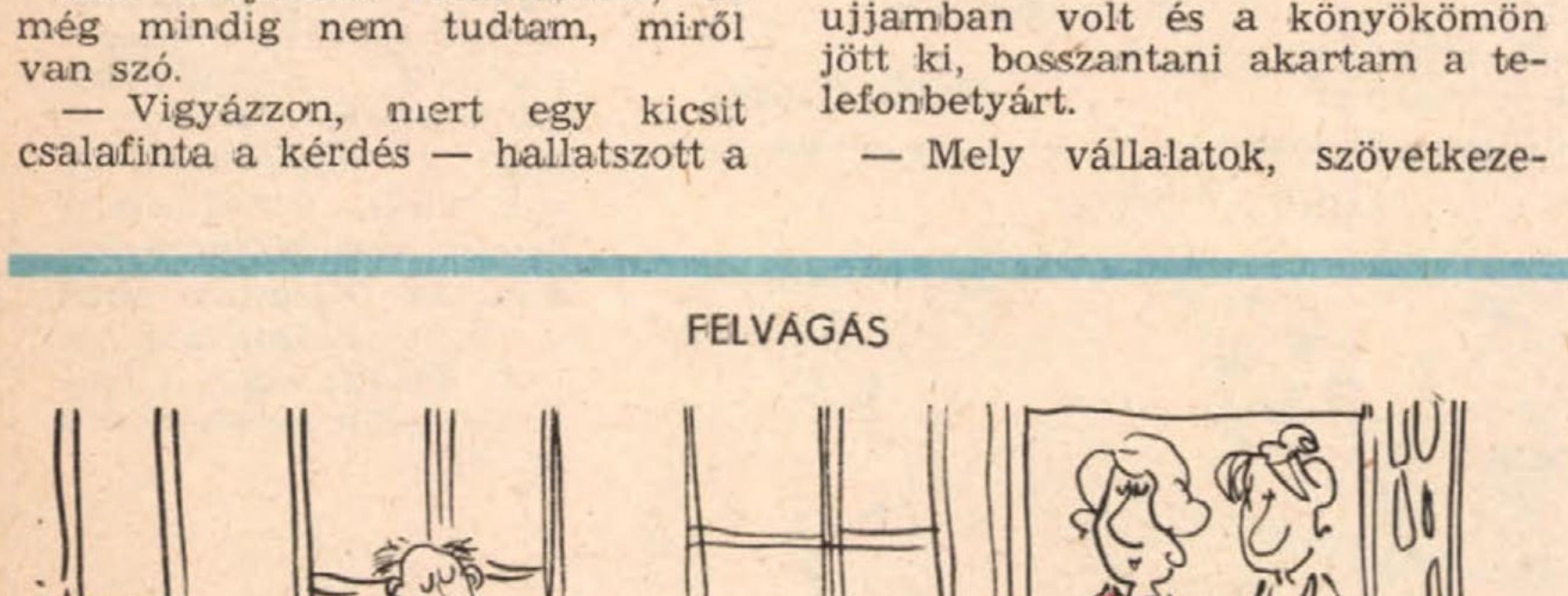

– Nekünk még van cipőpasztánk!

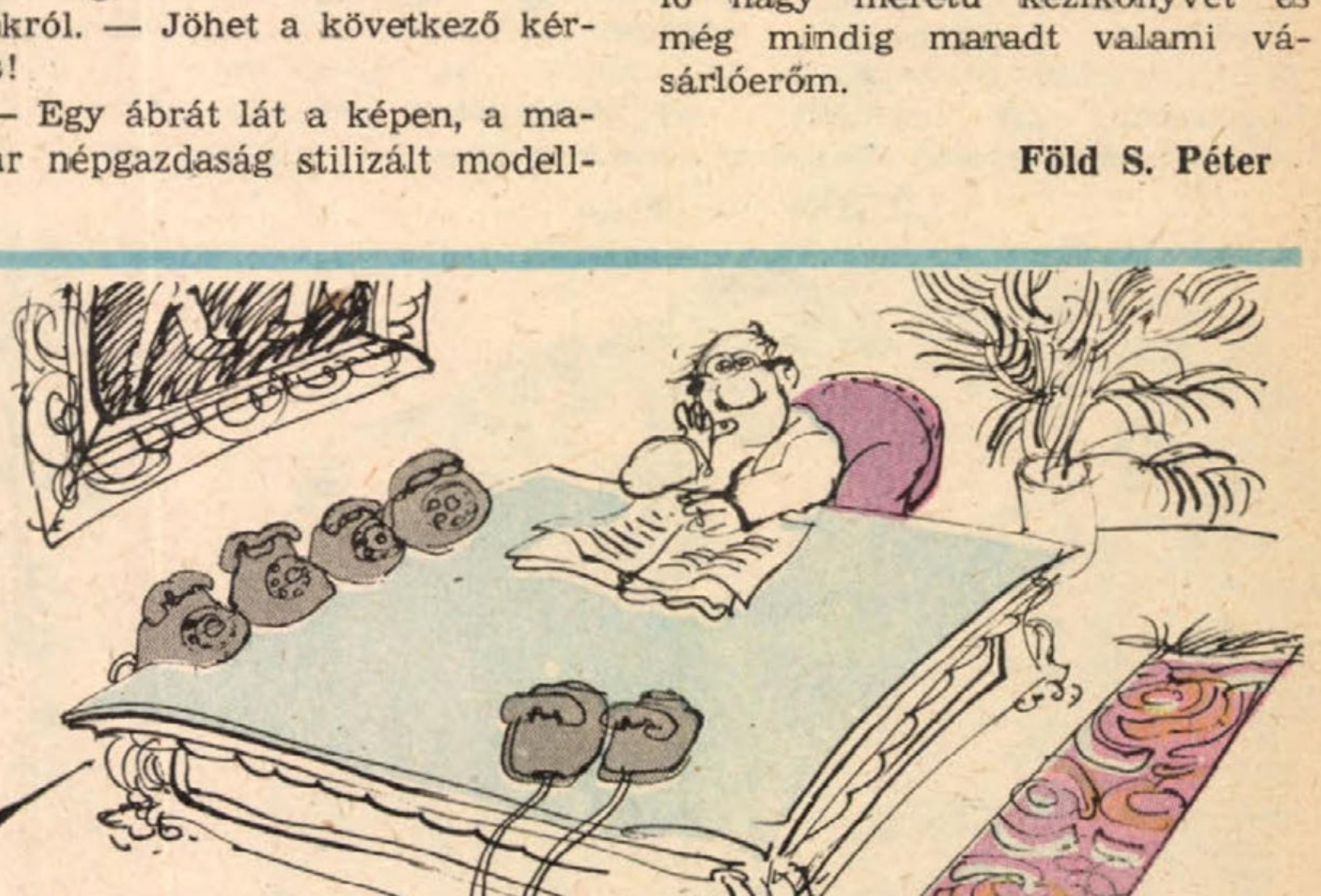

– Tulajdonképpen miért szidják az emberek folyton a telefonhelyzetet?

FENNTARTOTT HELY PARAGUAYBAN

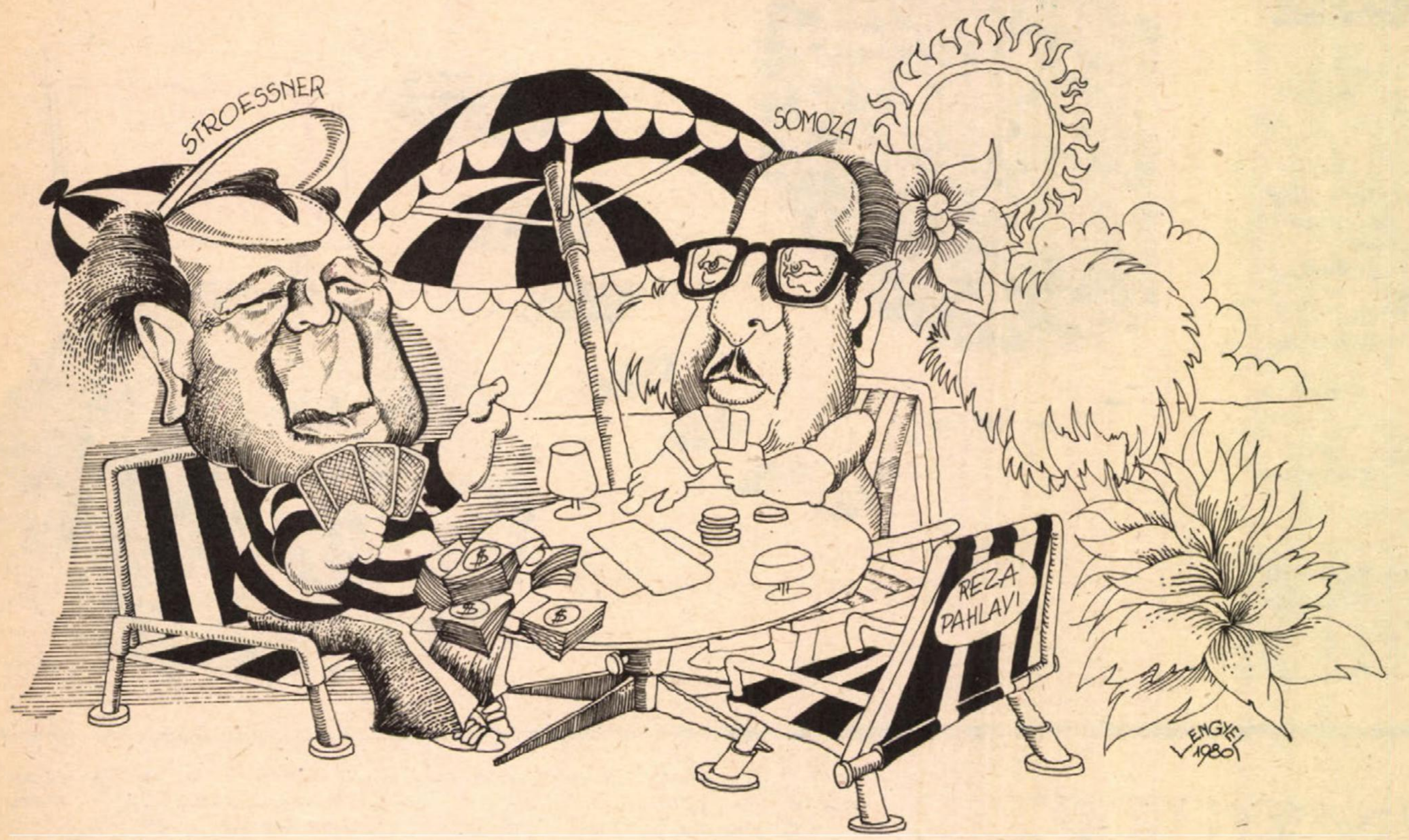

SZÓSZÖCSKÉK

Tessék már végre megmagyarázni nekem, deresedő hajú, ódonabb magyarsághoz szokott állampolgárnak, hogy mi fán terem a *hangvétel*. Újabban ugyanis a vidám, borús, szokatlan, hagyományos, régies, újszerű, stb. *hangú* cikk, vers, színmű, zenedarab stb. egyaránt kiment a divatból. Most mind vidám, borús stb. *hangvételű*.

Hol a csudában lehet azt a hangot venni? Valahol nyilván árusítják, csak éppen nem tudok róla. Hiszen, ha egyszer van hangvétel, akkor alkalmasint hangeladás is van. Vagy tán úgy kell hangot venni, mint — mondjuk — levegőt: beszíva-kifújva?

Szinte hallom a jövendő magyar mondatait. Buszon: „Hallja-e, micsoda hangvételen merészel velem beszélni?” Versben: „Kedvesem hangvétele, akár a patakvíz csobogása.” Regényben: „A dermedt csöndben váratlanul fölharsant egy sztentori hangvétel...”

És így tovább. Ebben a *hangvételnemben*.

*

„Nem teltkarcsú férfi” — ismeretségét keresi apróhirdetésben (természetesen házasság céljából) egy hölgy.

Szerintem révbe is fog érni. Mert egy férfi lehet sovány, ösztövér, szikár, karcsú, nyúlánk, kövérkés, elhízott, hájas, dagadt, hordószerű — csak éppen egy nem lehet: teltkarcsú.

Aki meg véletlenül, merő eltévelyedésből mégis az találna lenni, az amúgy sem igen válaszol hölgyek házassági ajánlatára.

*

Az Atlanti-óceánon kigyulladt egy *tankhalyó* — olvasom. S kicsivel arrébb, ugyanabban az újságban, hogy korosodóban van egy hajdani kutyakiállításon győztes *ebb*.

Nos, gondolom, a „tankhalyó” el is *sűjjett*. Az „ebb” pedig, ahogy telnek az évek, egyre *ebb és ebb* lesz.

*

Nemrég mérgesen tettem e hasábokon szóvá, hogy szegény Cyranót — Ábrányi Emil fordításának felhasználásával — dadogó antitalentummá züllesztette egy, a verseléshez mit sem konyító „fordítótárs”, a téveadaptáció készítője. Még meg sem jelentek zsörtölődő soraim, amikor Lope de Vega híres darabjának, „A kertész kutyájá”-nak kiváló fordítója, néhai Gáspár Endre járt úgy, mint Ábrányi: ragyogó találataira észbontóan rossz, mondhatnám kutyául hangzó, a verselés elemi követelményeit is kutyába vevő sorok következtek, annak jeléül, hogy a tévé valamely rejtélyes okból az istennek sem hajlandó költőre bízni a klasszikus fordítások tévéhez-igazítását.

A jövőben két megoldás közt választhat a televízió Vagy beadja a derekát, s többé nem dilettánsokra bízza az adaptációt; vagy fönntartja a jelenlegi állapotot. Amely második esetben azonban talán inkább így tessék bekonferáltatni a dolgot: *„A szerencsétlen X. Y. fordításának kihasználásával ferdítette N. N.”*

N. N. — vagyis a Nagy Niemand.

*

A közművelődési program jegyében létrejött a Magyar Népművelők Egyesülete. Szívből kívánom, hogy ne csupán papíron létezzék. Habár őszintén szólva az sem volna baj, ha az említett program céljaira papír is jutna, nemcsak egyesület.

*

A minap társaságban így fakadt ki valaki:

— Már megint túlspórolunk a célon. Akármerre nézünk, azt látjuk, hogy itt is, ott is oktalanul, ráfizetésesen takarékoskodunk. Hát mi ez?

Én megmondom: *pazarékosság*.

Timár György

TRIBÜN

Bill Shankly, a Liverpool volt menedzsere mesélte:

— Egy alkalommal új kapust akartunk vásárolni. De amikor átnyújtottuk neki a töltőtollat, hogy írja alá a szerződést, kiejtette a kezéből. Erre inkább lemondtunk az üzletről.

*

A Liverpool csapata hosszú idő óta nem képes győzni a Nottingham Forest ellen. Bob Paisleyt, az új menedzsert megkérdezték, kidolgozott-e valamiféle speciális taktikát az ősi ellenfél meghódoltatására.

— Természetesen — volt a válasz. — Utasítom az egyesületi busz vezetőjét, hogy a kupatalákozóra ne a sztrádán vigye a társaságot, hanem a régi, zötyögős országúton. Ez minden bizonnyal felrázza a legényeket.

*

Bart Starr, a Green Bay Packers rögbicsapatának kapitánya szerződést kötött a fiával. Megállapodtak, hogy minden jó iskolai dolgozatáért tíz cent jár a srácnak. Starr aztán egy alkalommal késő éjjel tért haza a mérkőzésről. Nem éppen virágos kedvében. Fárasztó volt az utazás, kikaptak és a saját teljesítményével sem volt elégedett. Az ágya mellett, az éjjeliszekrényen kis levelet talált:

„Gratulálok, papa — írta a srác —, szerintem jól játszottál.” Melléklet is volt a levélhez. Két tízcentes.

*

Paul Hunsicker, a Michigan Egyetem professzora választ keresett arra a kérdésre, hogy melyik a legkeményebb sportág. Negyvenegy fizikai tevékenységet elemzett, koordináció, állóképesség, hajlékonyság, mozgékonyság, egyensúly, intelligencia és alkotóerő szempontjából. Az összesítés után meglepő eredményre jutott. Kisült, hogy a legkeményebb sportág — a balett.

*

Azt mondja a középtávfutónak a felesége:

— Tom, lágytojást akarok főzni, de elromlott az órám, úgyhogy képtelen vagyok lemérni a három percet. Nincs más hátra: fuss rögtön egy négyperces mérföldet, de hagyd abba egy perccel előbb.

(p. p.)

SZEGÉNY VÁLLALAT

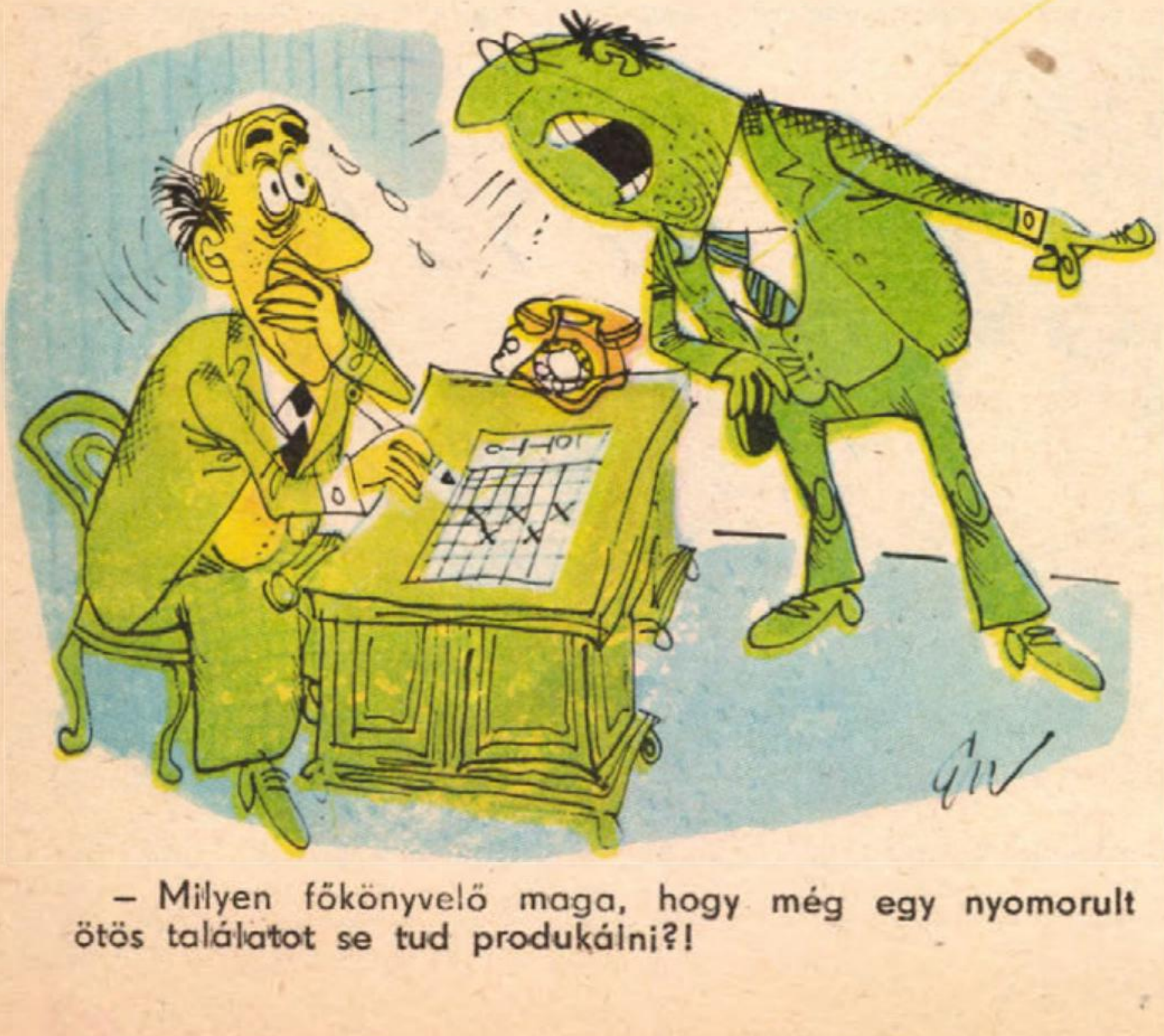

– Milyen főkönyvelő maga, hogy még egy nyomorult ötös találatot se tud produkálni?!

HÁLÁS UTÓKOR

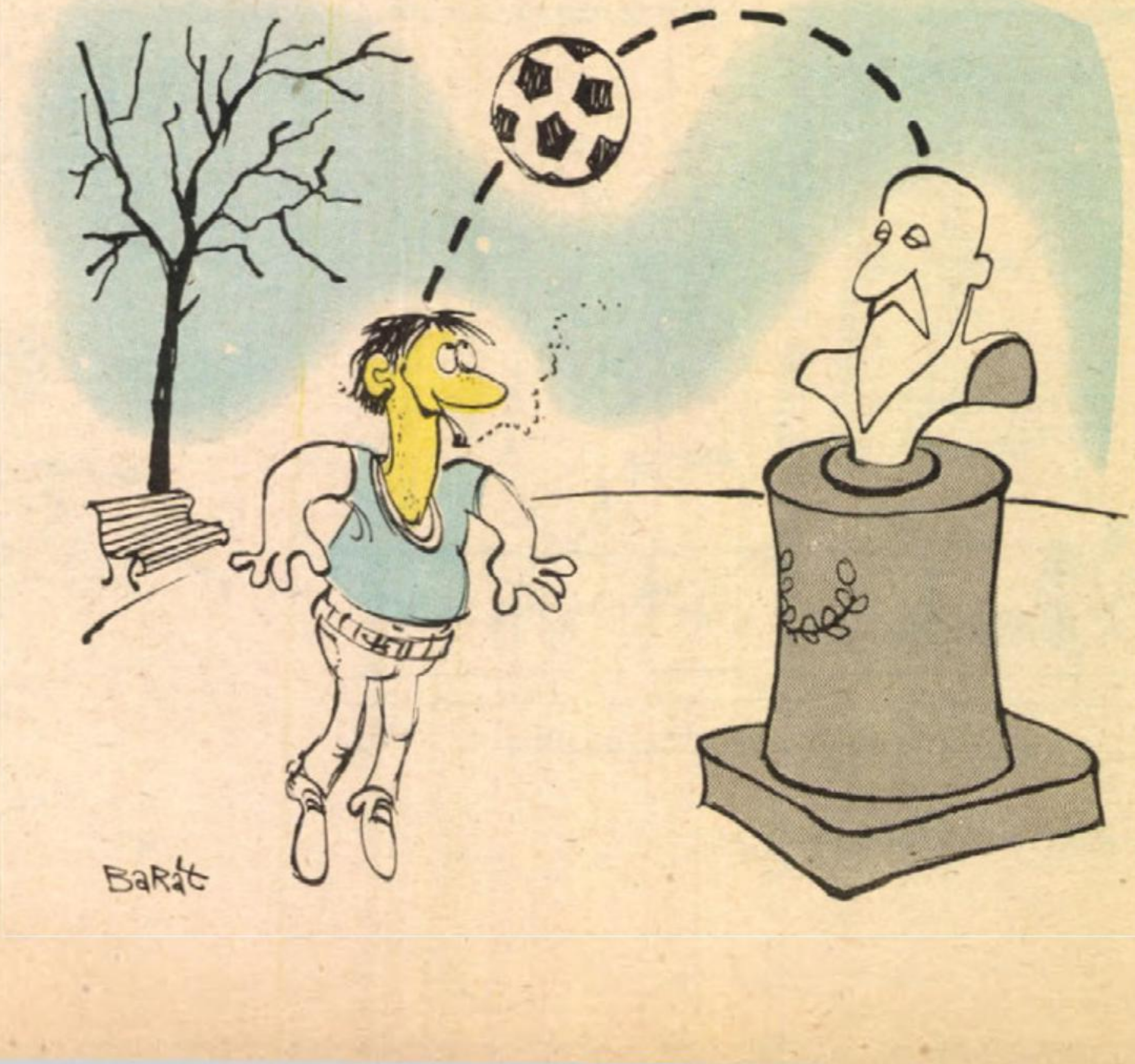

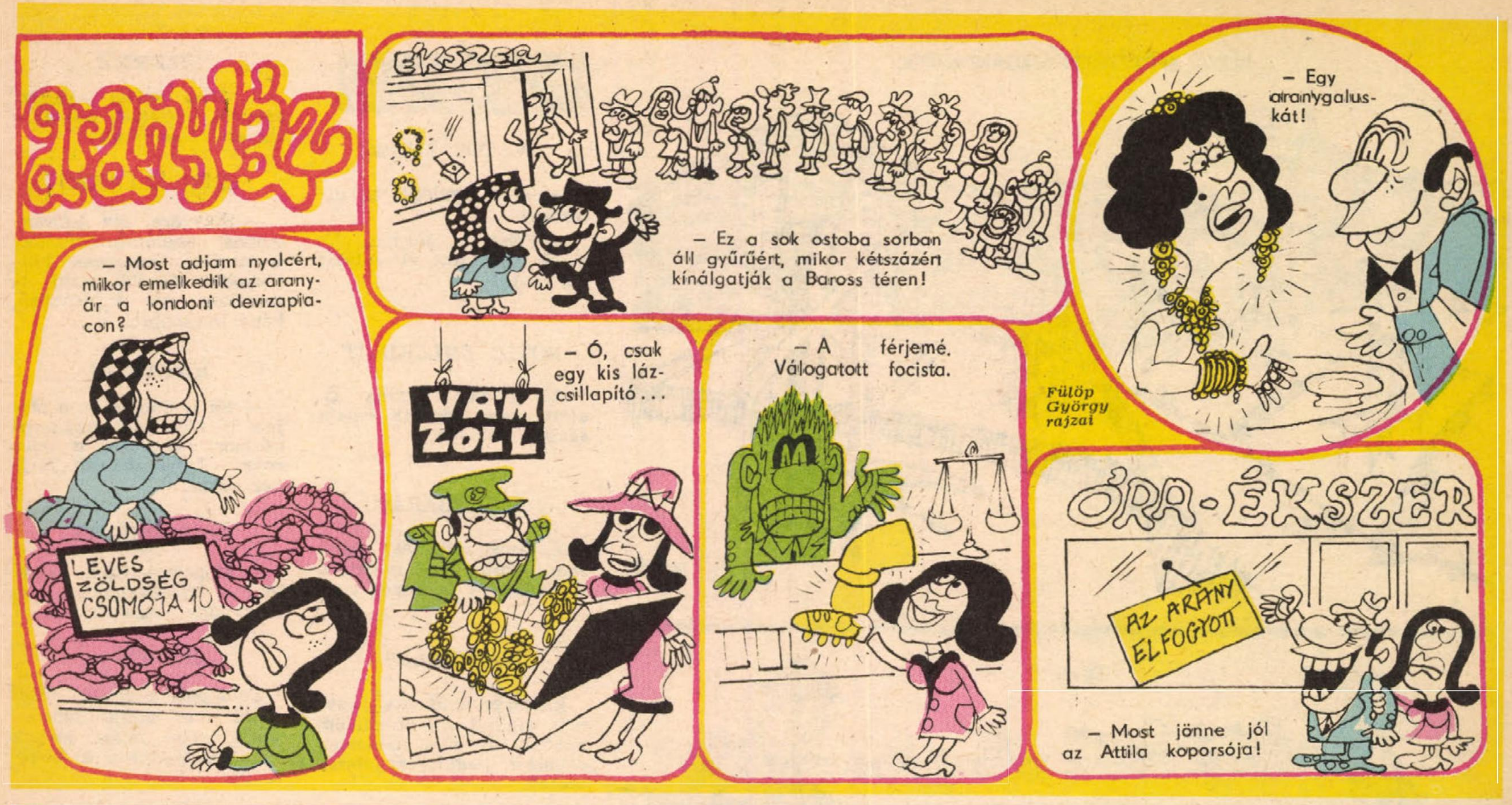
aranyláz
ÉKSZER
— Ez a sok ostoba sorban áll gyűrűért, mikor kétszázért kínálgatják a Baross téren!
— Egy aranygaluskát!
— Most adjam nyolcért, mikor emelkedik az aranyár a londoni devizapiacon?
LEVES ZÖLDSÉG CSOMÓJA 10
VÁM ZOLL
— Ó, csak egy kis lázcsillapító...
— A férjemé. Válogatott focista.
ÓRA-ÉKSZER
AZ ARANY ELFOGYOTT
— Most jönne jól az Attila koporsója!

Fülöp György rajzai

SZANKCIÓ

Megírták a lapok, hogy Magyarországon 1980 első negyedében nem lehet cipőpasztát kapni. Ibolyántúli sajtmártogatófazekat igen, cipőpasztát nem.

Az ügyet első olvasásban nem egészen értettem, hiszen eleink már Etelközben fejlett suvikszziparral rendelkeztek és egy Schmoll nevű vándorbarát 1222-től jól működő manufaktúra keretei között passzírozta a pasztát Bullaaranyosiban. Viaszféleségeket kevert terpentinnel, bele egy kis cerezint, csipetnyi paraffint, késhegynyi sellakgyantát és kész. Nagy ügy.

— Igen ám — válaszolta kérdésemre Lejtmeneti Manó, a Cipészeti Főosztály krémügyi előadója —, csakhogy a bullaaranyosi Vörös Paszta KTSZ azóta felhagyott a cipőpaszta gyártásával.

— De miért? Nem volt terpentinünk? Megszűkültünk cerezinben? Ebek harmincadjára jutott az ősi magyar sellakgyantatermelés?

— Szó sincs róla. Áttértek a muzsikáló szardíniakulcs gyártására három tranzisztorral. Mégis szaporább és jövedelmezőbb. A tavalyi utolsó negyedben is eladtak két darabot Sri Lanka-i rendelésre, összesen mintegy harminc devizafillér összértékben. Ez még nem volna baj, hiszen mint széles körű szakember, magam is képes lennék arra, hogy háztáji mosóteknőmben viszonylag használható cipőpasztát készítsek. Csakhogy az amerikai partner egyik napról a másikra megszüntette az okszerű pasztagyártáshoz elengedhetetlen műviasz szállítását.

Átugrottam Washingtonbe és ott a Fehér Ház közép-európai cipőkérdésekkel foglalkozó suvikszügyi szóvivőjéhez fordultam magyarázatért.

— Kérem — mondta Wayne Shoeshine —, ez az intézkedésünk része az önök hazája ellen irányuló gazdasági szankcióinknak.

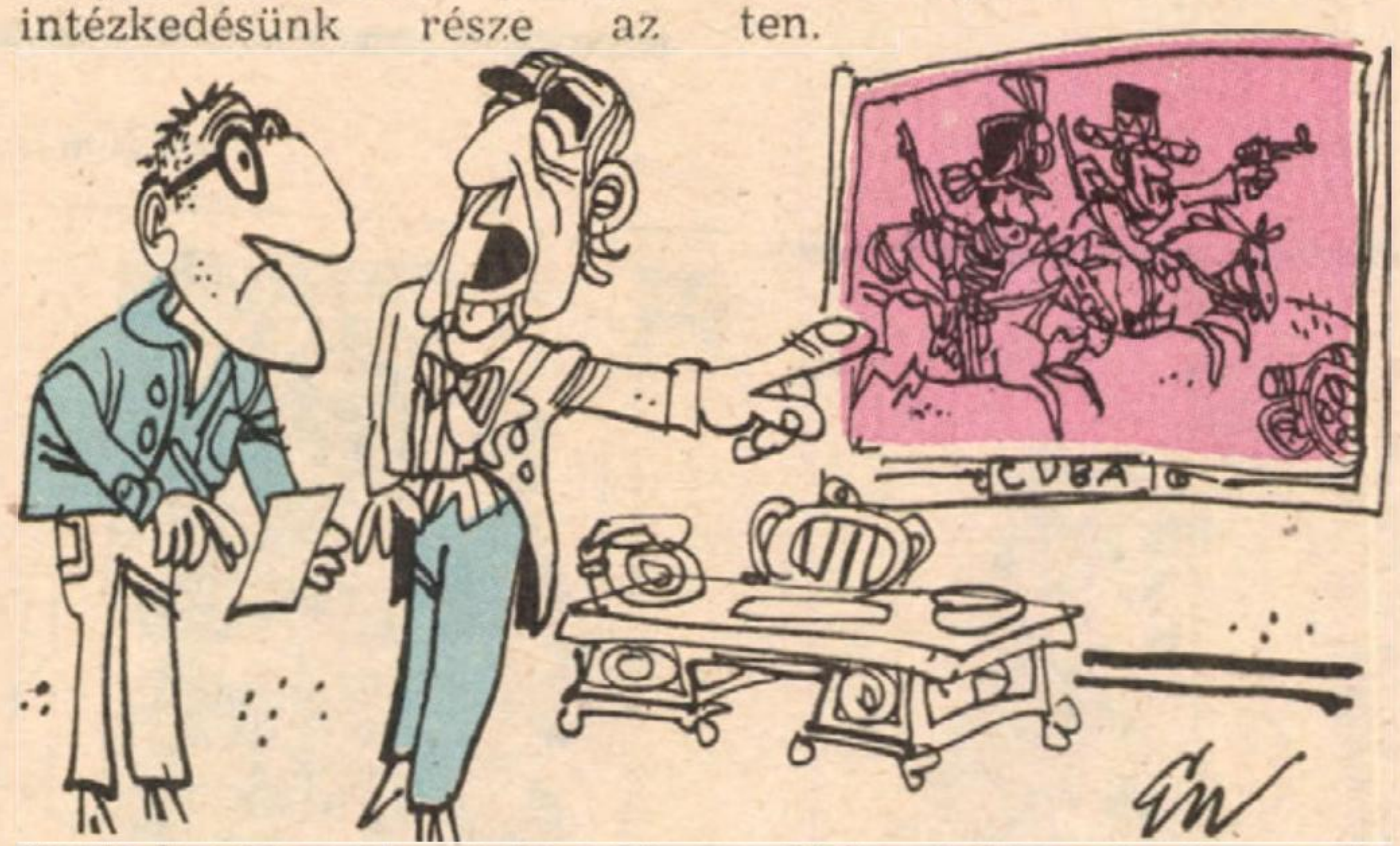

Szakítottam egy élet meggyökeresedett szokásával és elámultam.

— Miért foganatosítanak önök gazdasági szankciókat Magyarország ellen?

A szóvivő eredetileg is olyan volt már, mint egy többnapos hulla és még egyre csak merevebb lett.

— Tudomásunk van arról, hogy magyar katonai alakulatok csapatmozdulatokat hajtottak végre egy, az Egyesült Államok érdekszférájába eső területen.

Már hápogni is csak fenntartásokkal tudtam.

— Ember! Hol? Mikor?

— Meri tagadni, hogy Kossuth Lajos huszárjai 1851 nyarán Narciso Lopez tábornok oldalán harcoltak Kubában?

— De uram, Narciso Lopez célja az volt, hogy Kubát az Egyesült Államokhoz csatolja.

— És? Sikerült neki? Ön szerint Kuba ma az Egyesült Államokhoz tartozik? Látja kérem, ez az önök baja. Hogy képtelenek dialektikusan szemlélni a dolgokat.

A szóvivőt ekkor elektrosokkra vitték s a beszélgetés félbeszakadt. Én viszont átruccantam New Bagarol városkába, amely az Egyesült Államok műviasztermelésének központja. Az járt a fejemben, hogy az effajta szankció nem mindig csak azt sújtja, aki ellen irányul.

— De nem ám — bólogatott Old Big Boot, a városka polgármestere. — A raktárak máris dugig vannak eladhatatlan késztermékkel. A műviasz csak hagyján. Az felolvasztva kenyérre kenhető és aromás táplálékul szolgál a környék etnikus nincsteleneinek. Hanem az a sok mű-méh, uram, az a sok mű-lép, mű-kaptár...

— Nyilván a munkanélküliség is növekedett az intézkedés hatására.

— Az elviselhető. Igaz, ötvenezeröt műviaszipari dolgozót el kellett bocsátanunk, de ezek közül ötvenezer néger, tehát elhanyagolható. Az öt fehér pedig beosztást nyert az FBI különleges alakulatába.

— Elárulná, mi a feladatuk?

— Természetesen. Reggelenként együtt imádkoznak Carter elnökkel Khomeini ayatollah egészségéért.

Jó, de mi legyen hát a magyar cipőtulajdonosokkal? Gond nincs, a szankciókat úgy lehet kivédeni, hogy fokozottabb figyelmet fordítunk a hazai lehetőségek feltárására. Pannon Névtelen pedig már 1683-ban megírta a Kincses Kalengyáriom hasábjain:

— Azki mohó üngerrel fáradoznék csizsmája tükörgyén, gyűtse egybe nyálát s pökjék nagyot rája.

Peterdi Pál

PÁRVÁLASZTÁS

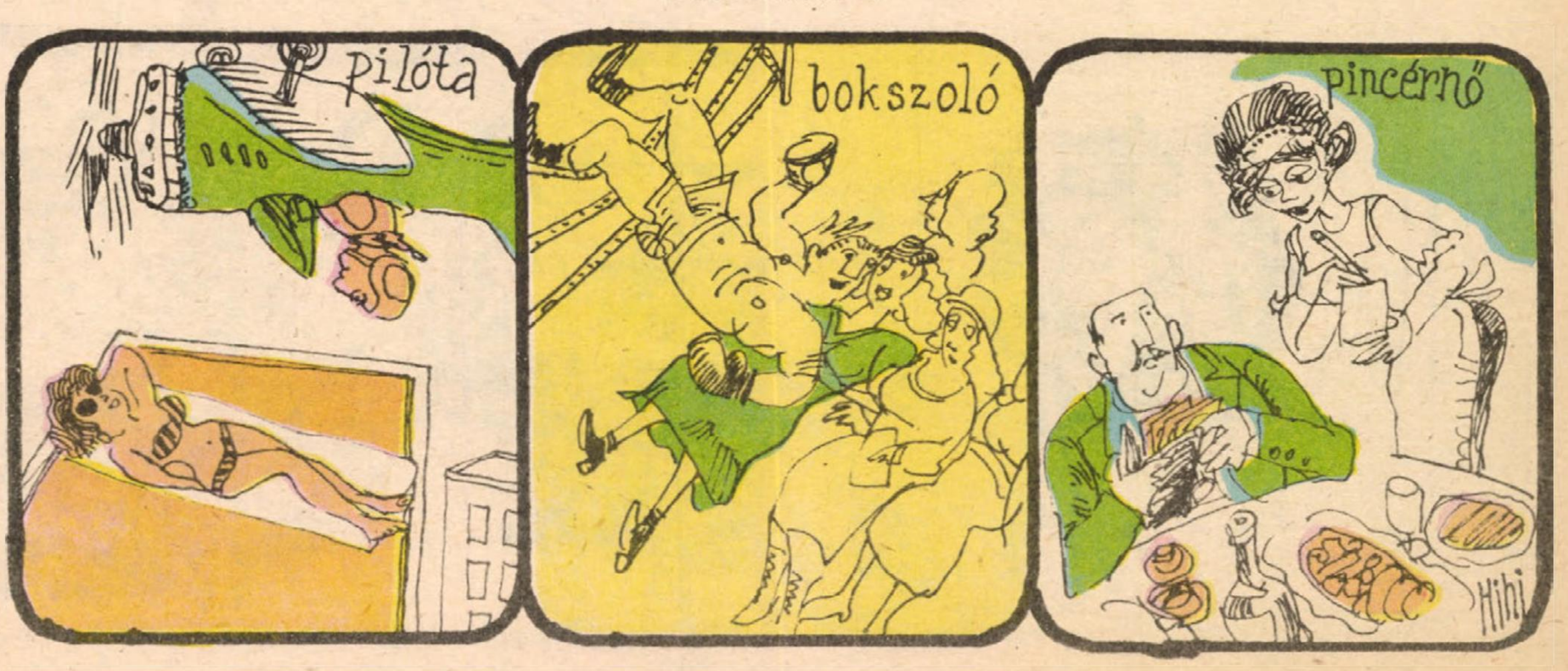

BUDAI ÉPÍTKEZÉSEK MAGÁNERŐBŐL

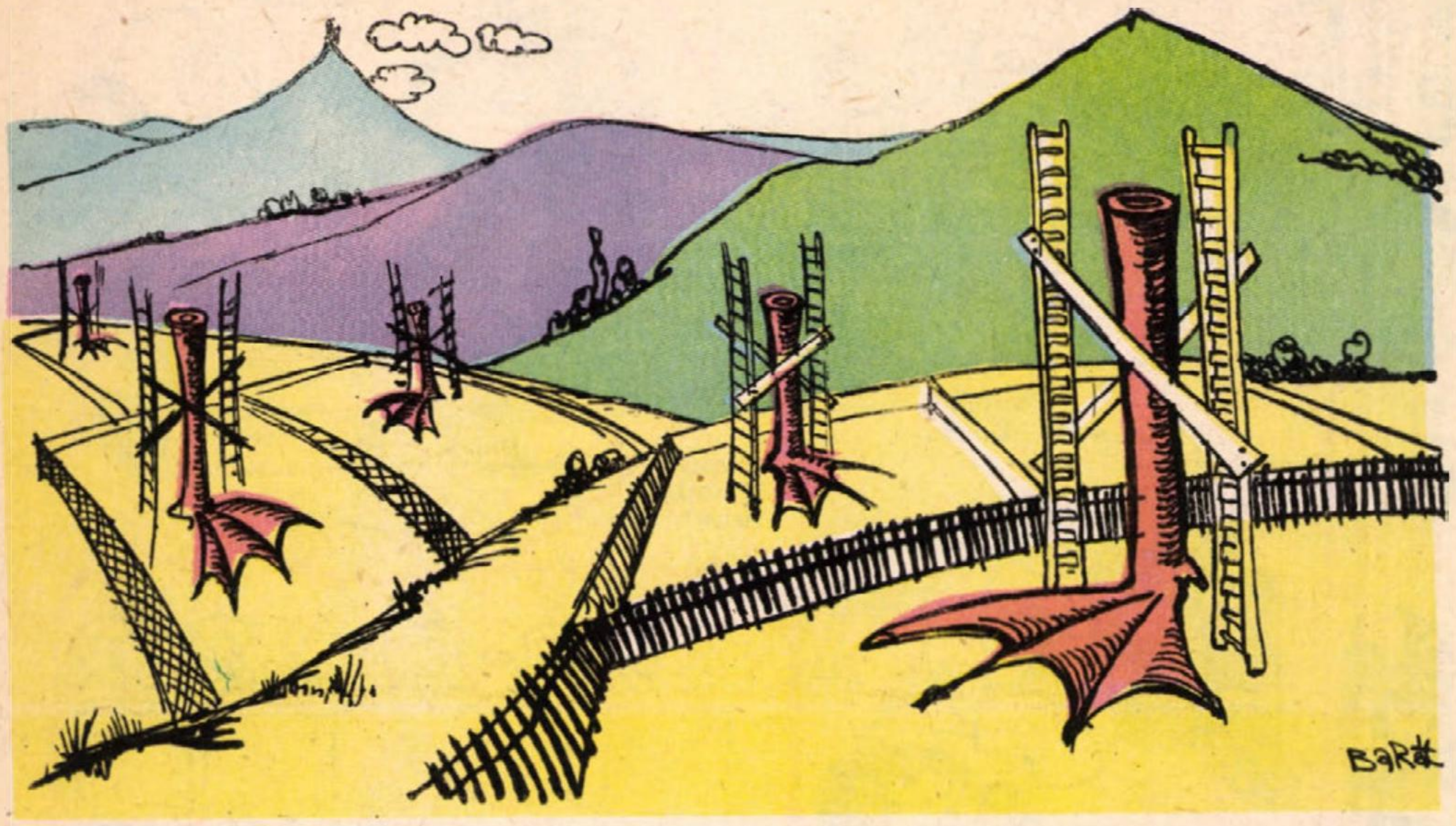

DIVAT

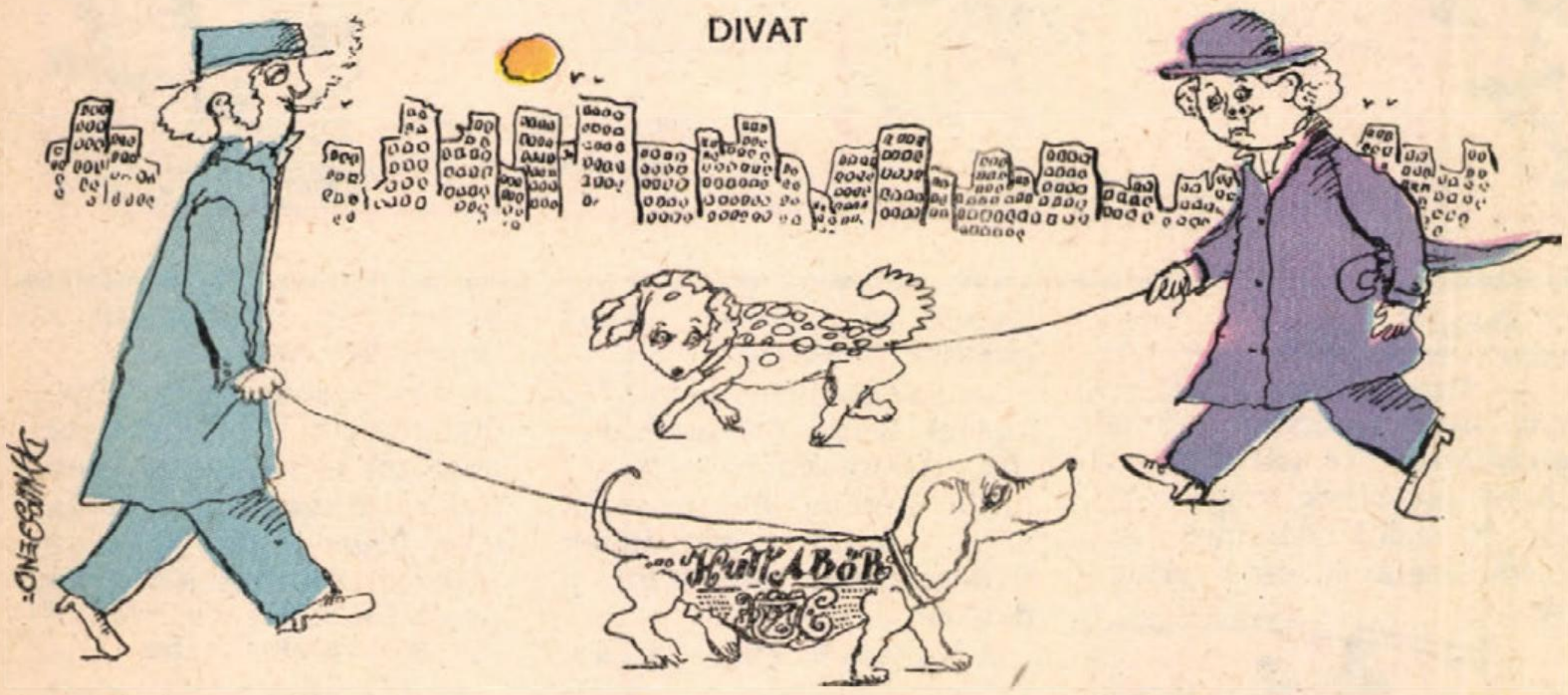

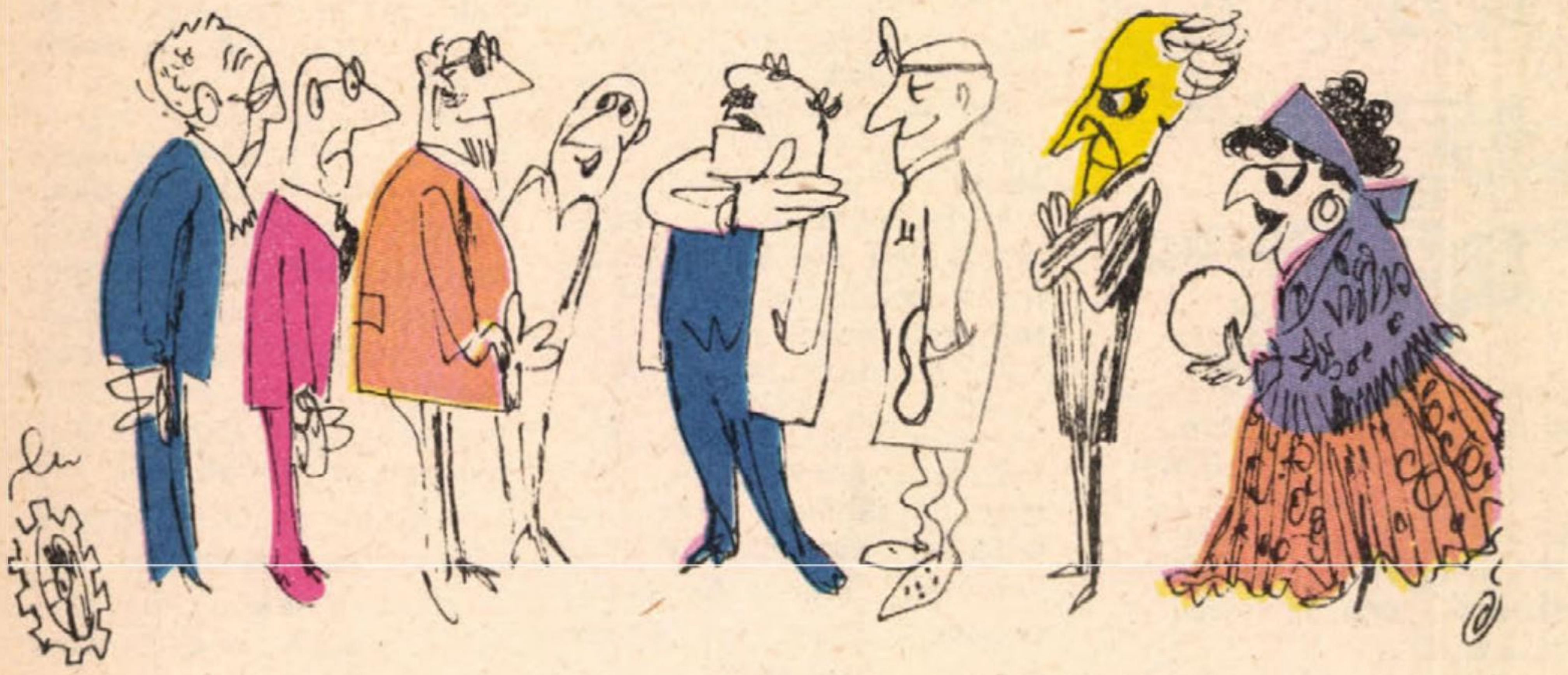

– Saját üzemorvosunk, pszichológusunk és jósnőnk van!

SZILÁNKOK

ÓVATOS EMBER

– Miért gyalogol az úttesten?

– Félek a járdán. Az előbb ott ütött el valakit egy autó!

RÖVID EMLÉKIRAT

Az elmúlt hetven év alatt nem történt velem semmi különös.

ÁLLATBARÁT

X. még soha egy ujjal sem nyúlt a kutyájához. Kizárólag a feleségét veri.

LAKÓTELEP

Harminc évig éltek egymás mellett egy lakótelepi házban és nem ismerték egymást. Pedig férj-feleség voltak.

JÓ BARÁT

Y. olyan önzetlen jó barát, aki nemcsak segít a bajban, de ő is okozza a bajokat.

DILEMMA

A lány szülei egyházi esküvőt szerettek volna, a fiú szülei semmilyet.

SZÜKSÉGLAKÁS

– Egyelőre egy háromszobás, összkomfortos szükséglakásba szeretnék költözködni. Később majd elcserélem egy tágasabbra, kényelmesebbre.

HÁZASSÁG

– Én is dolgozom, a férjem is. Nem volt, aki napközben vigyázzon a gyerekre. Ezért inkább férjhez adtuk.

NAPLEMENTE

– Megöregedtünk, Frédi. Már a garázdálkodás sem megy úgy, mint régen.

IRIGYSÉG

Boldogok a lovak. Őket senki sem vonja felelősségre, hogy miért járnak ki olyan gyakran a lóversenyre.

FÉLTÉKENYSÉG

– Miért nem tart ki a feleségem mellett? Miért kell mindig más szoknyák után futni?

Galambos Szilveszter

BÁTORTALAN VEZETŐ

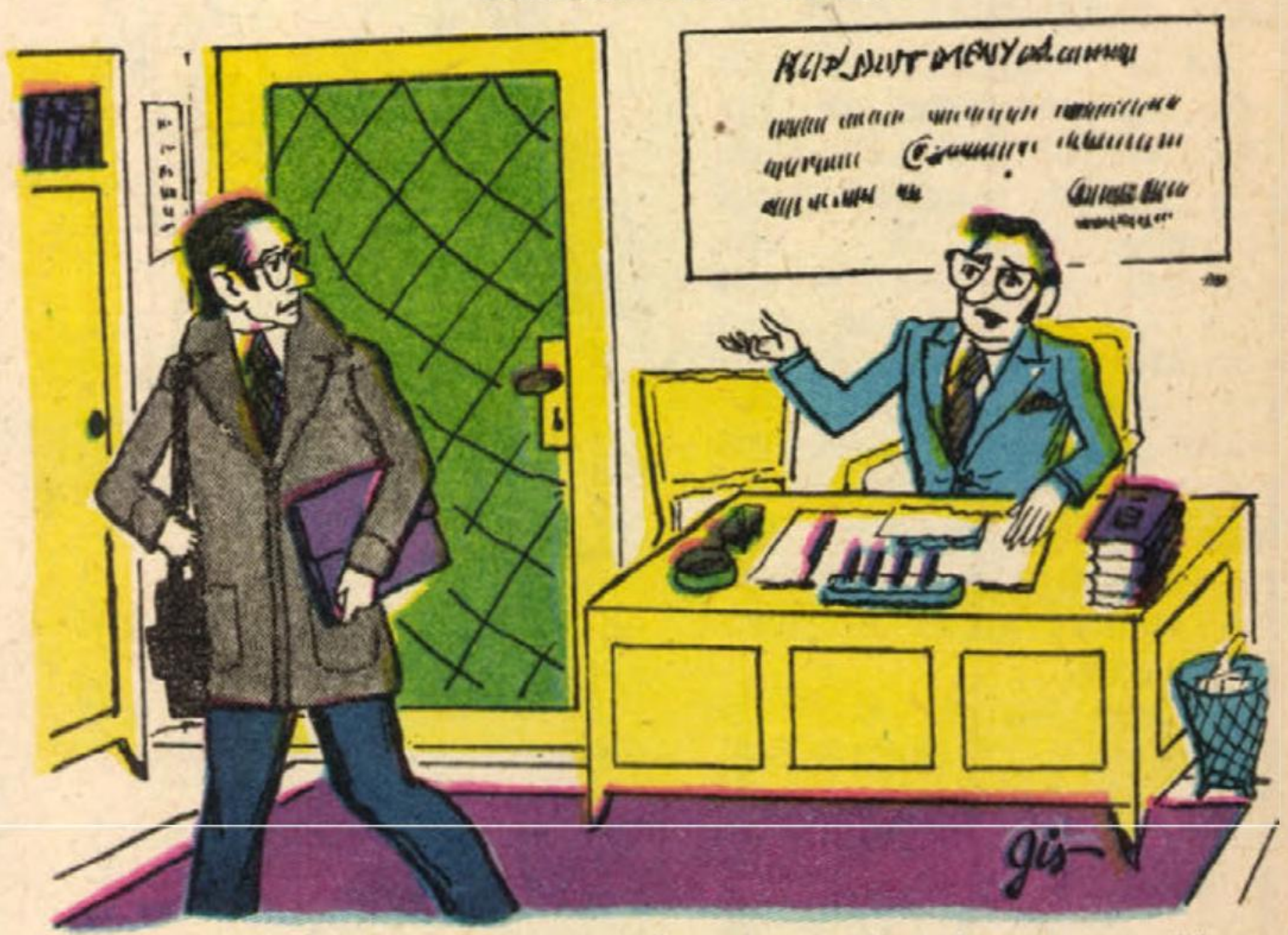

– A nyilatkozatomat adja be utószinkronra a főnökömnek...

PRAKTIKUS MEGOLDÁS

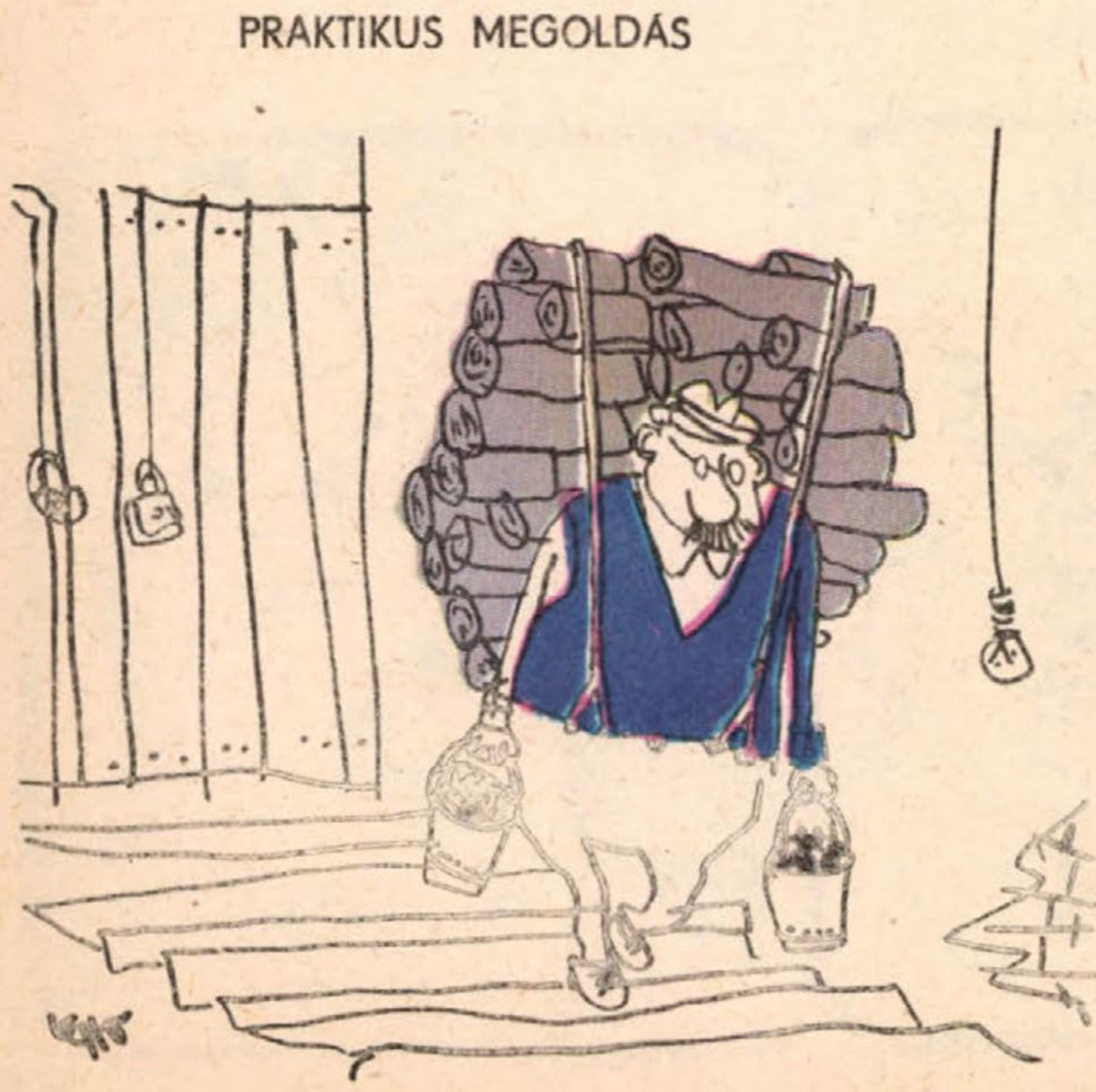

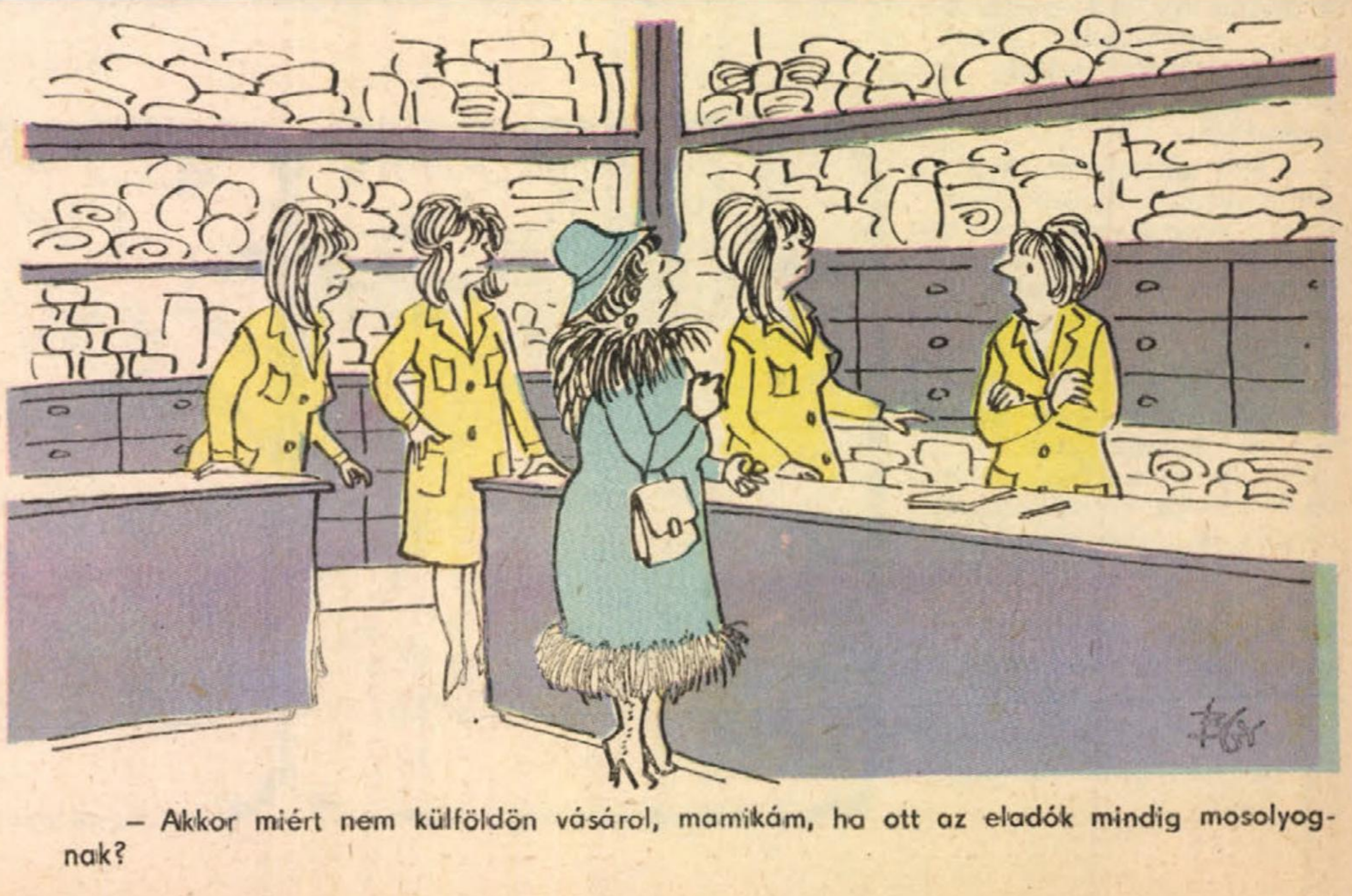

– Akkor miért nem külföldön vásárol, mamikám, ha ott az eladók mindig mosolyognak?

PESTI GANG

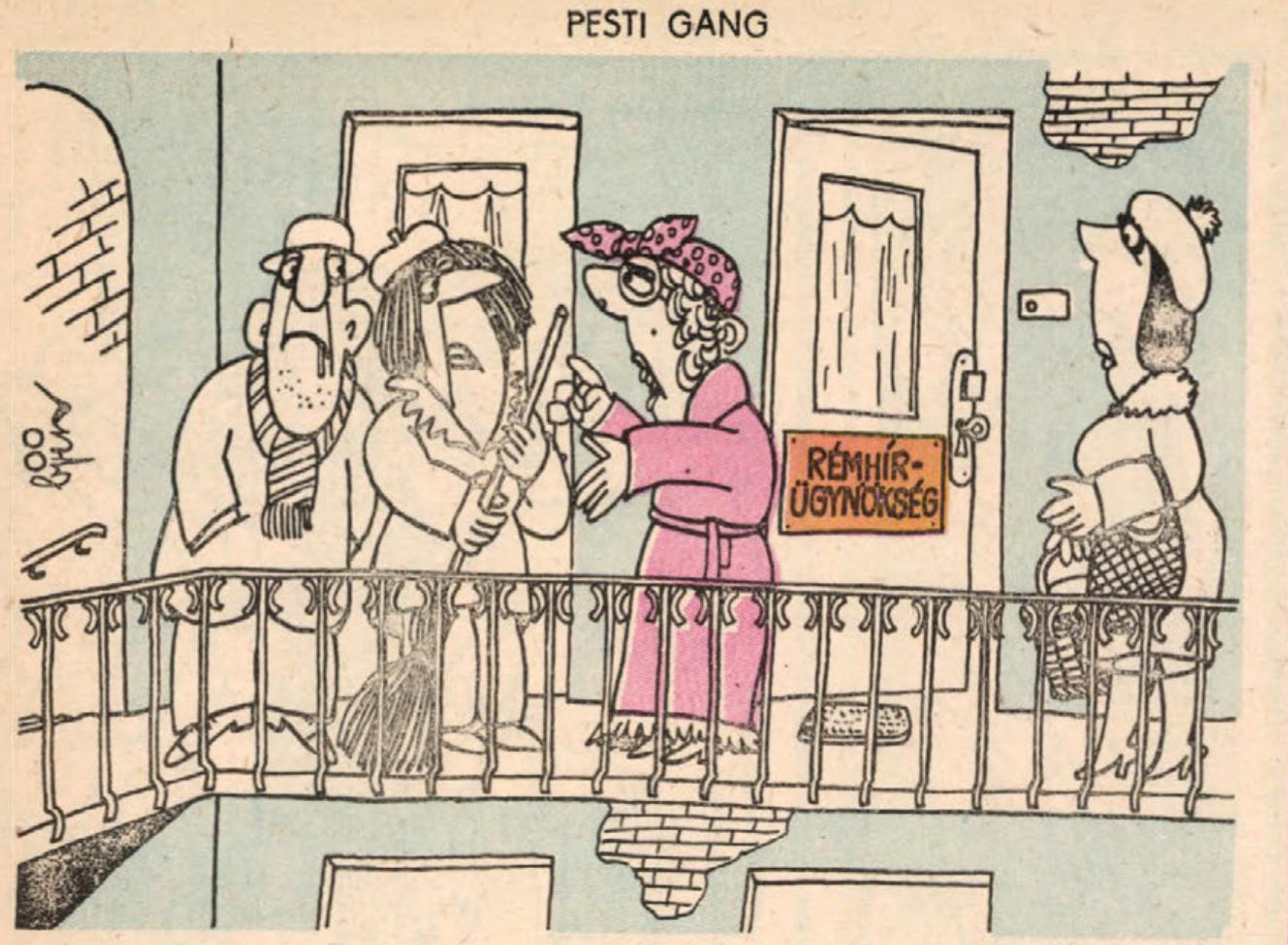

ÓVINTÉZKEDÉSEK A TÉLI OLIMPIÁN

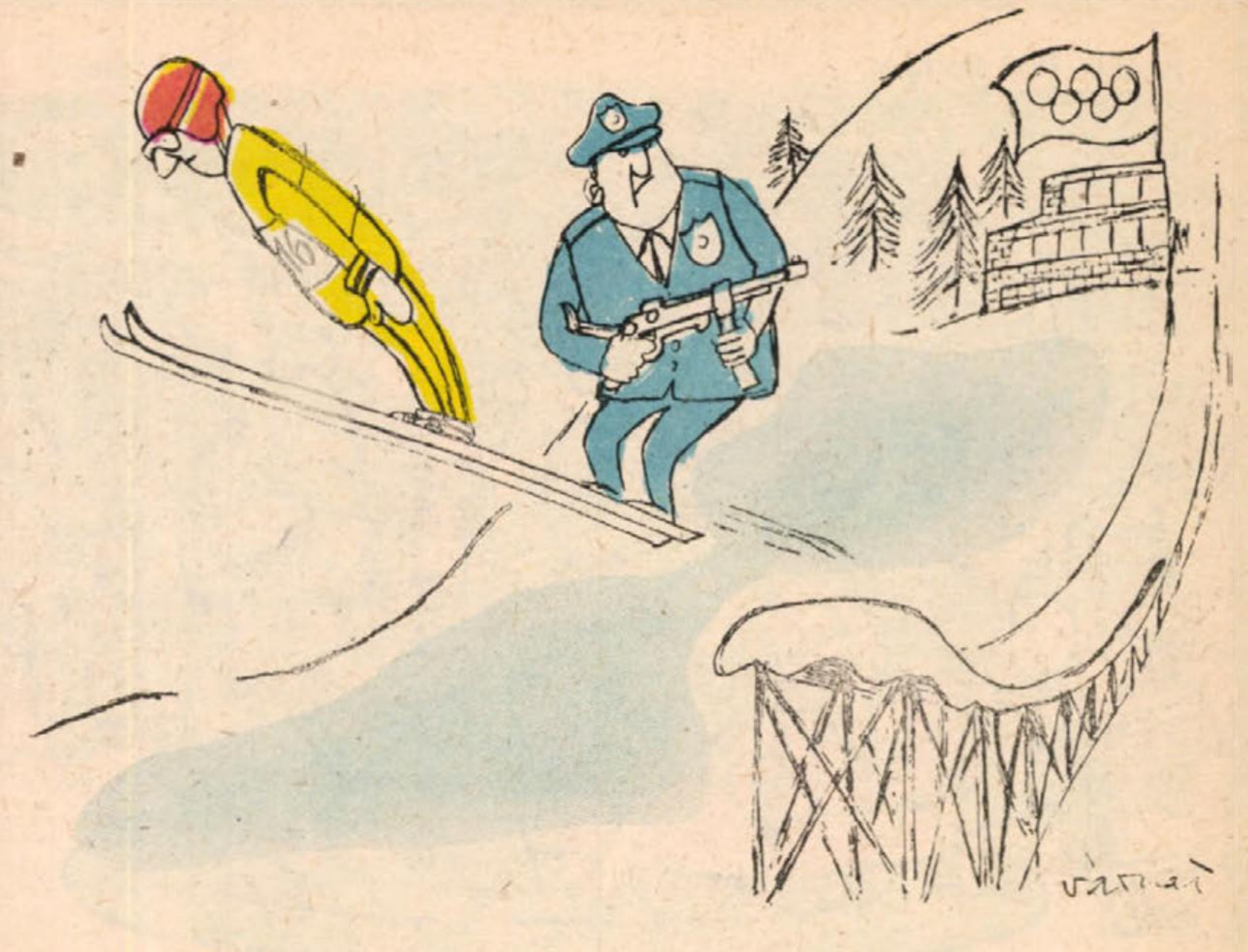

PÁLYÁZAT HELYETT

Az Országos Idegenforgalmi Hivatal pályázatot hirdetett két témakörben.

1. HOGYAN SZERETNÉK ÜDÜLNI?

(A pályázónak konkrét úticél megnevezése nélkül azt kell megírnia, hogy milyen üdülési módot, milyen földrajzi tájat, milyen utazási formát szeret a legjobban, illetve hogyan üdülne a legszívesebben, ha egyébként kívánságának teljesülését sem anyagi, sem más természetű tényező nem akadályozná.)

Én a saját lakásomban szeretnék üdülni Balatonadrián. Balatonadria valahol a festői szépségű Dalmát-tengerparton fekszik, ahol az utazási iroda 10 napra kibérli nekem saját lakásomat a megszokott fürdőkáddal, melyben a tartózkodási engedély lejárta után nem maradhatok bent, mint rosszhiszemű bérlő.

Ennek az üdülési módnak az az előnye, hogy már az üdülés alatt kipihenhetem saját lakásomban az üdülés fáradalmait, de esős idő esetén nem kellene veszekednem interdurván a lakáskezelő vállalattal és a telefonközponttal, hogy beáztam és elnémultam, mert az IBUSZ árvízvédelmi főosztálya veszekedne velük a nevemben, ha kapna telefonvonalat.

Aztán az is jó lenne a Balatonadrián való nyaralásban, hogy ott — a Balaton és az Adriai-tenger keresztezése után — a tengeri sünök helyett csak a fövényben lakó konzervdobozokra lépne az ember. Ezenkívül a tengervíz sóját felfalná a balatoni piszokevő alga, amitől szomjan halna, én pedig sótlanul nyelhetném úszás közben a tiszta édesvizet.

Ennek az üdülési formának kiemelkedő programja lehetne, hogy az utazási iroda szombat estére meghívná balatonadriai lakásomba saját barátaimat, mert külföldön kevesebbet eszik-iszik a meghívott barát, mint itthon, még ha szegedi poliplét is adnék nekik. A dolog sava-borsa lenne, hogy a saját barátaimnak az IBUSZ esős idő esetén is találna Pesten taxit, amelyik nemcsak Kőbánya felé hajlandó menni, hanem a Dalmát-tengerpartra is.

Én egyébként legszívesebben a még itthon bedobott egy forintért, metróval utaznék a festőien hátborzongató Neretva-völgy alatt a saját IBUSZ-lakásomba, mivel azon csak rövid huzatot kapok, és nem hosszú halálfélelmet. Persze, ha ez nem megy, akkor szembekötősdit is játszhatnánk Szarajevótól Mosztárig a panorámabuszon, s csak Mosztárban szólna a csinos idegenvezető, ha már a szakadékok között megfogom.

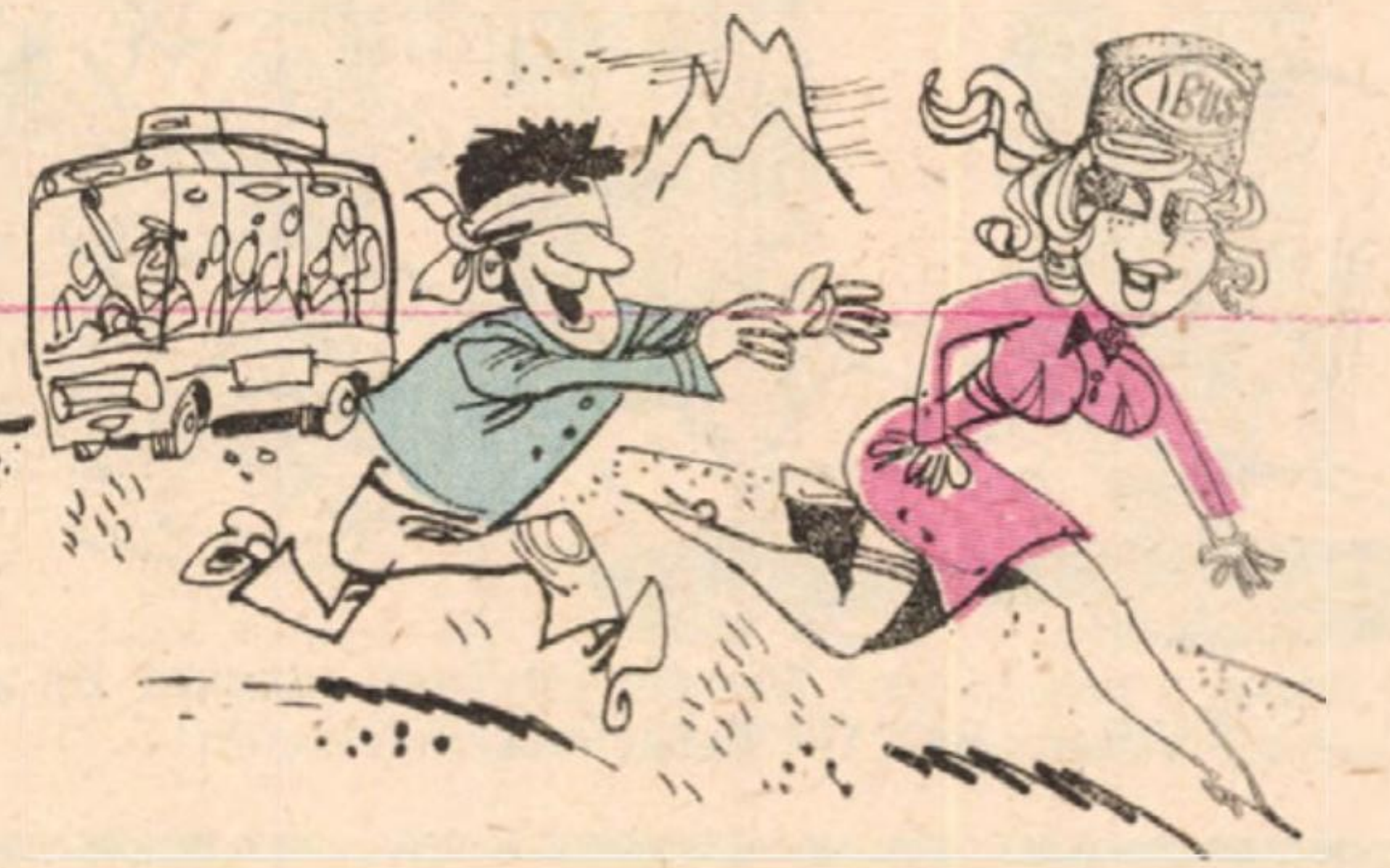

2. MIT VÁROK AZ IDEGENFORGALOMBAN DOLGOZÓKTÓL?

(A pályázónak azt kell tömören megfogalmaznia, hogy milyen tartást és szakmai felkészültséget vár el mindazoktól, akik nyaralásának, utazásának szervezésében és lebonyolításában szolgáltatásaikkal közreműködnek.)

Azt várom, hogy ne én várjak az utazási irodákban, hanem rám várjanak. Így sorbanállhat például az IBUSZ, a Cooptourist, a Budapest-Tourist és a Volántourist képviselője az ablakom előtt, amíg házon kívül vagyok, vagy mással beszélek. Aztán meglephetnek egy-egy bonbonnal, hogy én tegyek nekik szívességet a saját pénzemmel.

A saját pénzem, persze, beosztóbb lenne az utazás alatt, mint ők, és nem fogadna fel minden városban egy magyar—német, egy német-városi és egy városi-helyiérdekű idegenvezetőt, akik közül az első tudja, hogy hol a csoport, a második, hogy hol a helyiérdekű, a harmadik pedig, hogy mit ebédel a múzeumőr; de egyik sem, hogy hol vette a Kovács a szalamandercipőt. Ha viszont nem tudják, akkor igazán adhatnának kölcsönt elsejéig az utazási iroda valutakeretének terhére, ha a lakossági valutakeretet közösen elisszuk egy este.

De tovább utazom a saját fejemben, ezért, ha a nyaralásom közben is én törném a fejemet a saját pénzemért, és nem az utazási iroda, akkor a saját feleségemmel nem aludnék egy kétágyas szobában, mert ő a saját pénzemből szintén befizetett magának egy kétágyas szobát, ami kettőnkre nézve négy ágy, ha horkolok. És fordítva is. Igaz, még rosszabb, ha a saját pénzemért nem a saját feleségem krákog a szobai mosdóban, hanem egy pár nélkül férfiturista. Ilyenkor az egyikünk könnyen elveszti saját nyugalmát!

Aki pedig egy külföldi társasutazáson nagy pénzért elveszti saját nyugalmát, az tele van panasszal, s csúnyákat írhat odakint az utazási iroda csodálatosan szép vásárlók könyvébe. Ami nincs odakint. Ezért én azt is várom, hogy minden komplett reggeli mellé kapjak egy komplett üdvözlő lapot, amelyre ezt írhatom az utazási irodának:

„A hely ezen a képen szép, de az ígért szolgáltatás fele közelről alma. A városnézés csomagból történik, de az uborkát nem találom. Köszönöm a közreműködést, de az ágyban egy reneszánsz stílusú bolha működik! Ezt kívánom Belétek is, de addig is csókollak Titeket":

Tormai László

VÉGÁLLOMÁS

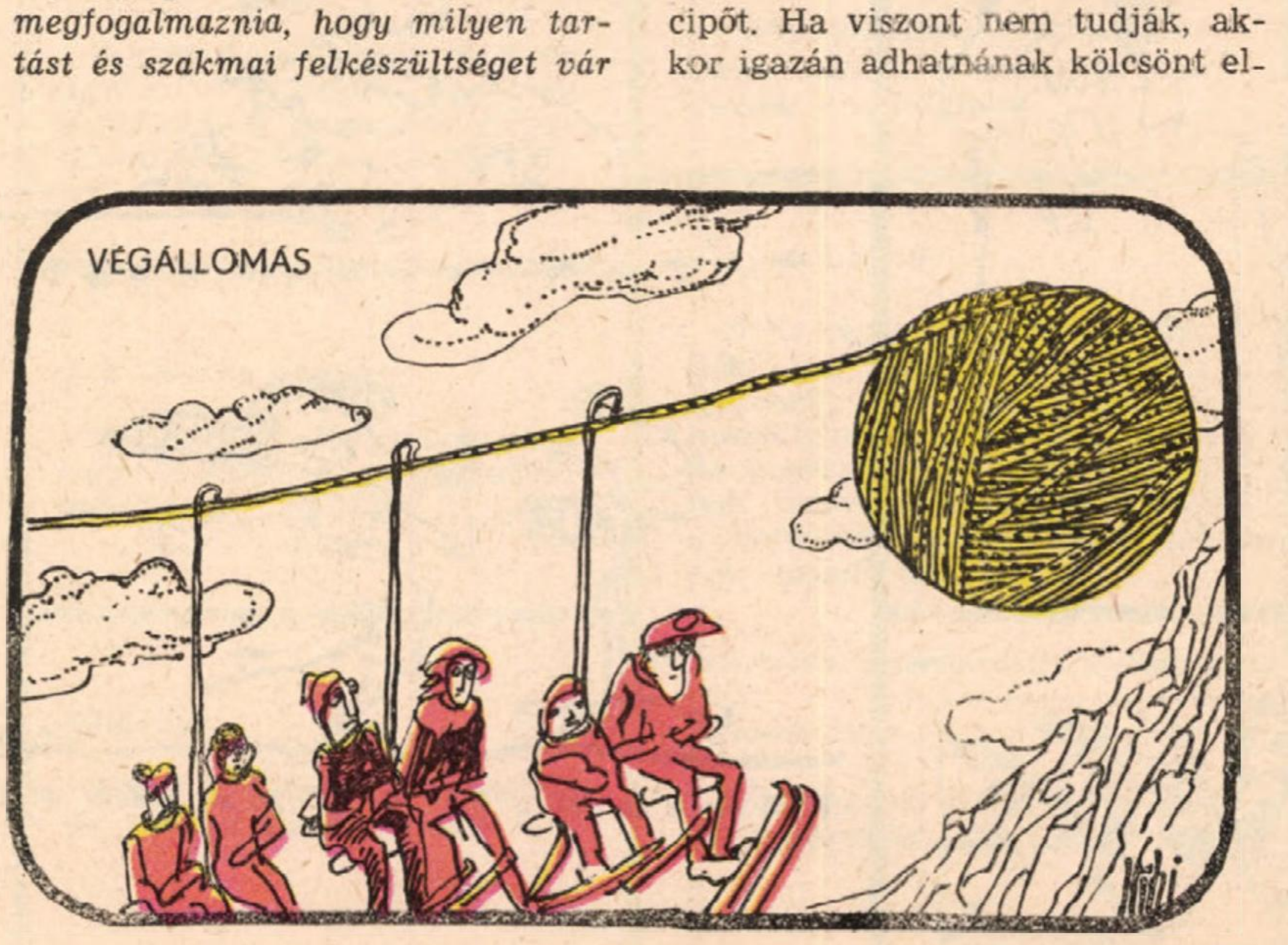

KÉT APRÓSÁG

A NÉZŐ TŰNŐDÉSE

Amikor „Betegség miatt"
Visszaváltják a jegyeket,
Lehet, hogy nem a szereplő,
Hanem csak a darab beteg?

FARSANG KIS HIBÁVAL

Egy bálozó pesti lányról
Jelenteni vagyok bátor:
Nem csapta a szelet neki
Csak egy öreg ventillátor.

Hidvéghy Ferenc

Balázs-Piri Balázs:

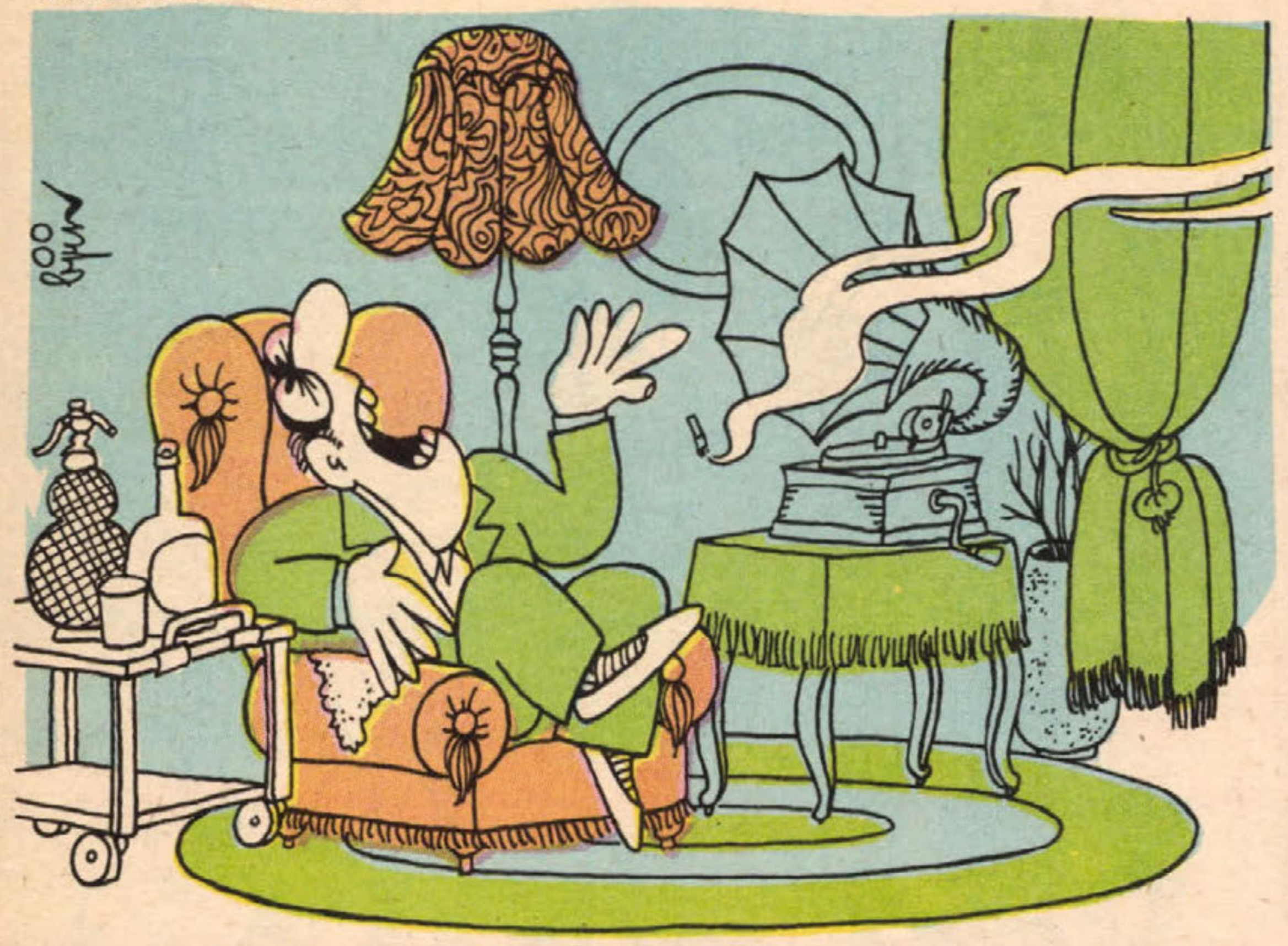

Csak akkor, ha az ember ujjaira ég a hamvadó cigarettavég. —

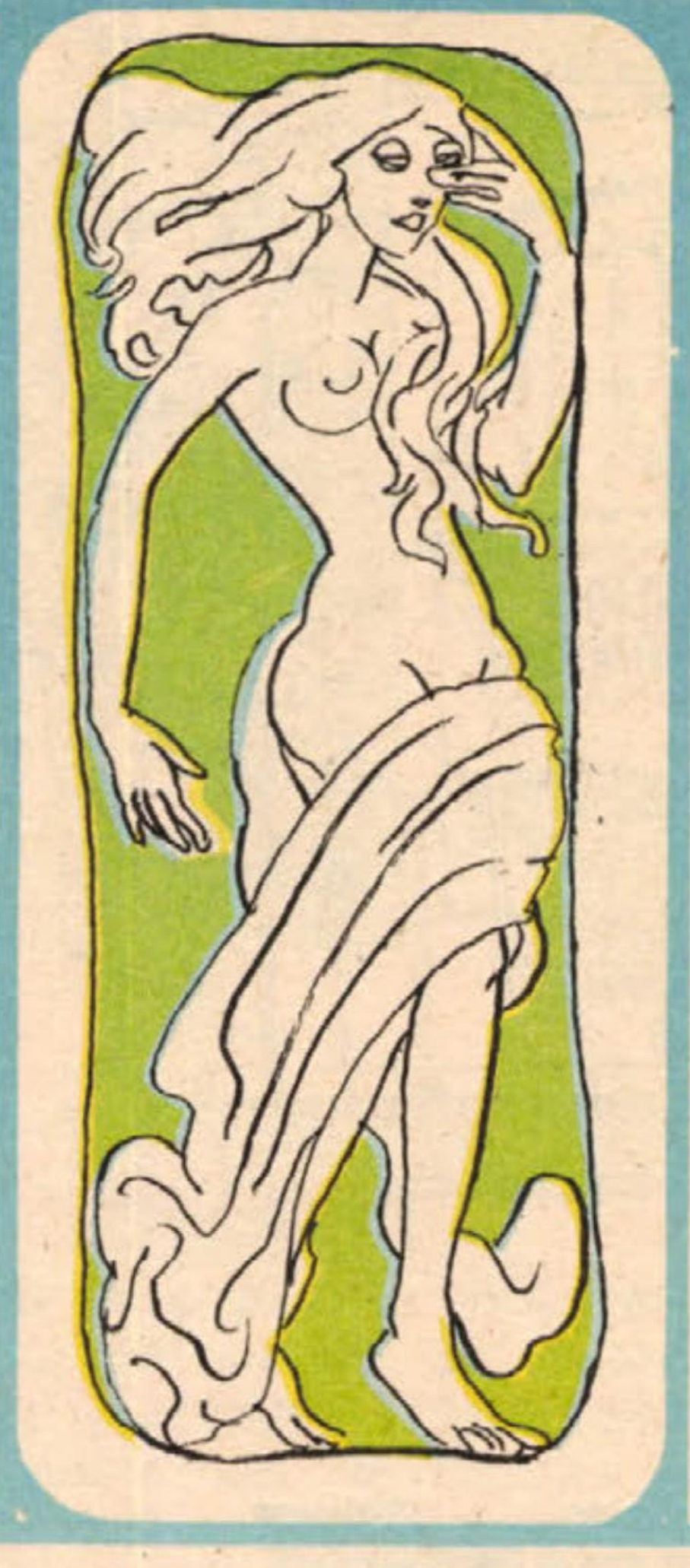

Brenner György:

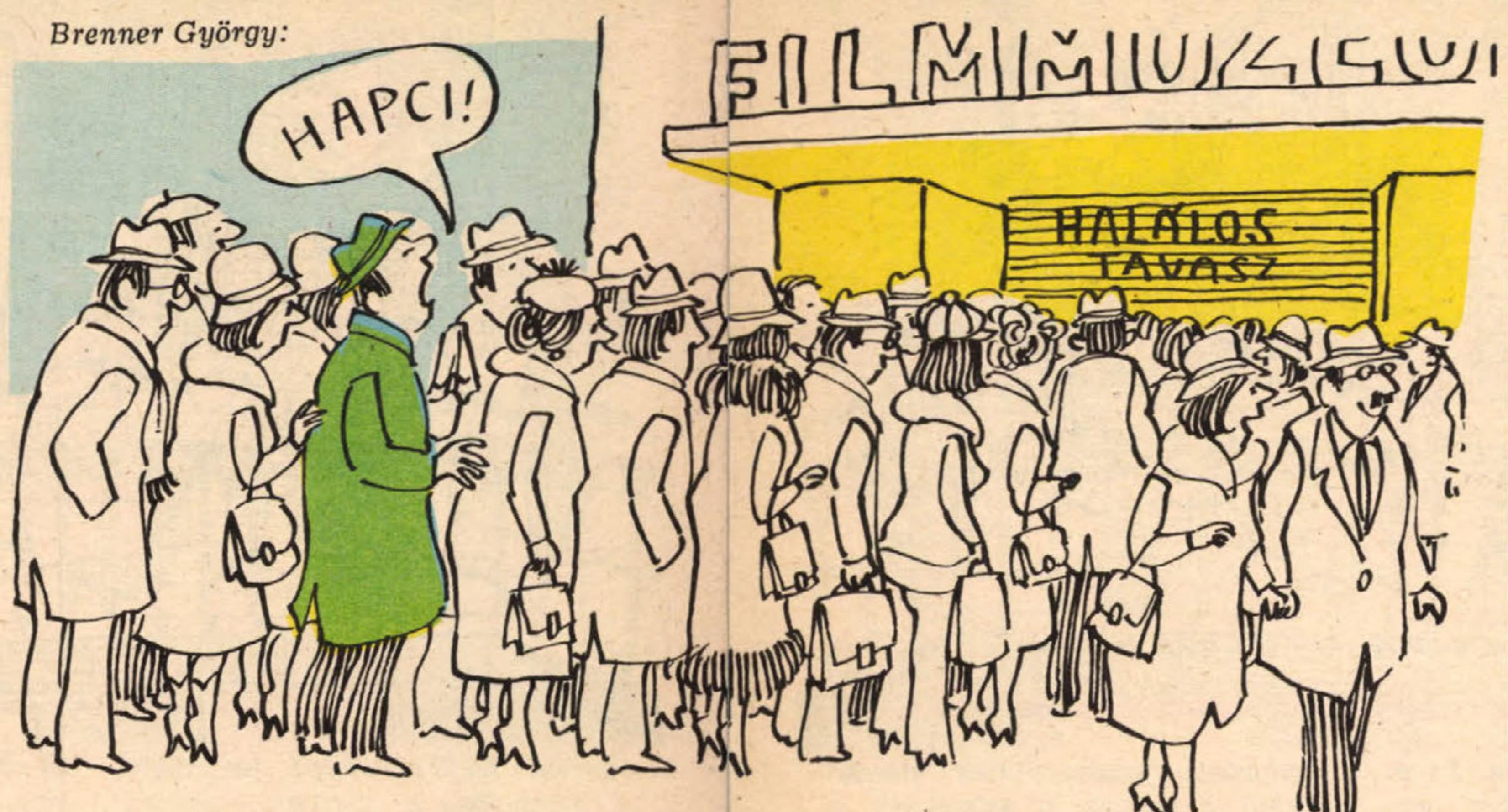

Igen, mert könnyen megfázhatunk sorbanállás közben.

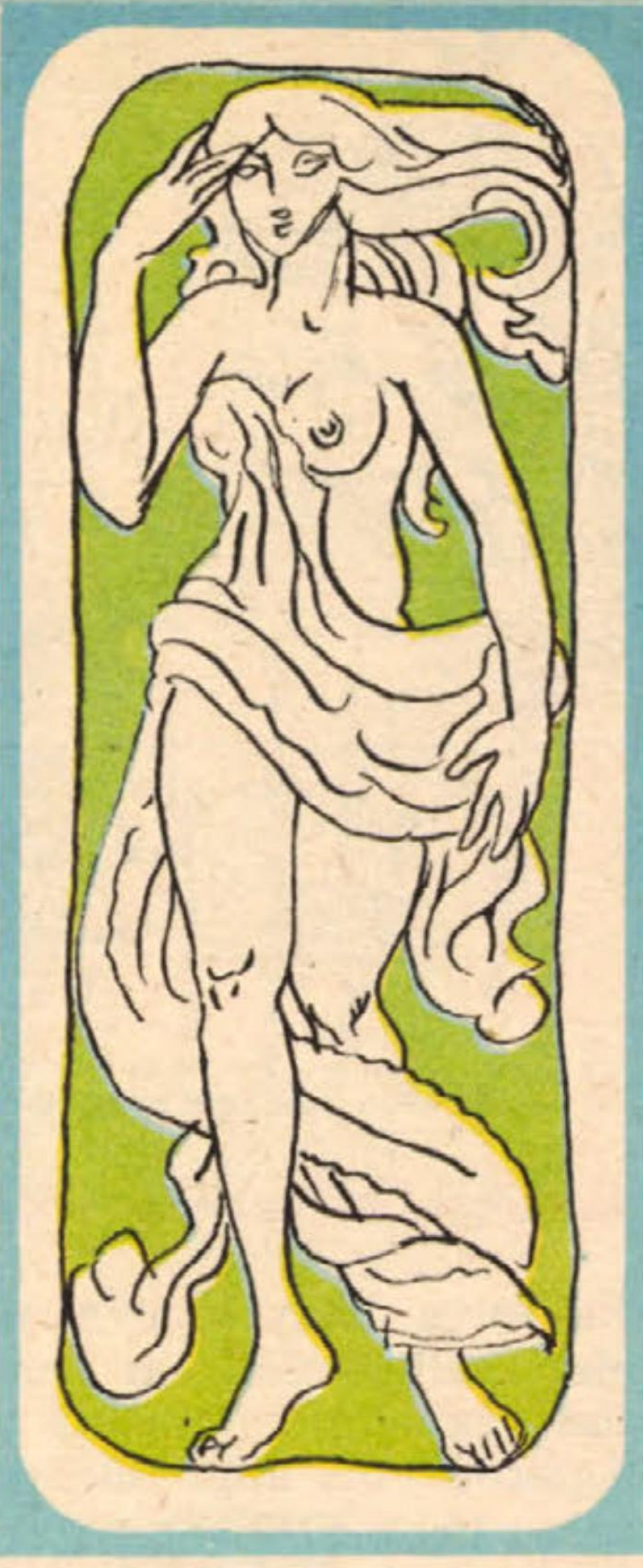

Barát József:

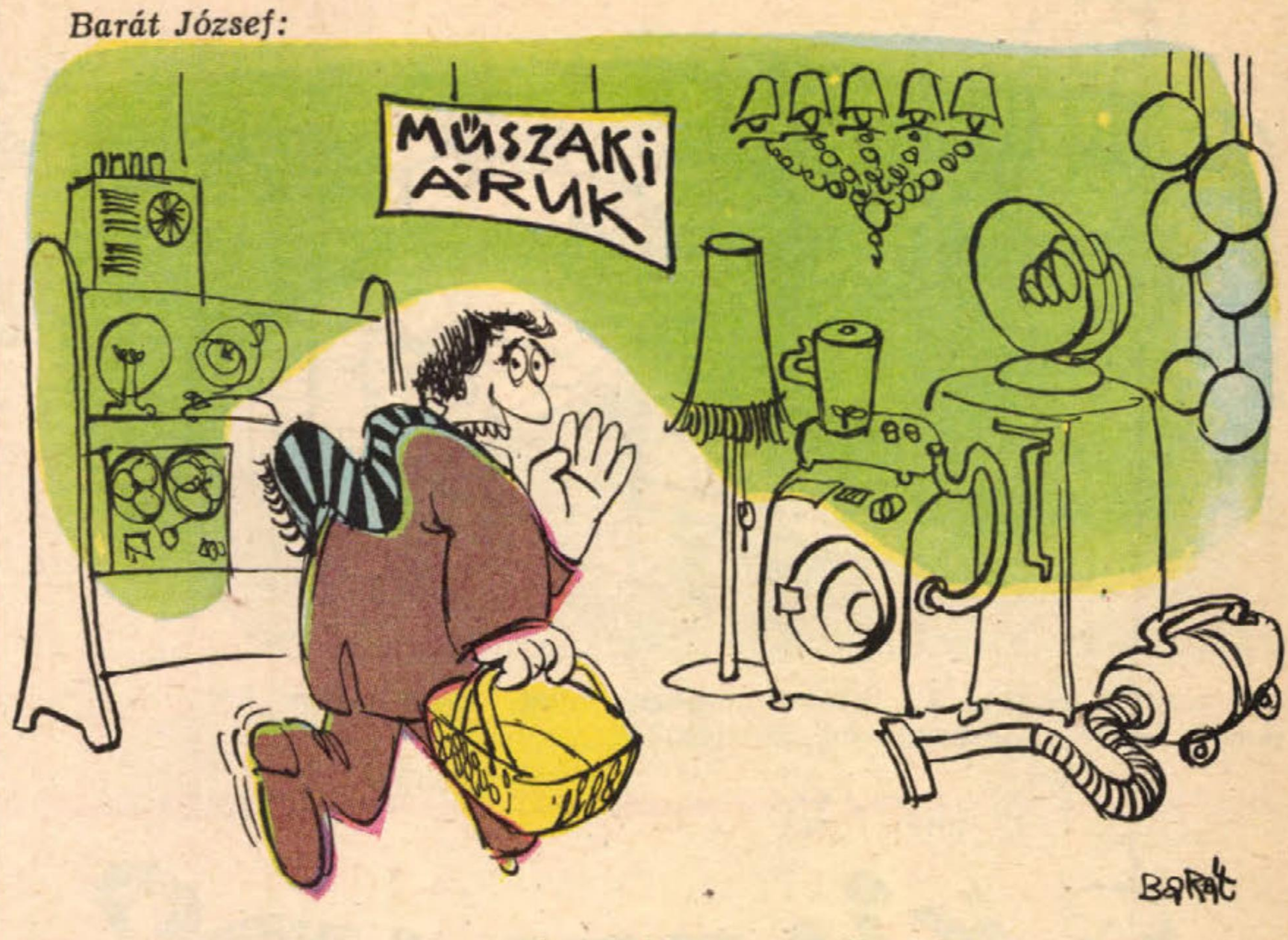

Ilyen provokatív kérdésre nem válaszolok.

Fórumunk mindenki előtt nyitva áll: egyszerű miniszterek, kétkezi művészek csakúgy kérdezhetnek bármit, mint háziasszonyok, kokillakészítők, kéményseprők, toronydarukezelők, édesvízi búvárok, minden rendű és rangú olvasók. Várjuk a kérdéseket! A címünk csak ennyi: LUDAS FÓRUM, BUDAPEST 1977.

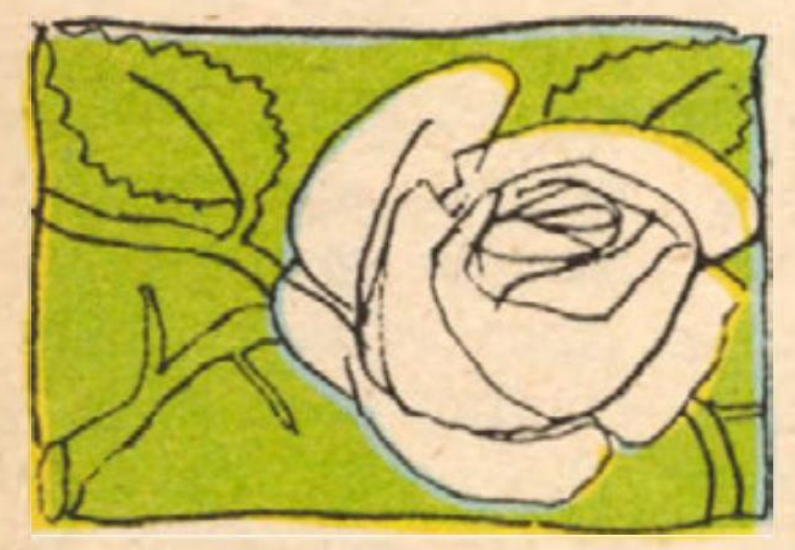

Szűr-Szabó József:

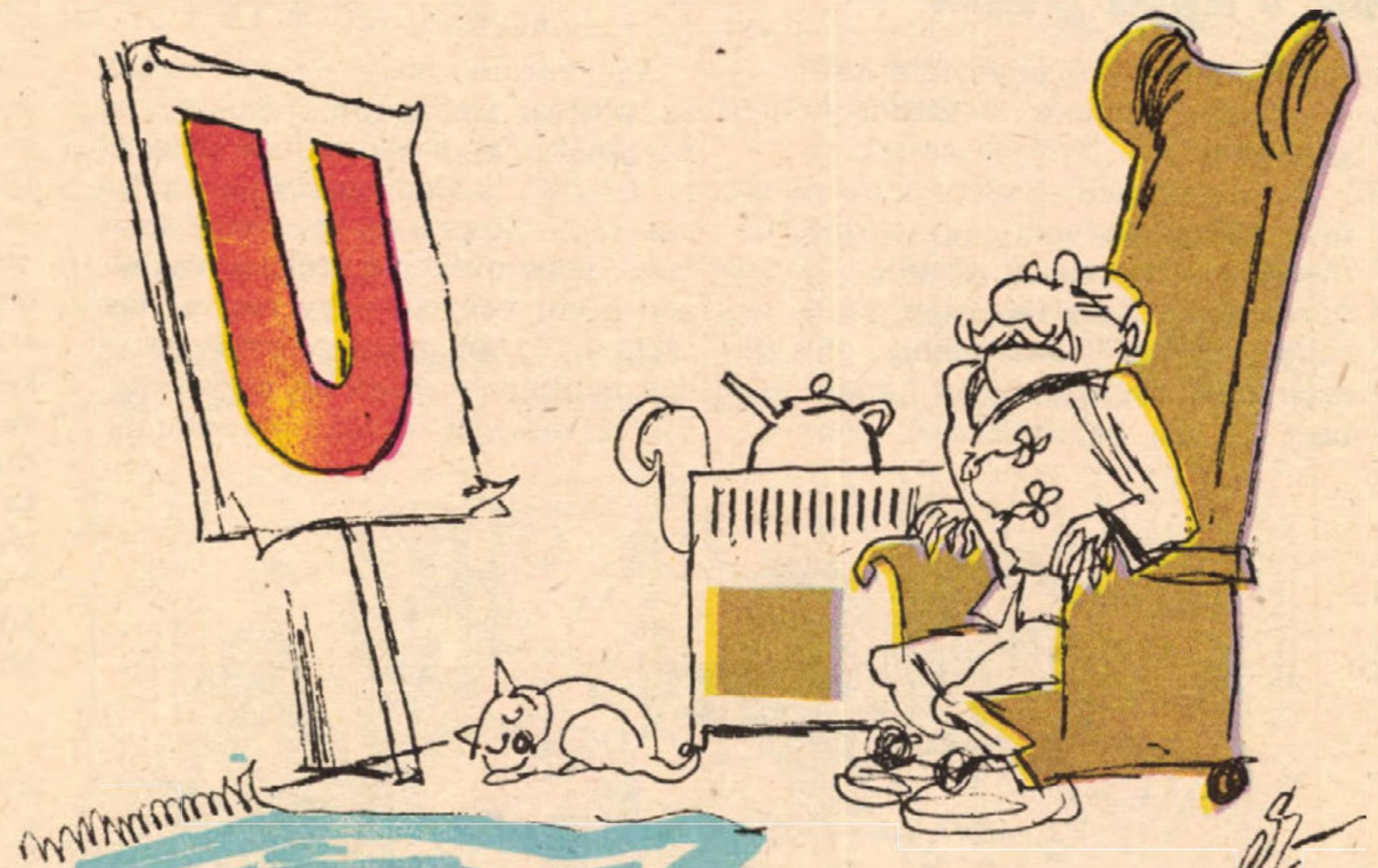

Miért lenne káros a nosztalgia? Mindig kihúzom magam, ha arra gondolok, hogy valamikor én vittem az „U" betűt május elsején!

LUDAS FÓRUM

ZÁRAY MÁRTA ÉS VÁMOSI JÁNOS KÉRDEZI:

KÁROS-E A NOSZTALGIAHULLÁM?

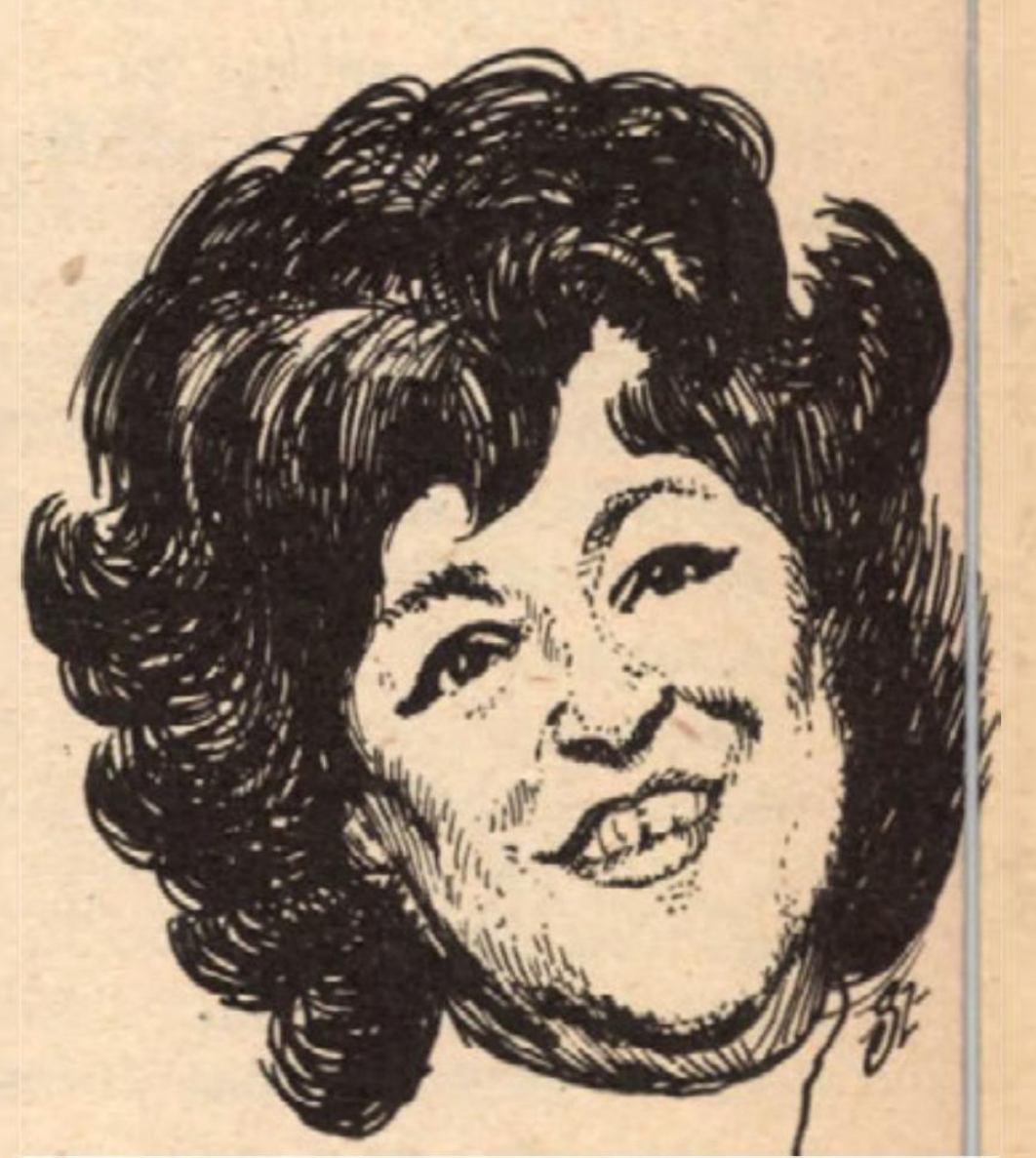

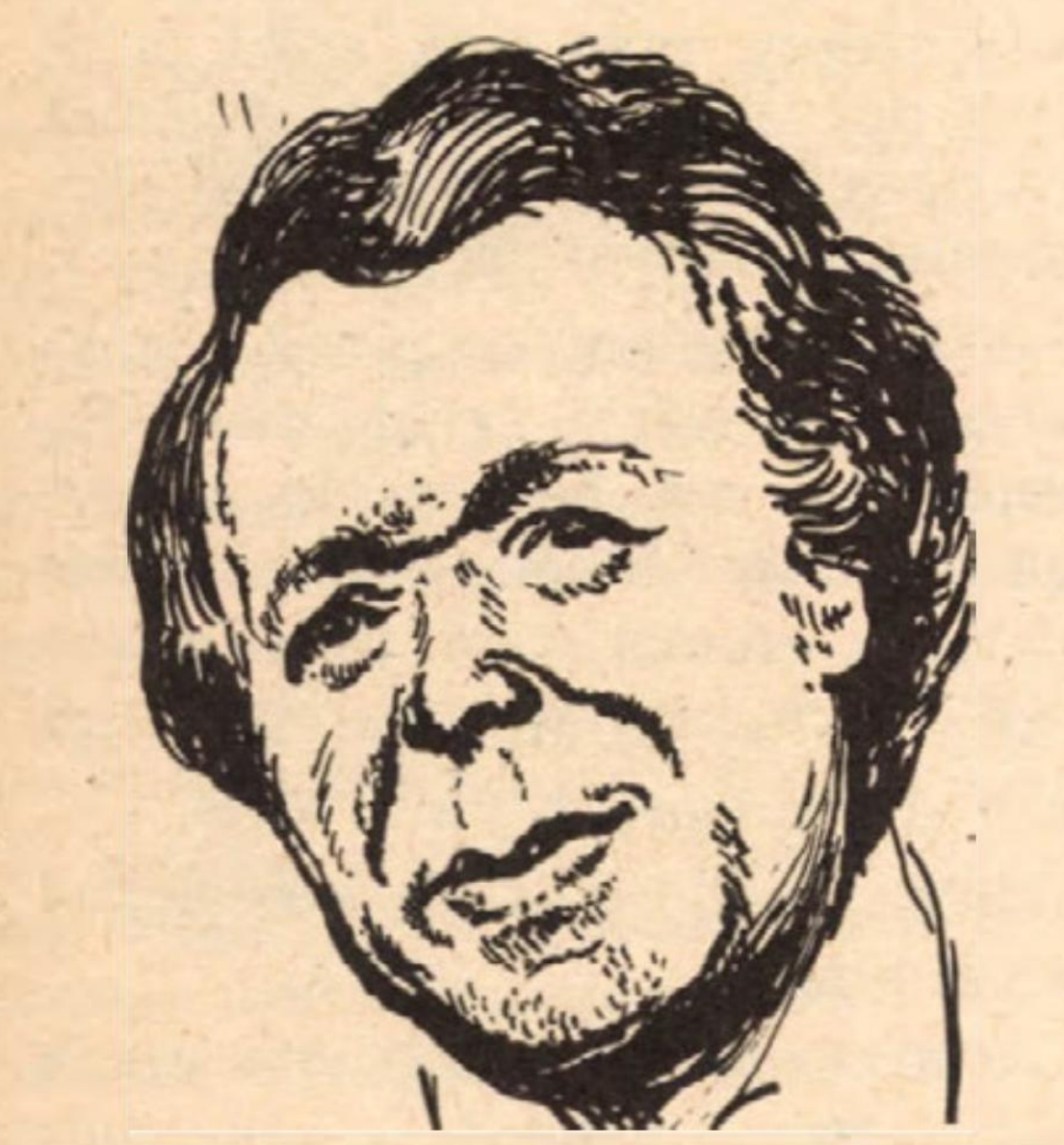

Lehoczki István:

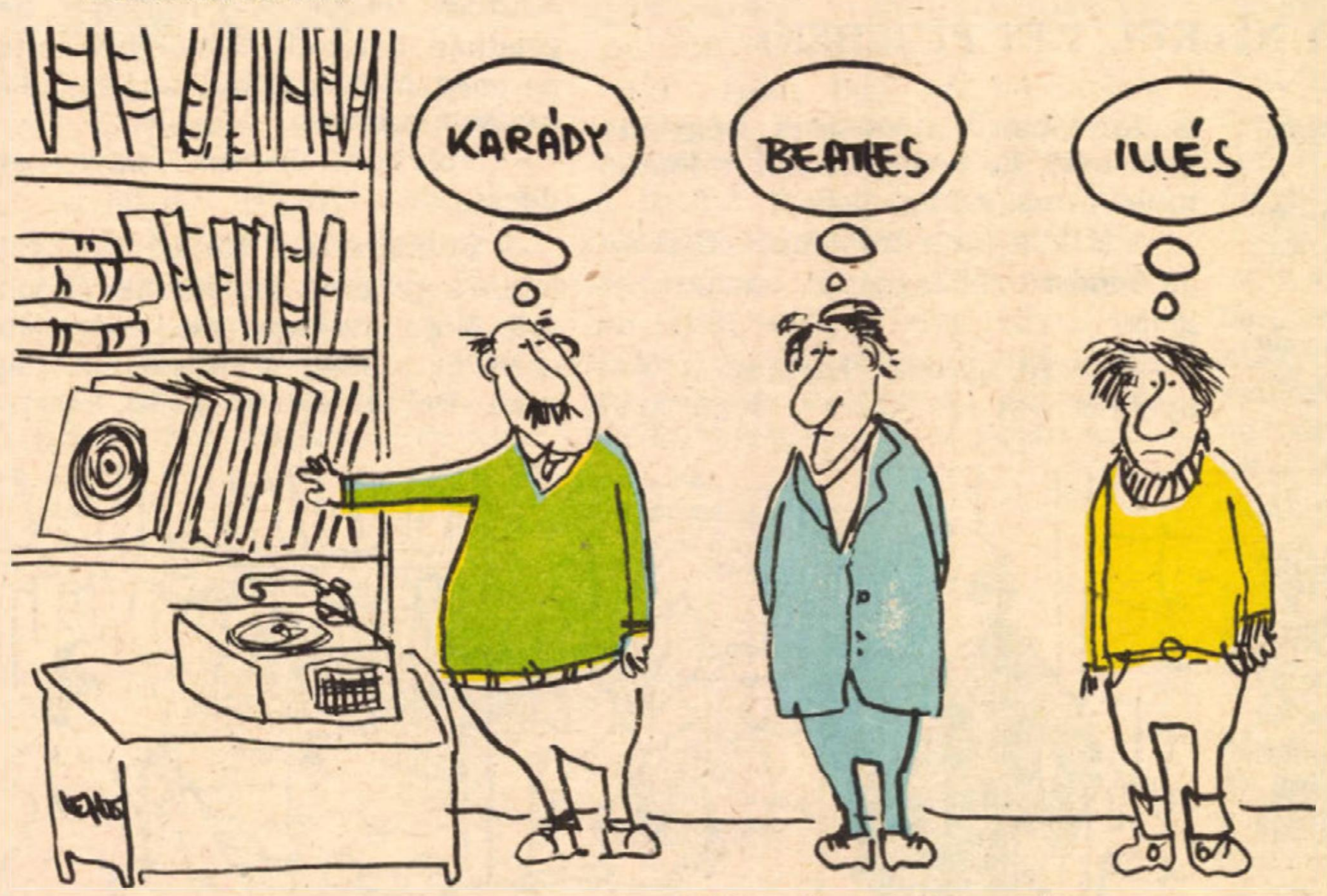

Káros, mert nemzedéki ellentéteket szül.

Radványi Barna:

Káros, mert azt mutatja, mennyire megrokkant a memóriánk. Ha múlt ifjúság tündértaván leventeoktatóm, légóparancsnokom hatytyúi képe felmerül, vagy ha eszembe jut a cipőjegy, a cukorjegy, a hadisegély, az árja-párja, a beszolgáltatás, a békekölcsön, csak forgokmorgok: kinek van erre nosztalgiája?

Hegedűs István:

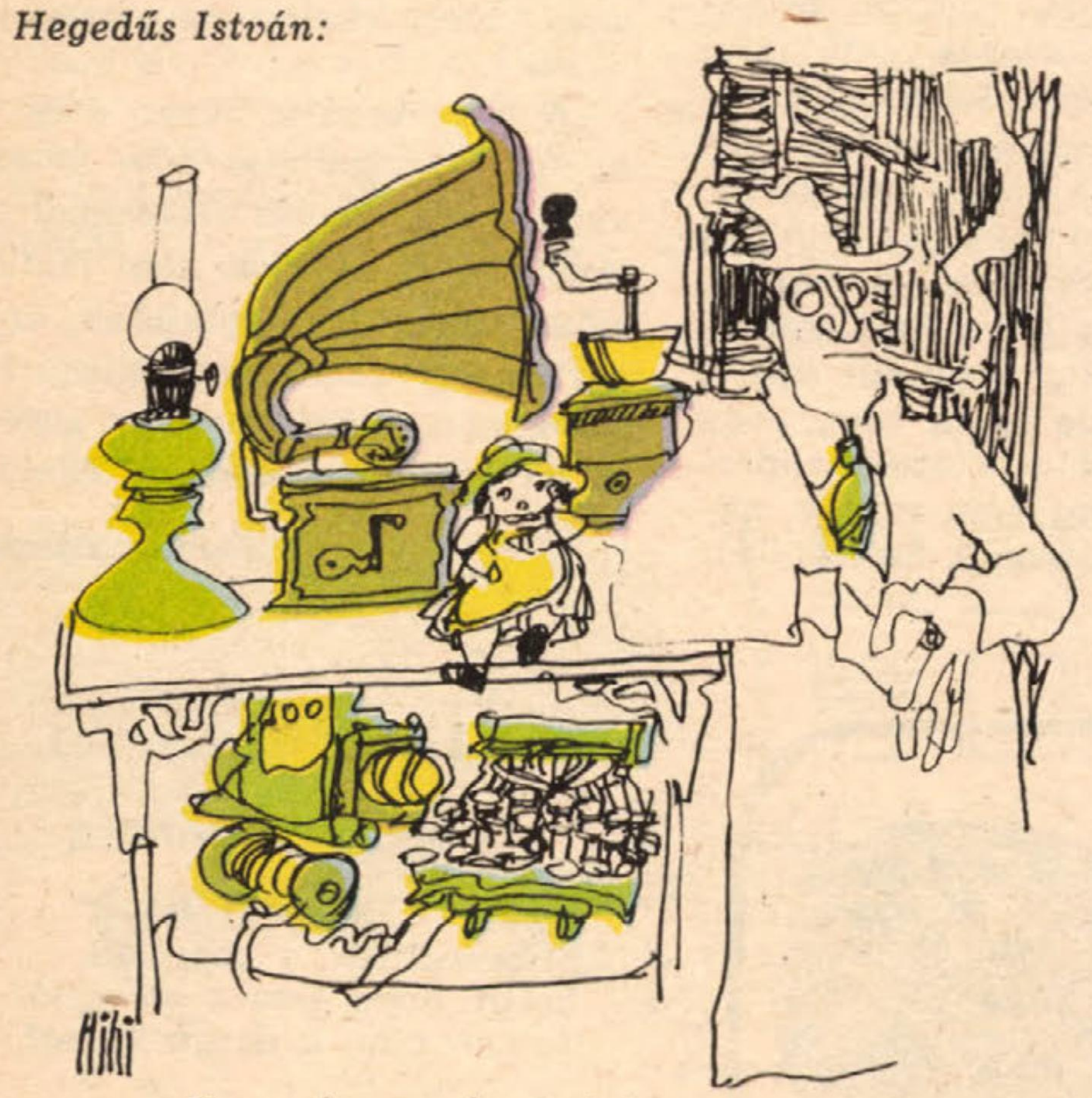

– Egyes ószeresek szerint nem…

Szilágyi György:

Tudom: … a múltat végképp eltöröljük
(nem kívánok ezzel itt pörölni),
de a sors olyan, mint a totószelvény,
minden meccset nem lehet törölni…

Sajdik Ferenc:

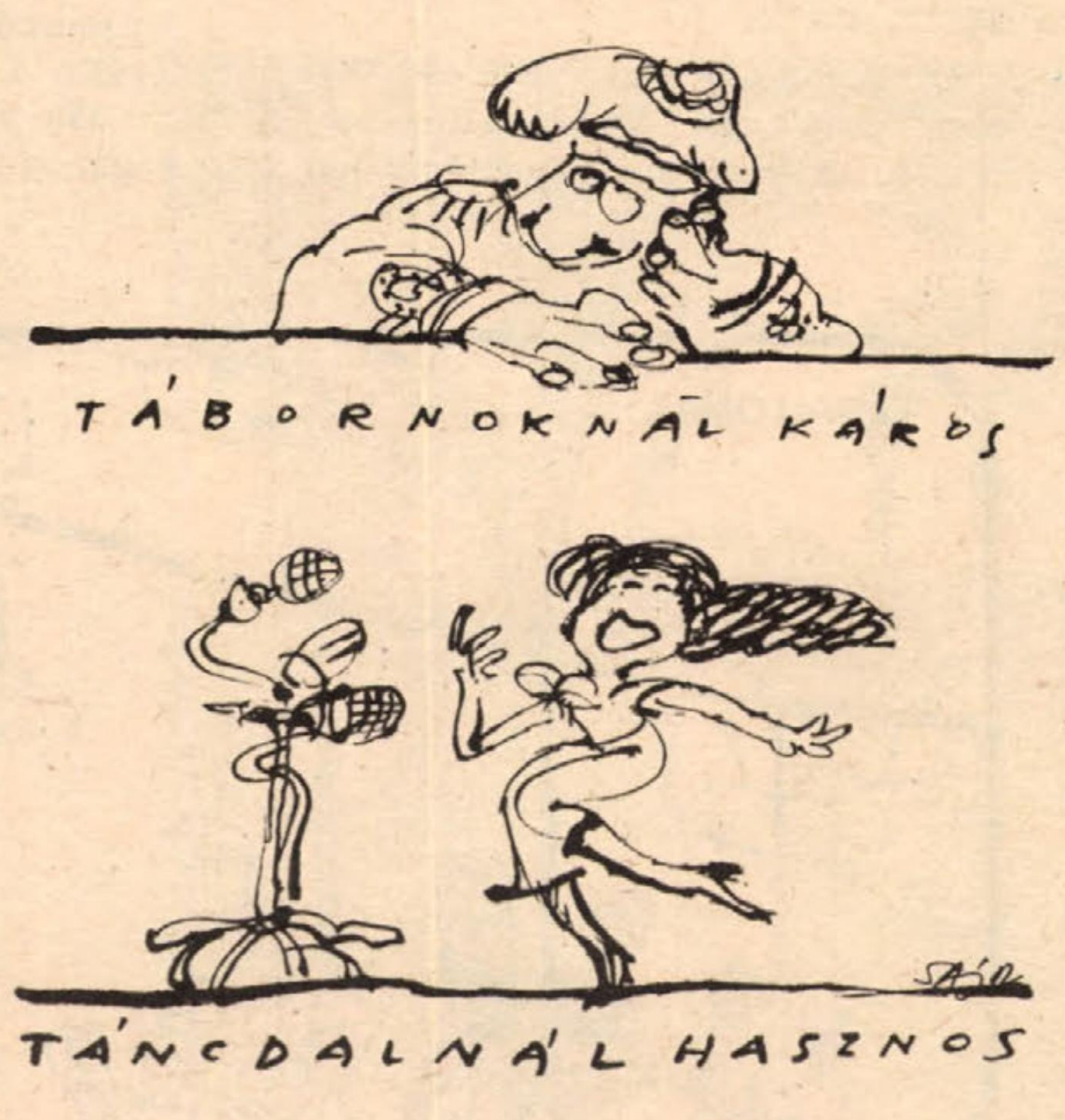

Várnai György:

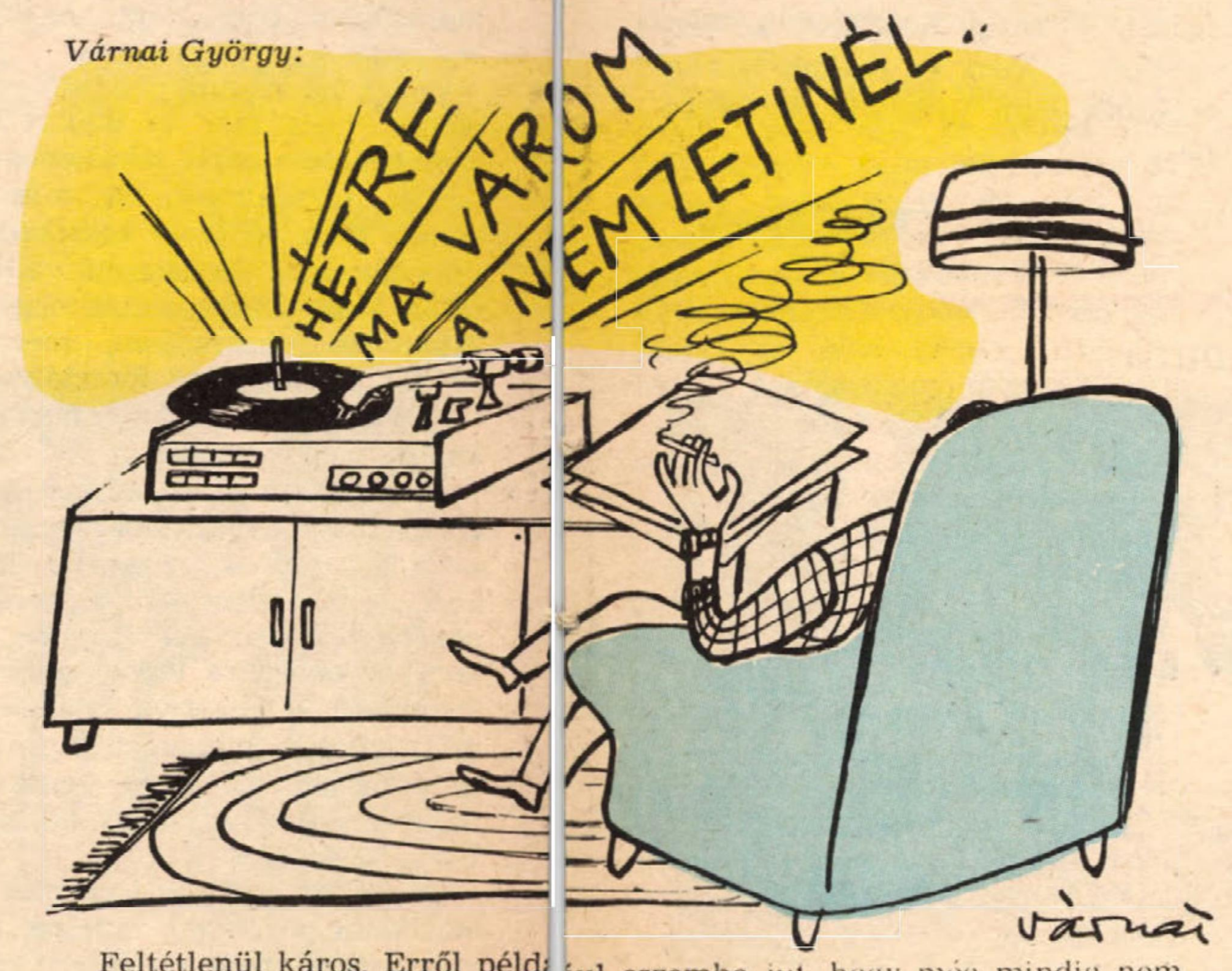
HÉTRE MA VÁROM A NEMZETINÉL…

Feltétlenül káros. Erről például eszembe jut, hogy még mindig nem épült fel az új Nemzeti Színház.

Árkus József:

Még mindig elviselhetőbb, ha valamit visszasírunk, mint az, amikor mindenért előre sírunk.

Mikes György:

Bizonytalan vagyok, mert ez ügyben még nincs hivatalos állásfoglalás. Mennyivel könnyebb volt régen…

Novobáczky Sándor:

Nem káros, sőt hasznos, mert ismét elővehetem a régi lódenkabátomat.

Földi Iván:

Majd 2000-ben, visszatekintve 1980-ra megmondom.

Föld S. Péter:

Ezt nem könnyű eldönteni. Annyi azonban biztos, hogy amikor még két forintba került a fradi-kolbász, a csapatnak is jobban ment, mint most.

Galambos Szilveszter:

Miféle kérdés ez? 52 éves siheder vagyok. Nekem még nincsenek nosztalgiáim.

Tormai László:

Nem káros, ha a hullámfürdők után hullámkocsmákat is építenek, ahol minden órában nosztalgiahullámot engednek a vendégekre, amitől úgy berúgnak, hogy nem tudnak járni, a bevételből pedig felépülhet egy csomó járda.

Peterdi Pál:

Nem káros. Inkább ápolják az emlékeimet, mint engem.

Dallos Jenő:

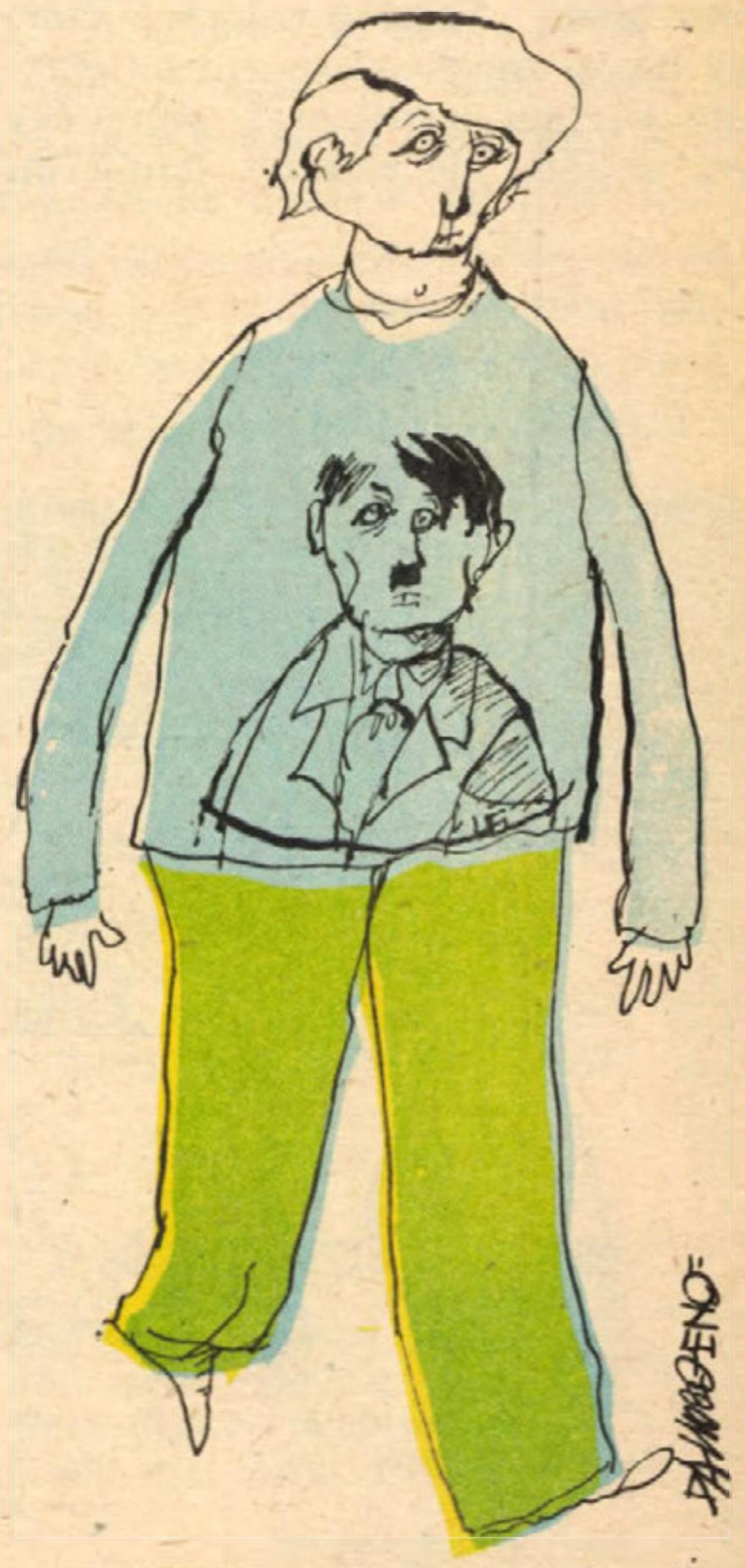

Attól függ, hogy hol és mi után.

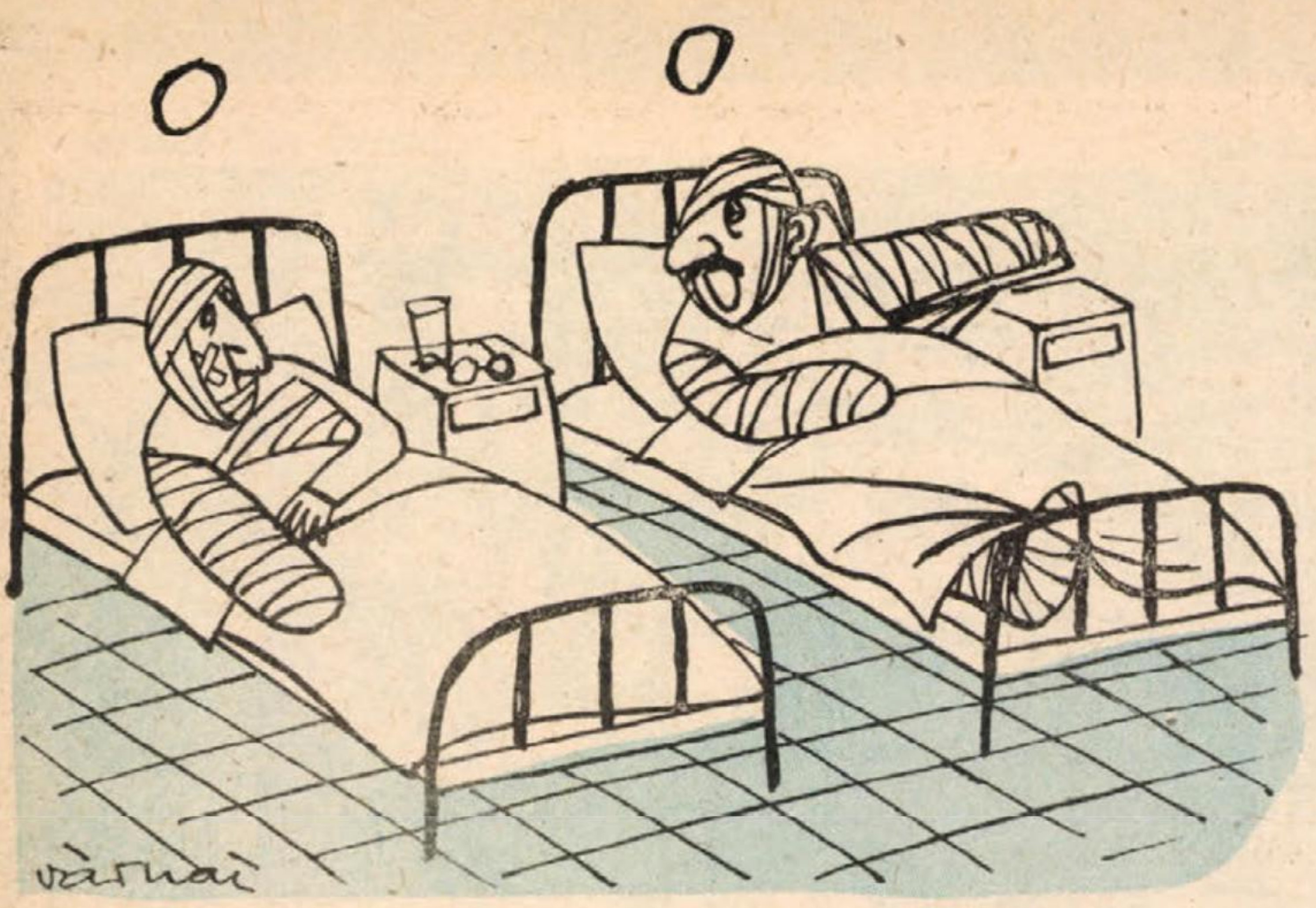

– Még meg se köszöntem magának, hogy segítségemre jött, amikor azok a garázdák megtámadtak...

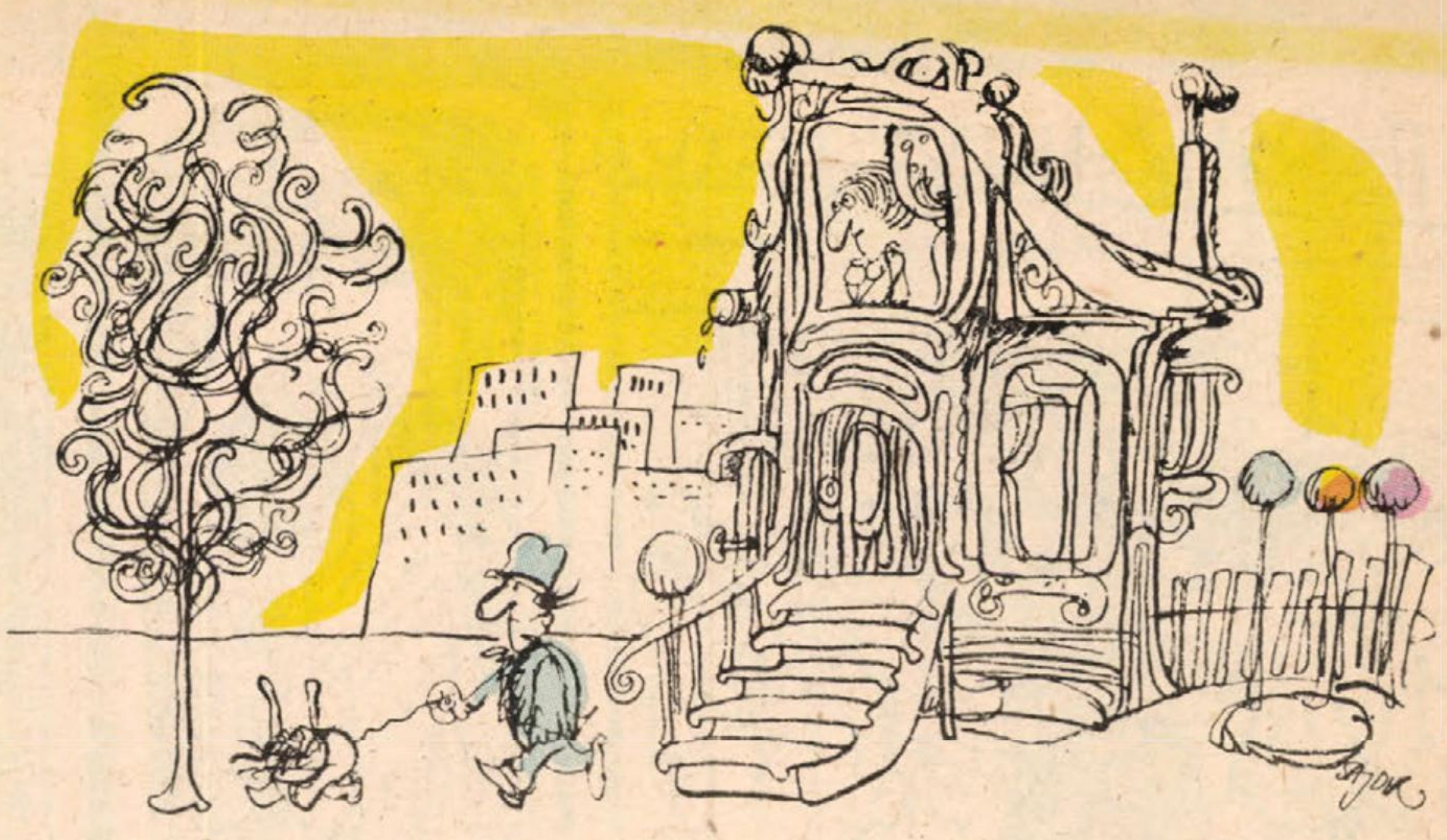

– Szegény kutyuli, csak rá ne jöjjön, hogy ez műfa.

KI NYEL MA?

(JÁTÉK, MUZSIKA NÉLKÜL, KÉT PERCBEN)

— Van két perce a számomra, igazgató kartárs?

— Természetesen, Mihók kolléga, fáradjon beljebb, foglaljon helyet.

A látogató közelebb ment, de nem ült le, hanem keményen a főnöke szemébe nézett.

— Ki nyel ma? — kérdezte.

— Nem értem.

— Az iránt érdeklődöm, hogy például ma kit tetszik letolni, kinek kell egy csomó szemrehányást, hegyibeszédet, alkalmasint gorombaságot lenyelnie. Illetve nem is ez érdekel, hanem a szisztéma. Kell, hogy legyen valamilyen szisztéma. Azt legyen szíves nekem elárulni.

— Mondja, Mihók bátyám, nem fáj magának a feje? Nem szédül?

— Nem. És bolond sem vagyok. Csak éppen nyugdíjba megyek a jövő hónapban. Nekem tehát nincs félnivalóm, vesztenivalóm. Ezért egyenesen megkérdem, mi az igazgató kartárs rendszere? Mert egy éve, amióta ide tetszett jönni, mi egyfolytában azt totózzuk, hogy ki nyel ma? És nem tudtunk rájönni mind a mai napig. Tehát?

— Miféle buta tréfa ez?! Micsoda rendszerről faggat itt maga engem?

— Nézze, igazgató kartárs, itt tényekről van szó. Csak a rendszer, a módszer nem világos. Ugyebár amint át tetszett venni a hivatal vezetését, naponta valakit el tetszik kapni. Ez rendben van, minden főnök úgy szórakozik, ahogy akar. De mi képtelenek vagyunk kitalálni, hogy melyik nap ki kerül sorra, hogy ki nyel ma. És ez elég kellemetlen, az ember nem tud rákészülni. Például, minthogy Ágoston Laci után Bácskai Margit, aztán Csekey Zoli következett, eleinte azt hittük, hogy ábécé sorrendben tetszik dolgozni, de negyednap beugrott Zimonyiné, utána meg Mokri Béla, ez tehát befuccsolt teljesen.

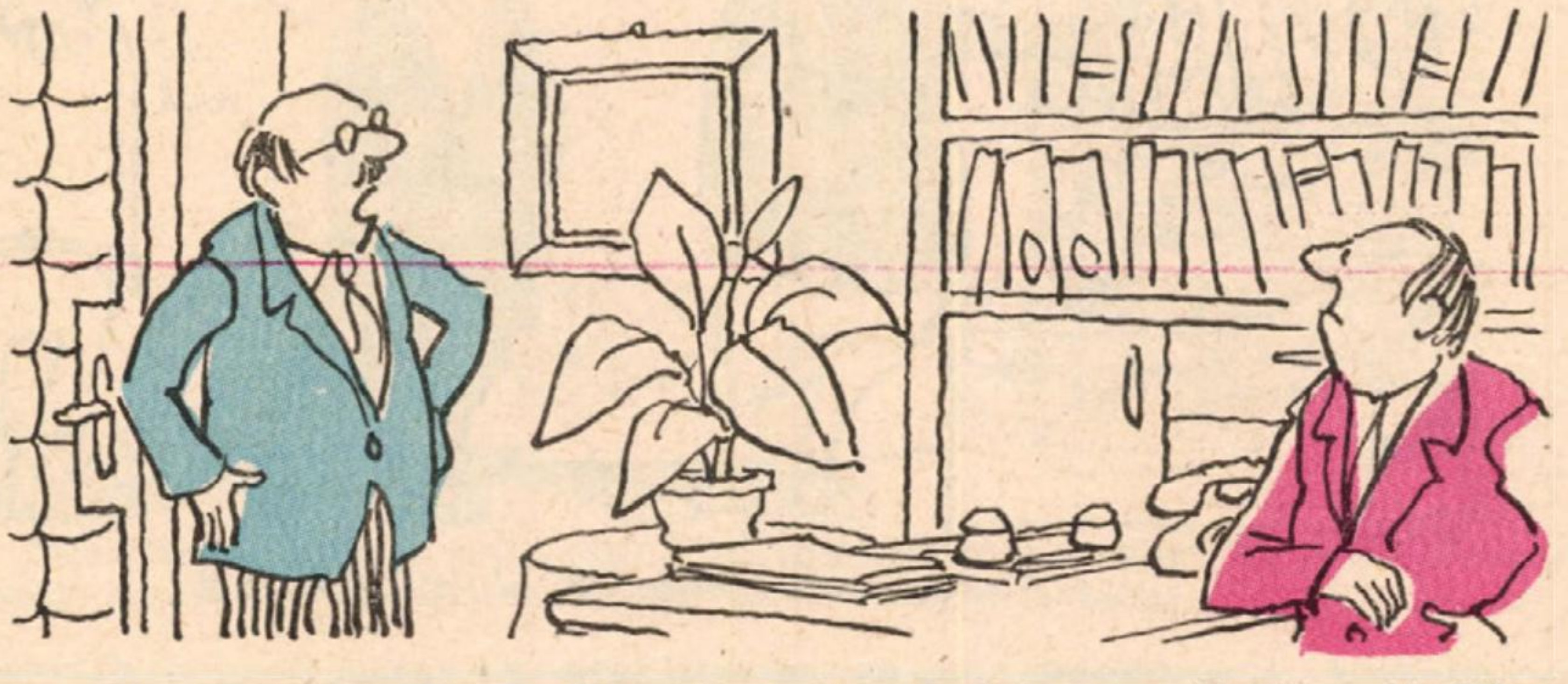

— Folytassa, kérem, nagyon érdekes.

— Fölmerültek variációk. Ezerféle. Hogy talán osztályonként jönnek a delikvensek, meg hogy kor szerint, esetleg a hajszíntől függően. De minden megdőlt, mert a kereskedelmi osztályból való Cibere Jóska és Kaibán Dezsőné után egy bérszámfejtő jött, harmadnap pedig Konc Gézának kellett nyelni a gondnokságtól. Semmi összefüggés, semmi logikai kapcsolat! És a fiatalok közé beugrottak középkorúak, összevegyültek idősebbekkel, a barnák a szőkékkel, a vörösök az őszhajúakkal. Nem vált be az sem, hogy az nyel ma, aki villamoson érkezik vagy gyalog vagy saját kocsin, aki félcipőt hord vagy aki magasszárút, netán az igazgató kartárs váltogatja a piszéket a lúdtalpasokkal, a pocakosokat a bélyeggyűjtőkkel, és így tovább. Higgye el, igazgató kartárs, semmilyen változatot, közös ismérvet, azonos tulajdonságot nem hagytunk ki. Mégsem találjuk el sose, hogy ki nyel ma. Engem személy szerint már csak azért érint ez az ügy, mert nyugdíjas éveimet beárnyékolná a kielégítetlen kíváncsiság. Könyörgök...

— Jó. Elárulom magának. Nincs nekem semmiféle szisztémám. Én mindennap azt hordom le, annak kell nyelnie, akinek valami hibát találok a munkájában. Ez van.

Mint villámsújtotta fa, úgy bámult a főnökére Mihók bácsi.

Majd megfordult és szédelegve indult kifelé.

— Hihetetlen — motyogta maga elé. — Hogy valakit a tényleges mulasztásaiért vegyenek elő!! Hogy igazán a saját hibájáért kelljen nyelnie... Nem, ez nálunk igazán senkinek nem juthatott az eszébe.

Kürti András

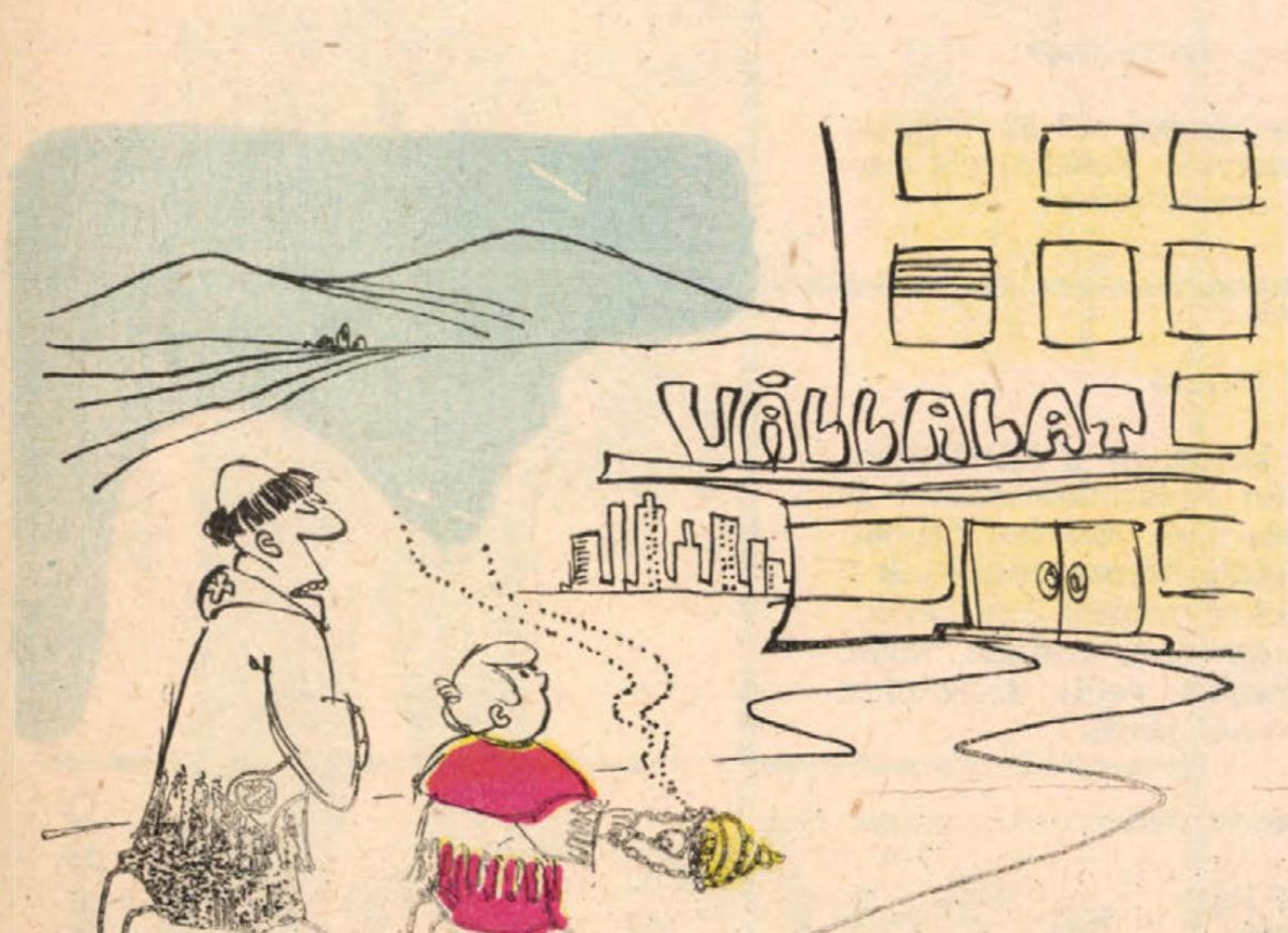

– Megvonták tőlük az állami támogatást.

KÖRNYEZETVÉDELEM

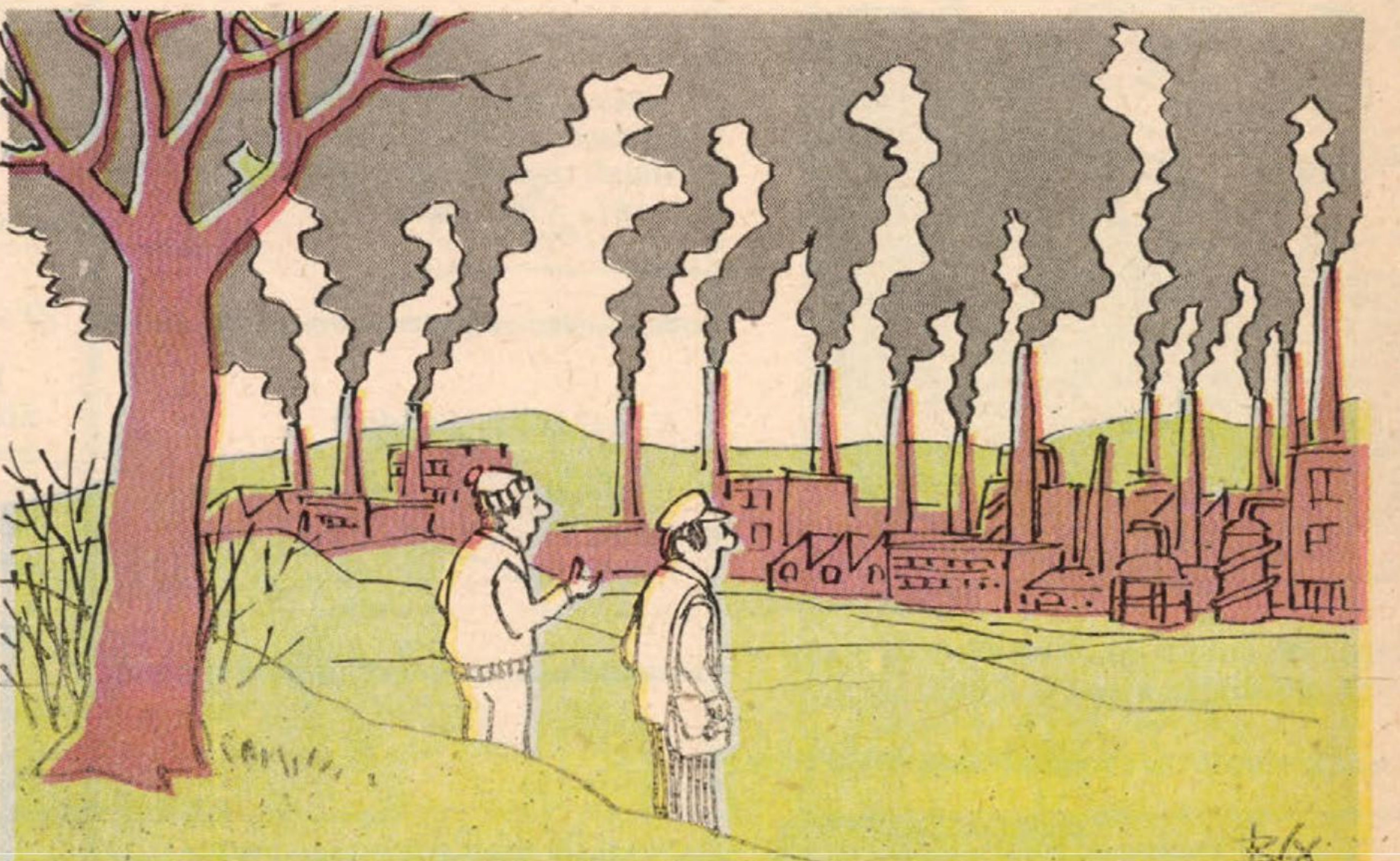

– De ha túl nagy a füst, az állam mindig becsületesen megbírságolja saját magát!

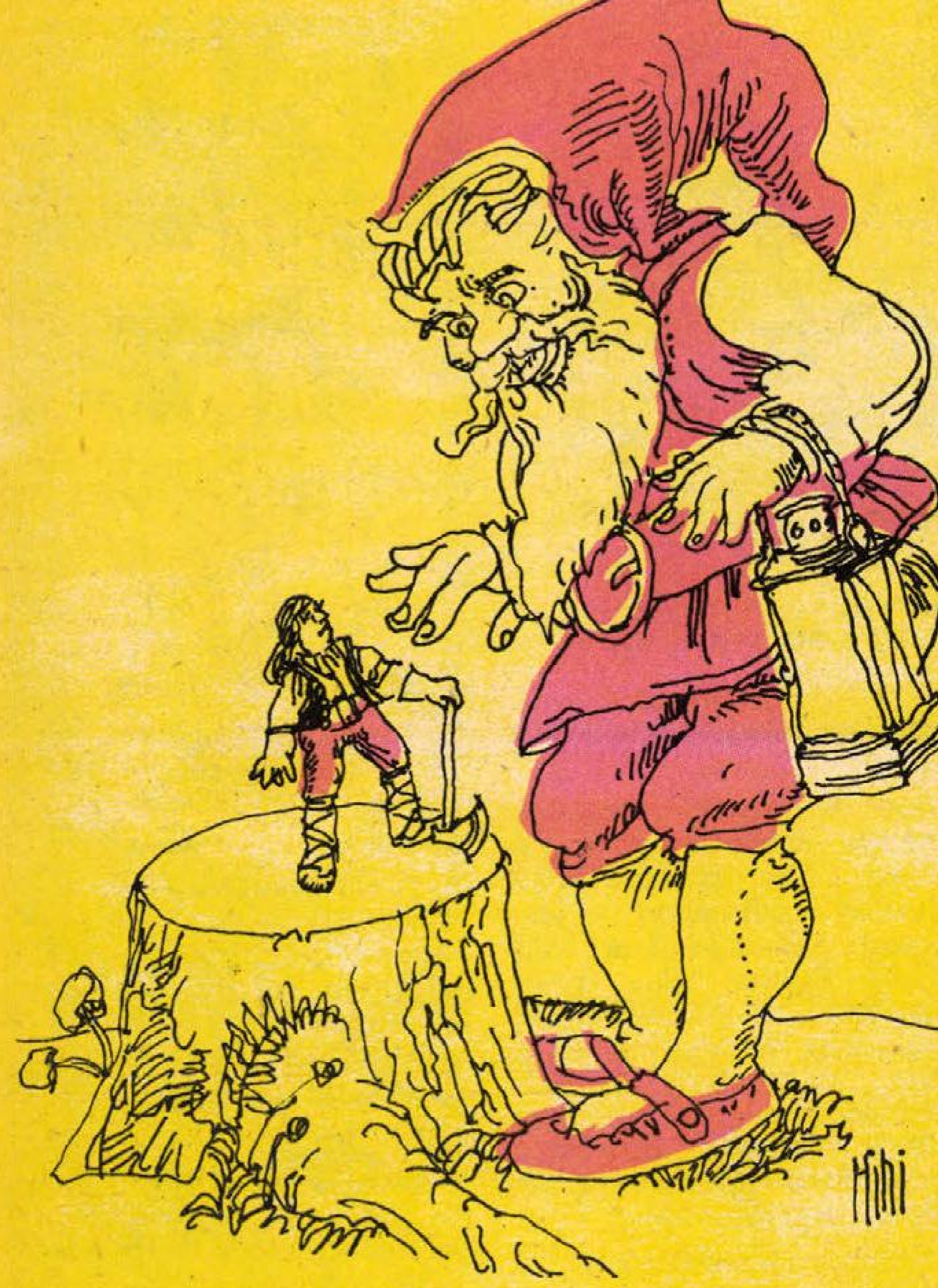

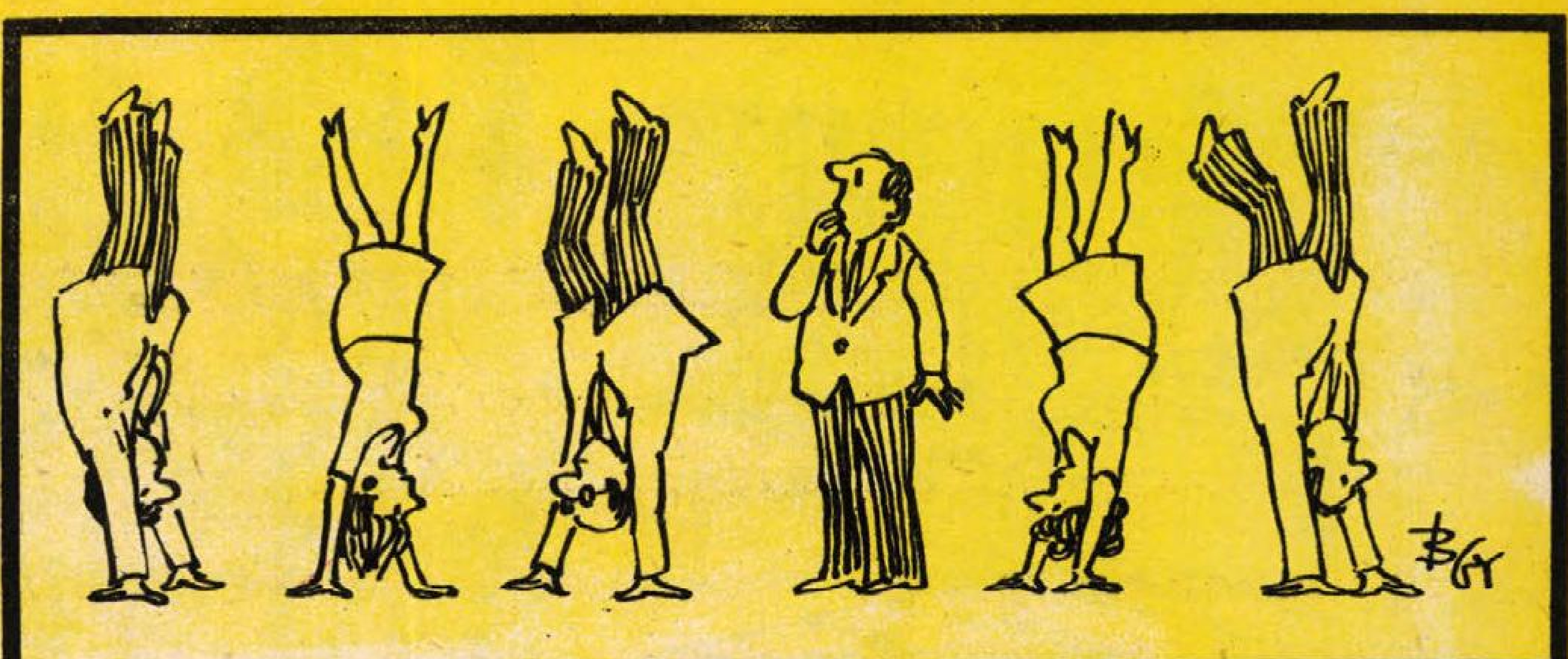

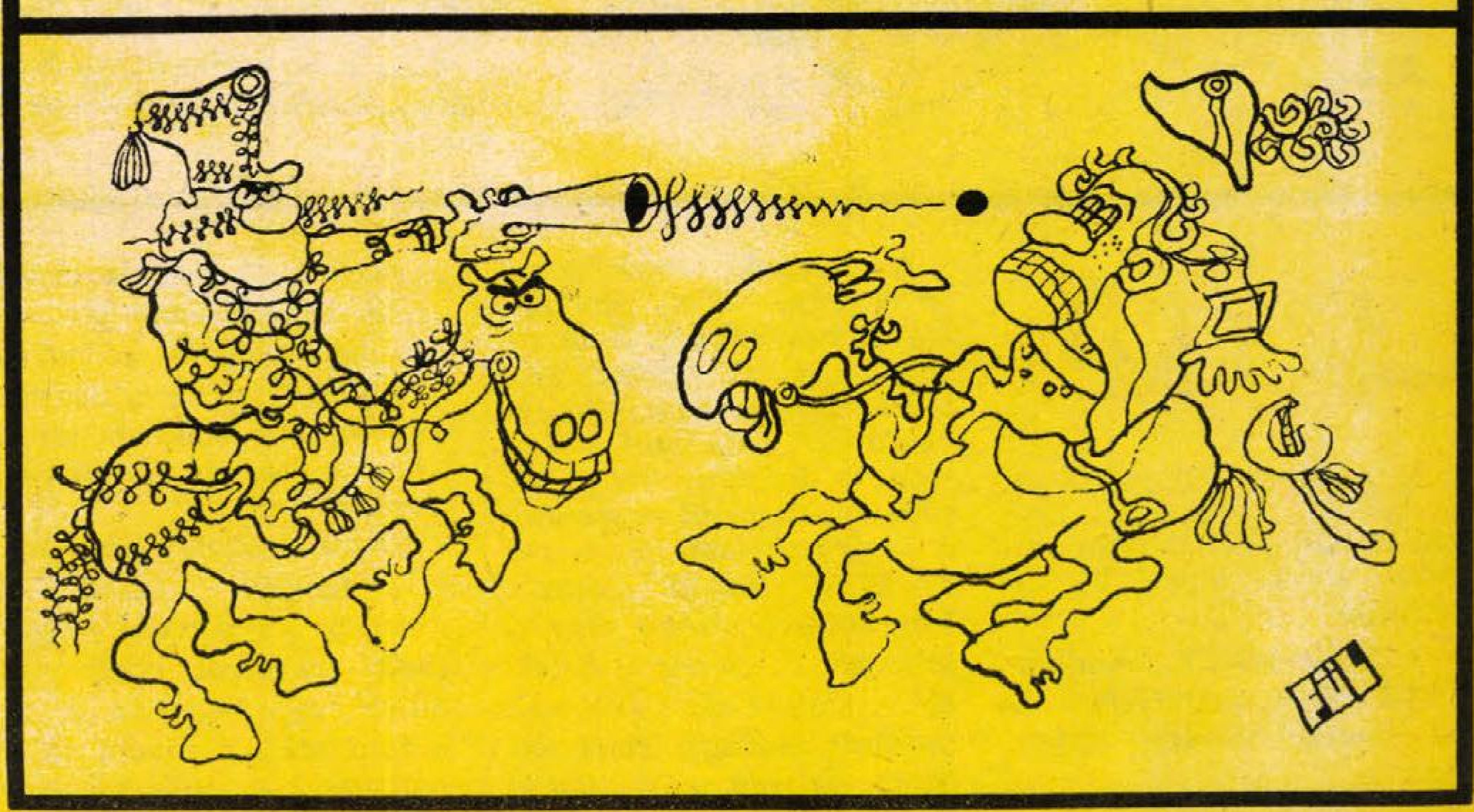

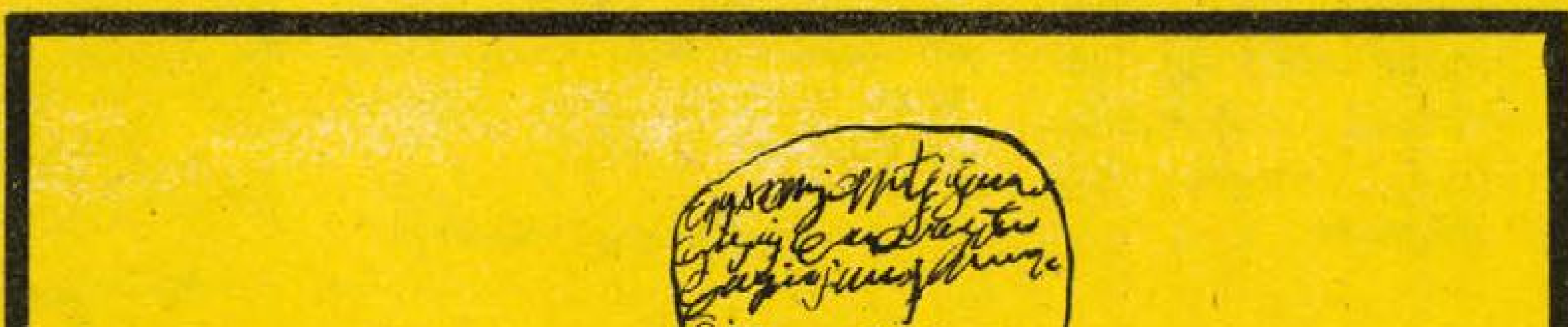

HEGEDŰS,
BRENNER,
FÜLÖP,
DALLOS,
LEHOCZKI,
VÁRNAI,
SAJDIK

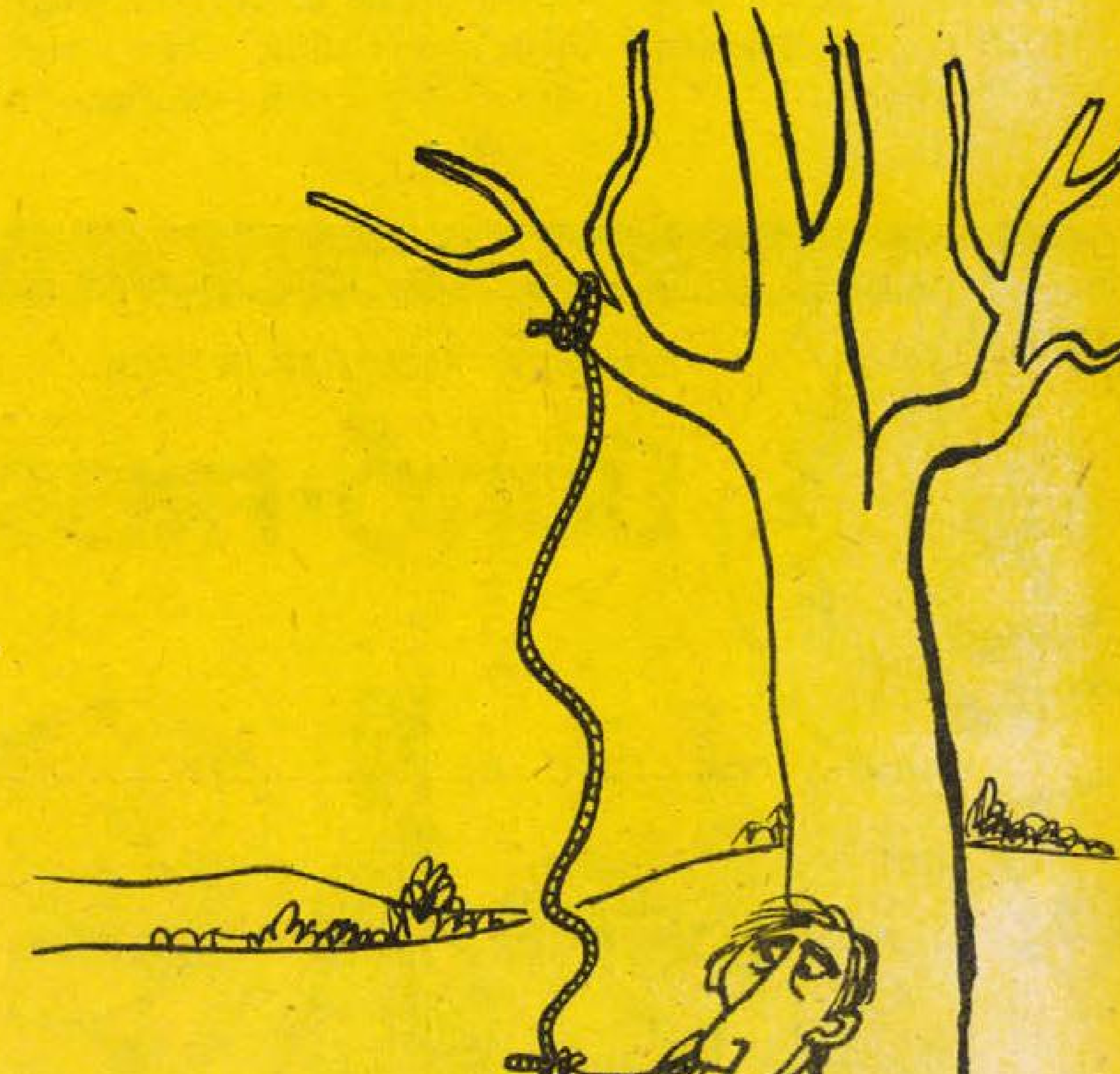

LOGI-KÁT-LAN.

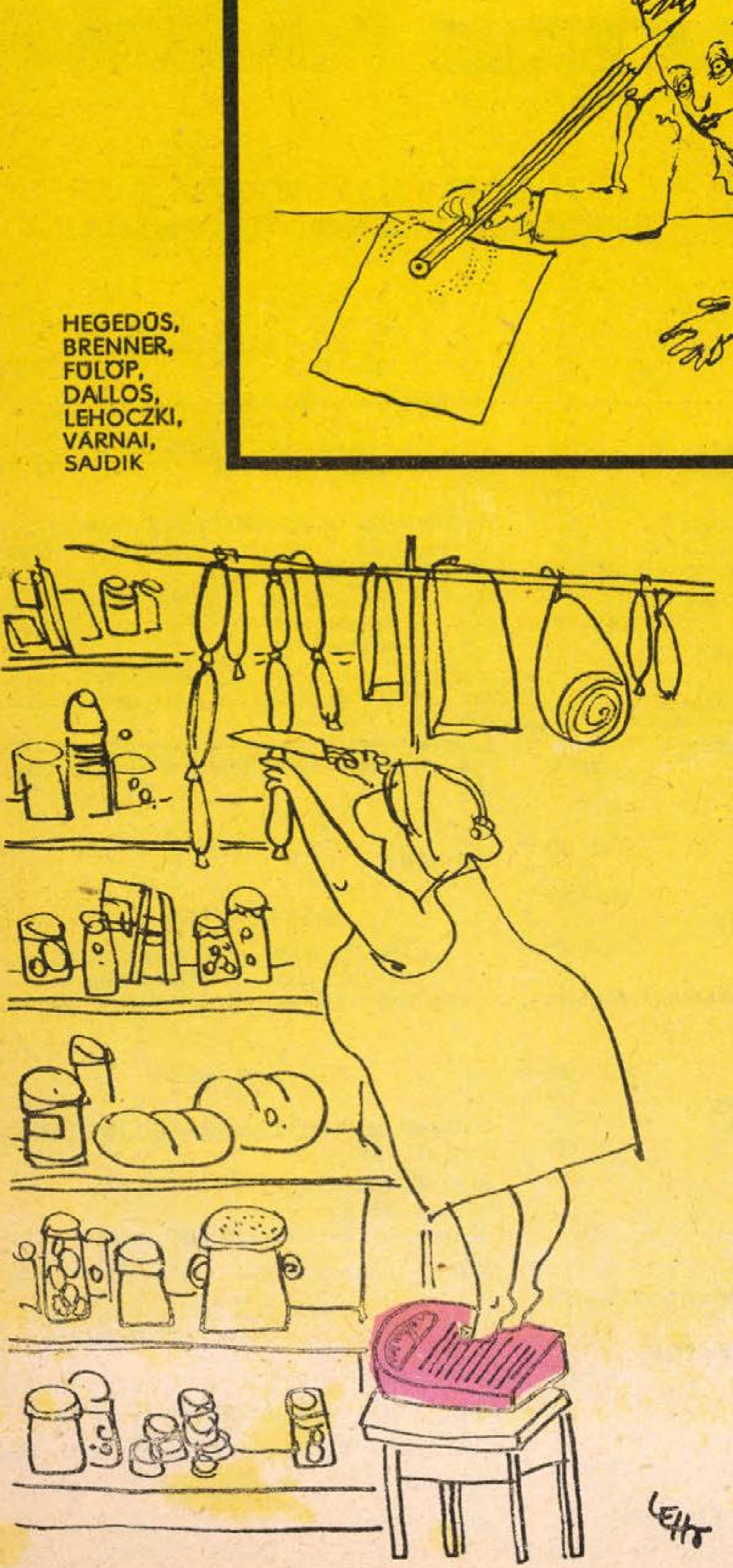

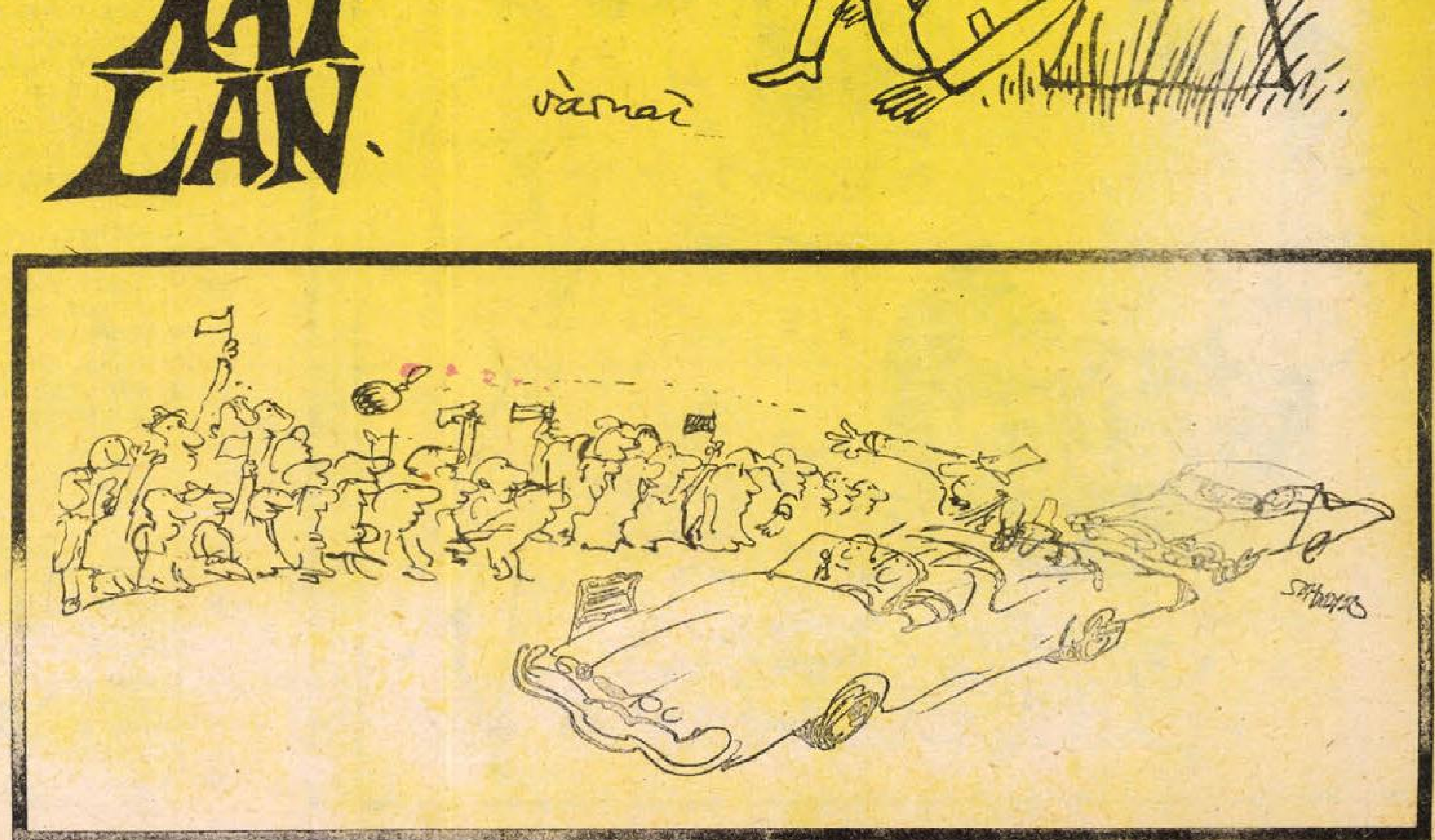

MEGKÖZELÍTHETŐ TÁVOLSÁGOK

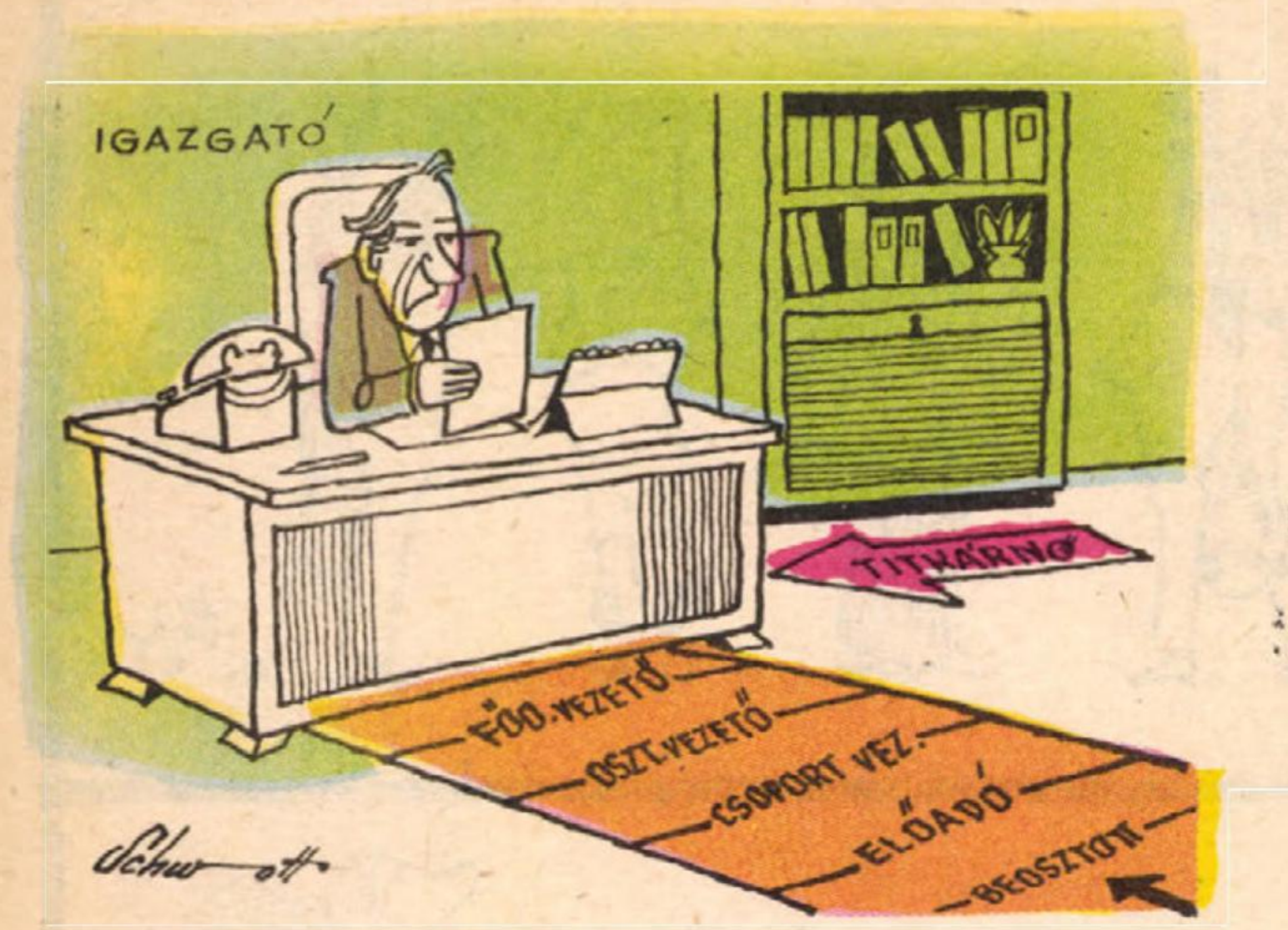

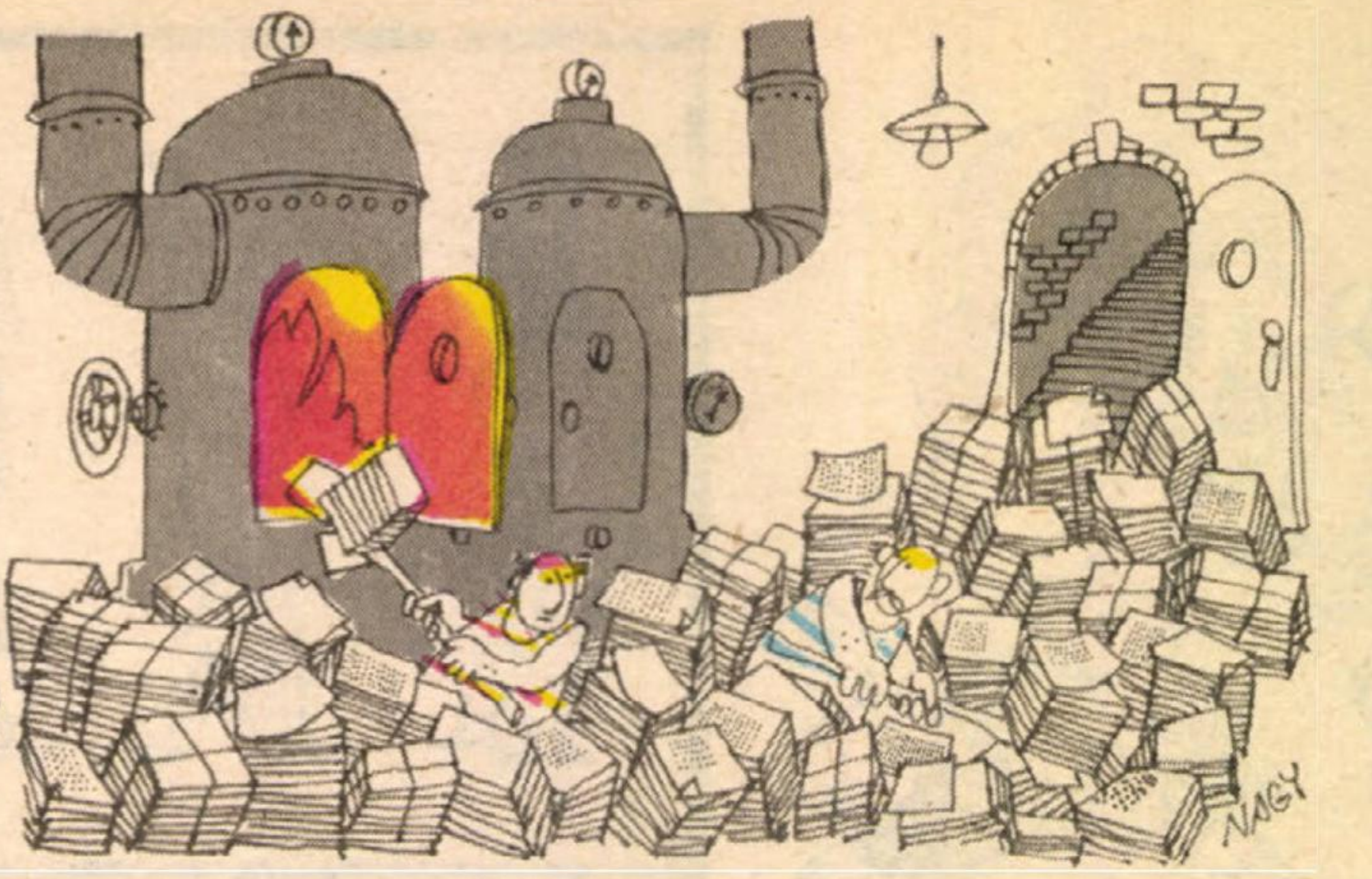

– Az a leggazdaságosabb, ha azokkal a rendeletekkel fűtünk, amelyeket az energiatakarékosság érdekében hoztak...

ZSÖLLYE

A Játékszín „Egerek és emberek" Lennie-je, Dózsa László előadás után sugárzó arccal lépett be az öltözőbe.

— Hallottátok? Amikor véget ért a nagyjelenetem, az egész nézőtér szipogott...

Az öltöző másik sarkából megszólalt Bencze Ferenc:

— Csodálod? Ilyen lucskos időben nagyon sok ember van megfázva...

A Kálmán Imre utcai bérházban, ahol Rodolfo lakik, már vagy öt hete elromlott a lift. Rodolfo felhívta telefonon a liftkarbantartó vállalatot, ahol meg is ígérték, hogy három napon belül beszerelik a kijavított motort, melyet öt héttel ezelőtt elvittek. Két nappal később meg is jelentek a szerelők, betették a motort, de a lift nem mozdult. Rodolfo ismét felhívta telefonon a javító vállalatot, ahol az igazgató jelentkezett:

— Elnézést, kedves művész úr, de az történt, hogy összecseréltünk két motort! Az önök házának a liftjébe való motort véletlenül egy Rottenbiller utcai ház liftjébe szereltük be... Hát istenem, vannak még hibák, de nincs olyan hiba, amit ki ne lehetne javítani...

Rodolfo közbevágott:

— Ahogy vesszük... Mert ha én például felszólítok egy nézőt, hogy gondoljon egy kártyára és az a zöld hetesre gondol és én helyette a piros ászt húzom ki a pakliból... akkor nem hivatkozhatok semmire! Pedig higgye el, hogy két kis kártyát könnyebb összecserélni, mint két nagy motort!

A hetvenedik születésnapját ünneplő Major Tamást felköszöntötték a televízió stúdiójában is, ahol aznap éppen felvétele volt. Kaló Flórián meg is jegyezte:

— Azt hiszem, nem lehet nagyobb boldogság színész számára, mint hogy ilyen frissen, fiatalosan, munkával töltse a hetvenedik születésnapját.

Major elmosolyodott:

— Hát az biztos, hogy soha nem töprengtem azon, hogy mivel üssem agyon az időt!... Már csak azért sem, mert úgyis az idő üt bennünket agyon!

Rátonyi Róbert

HIRDETÉSEK

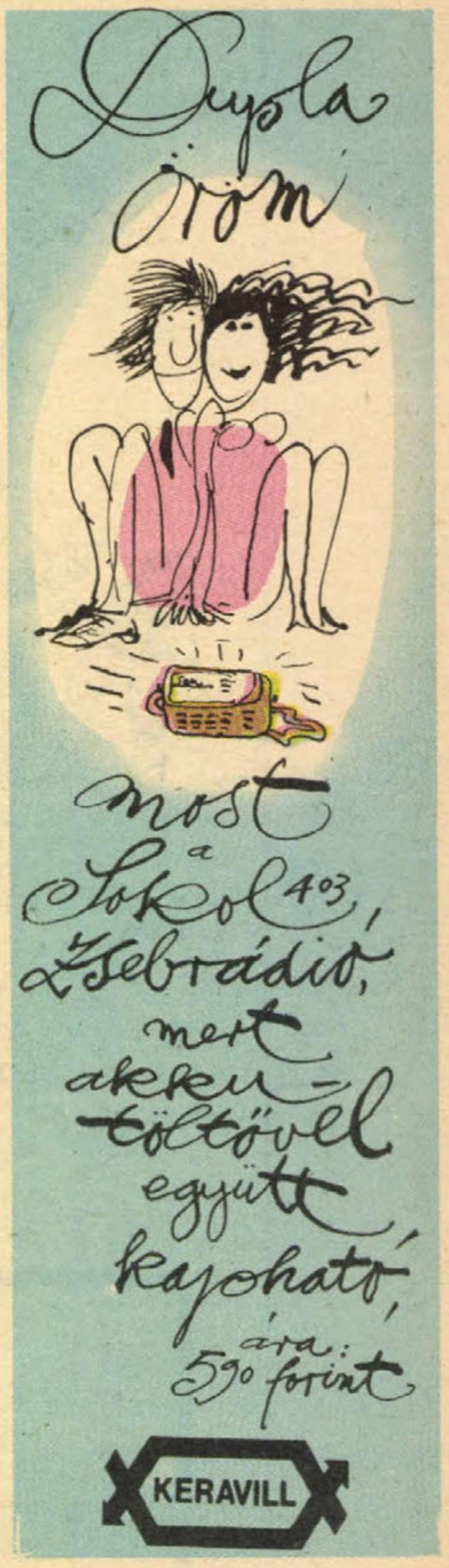
Dupla öröm
most a Sokol 403, zsebrádió, mert akku-töltővel együtt kapható, ára: 590 forint
KERAVILL

HIRDETÉSEK • HIRDETÉSEK • HIRDETÉSEK • HIRDETÉSEK • HIRDETÉSEK • HIRDETÉSEK • HIRDETÉSEK

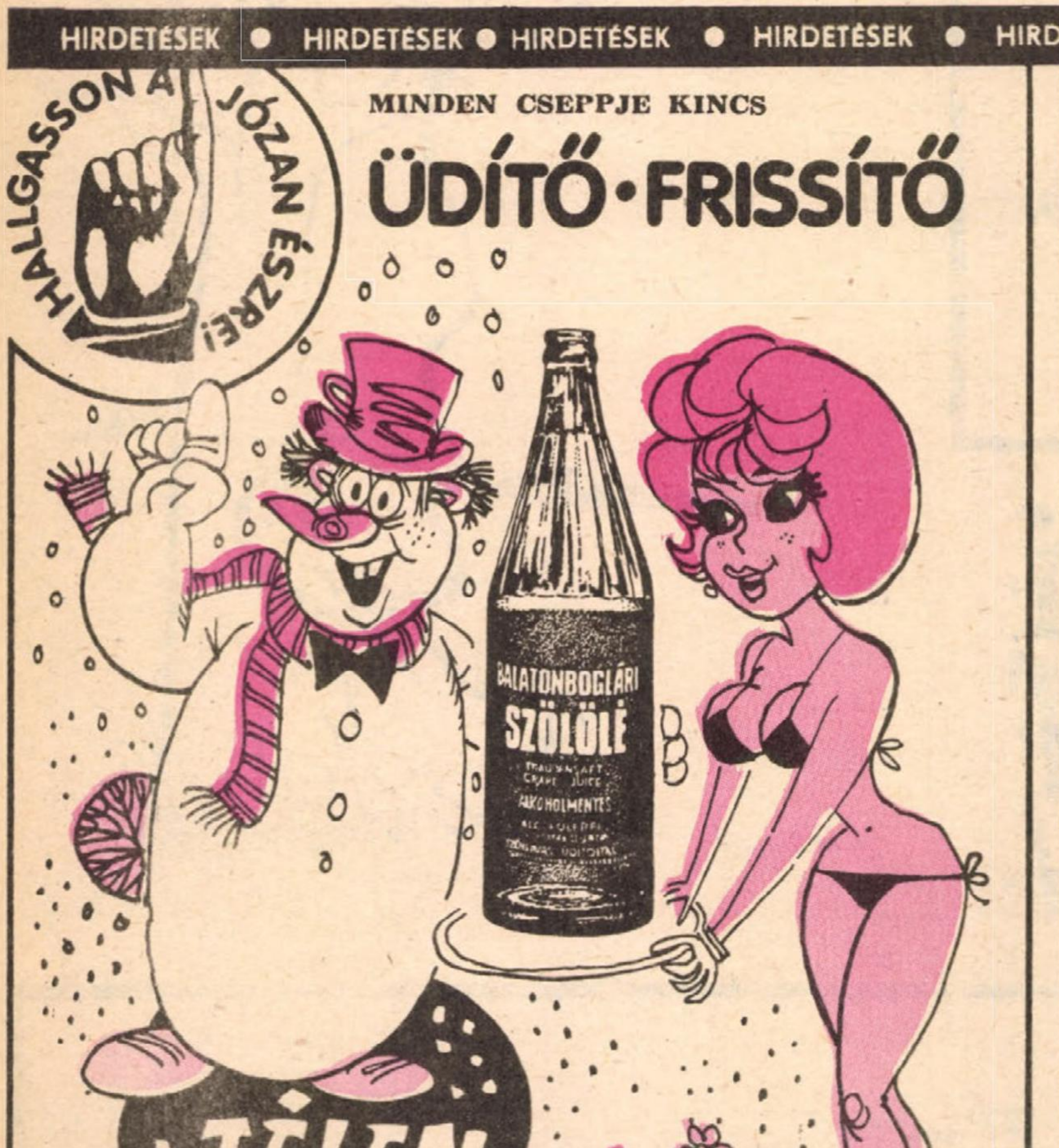

TÖLTSE EL HASZNOSAN A SZABAD IDEJÉT: OLVASSON!

Művelt Nép Könyvterjesztő Vállalat

... pld.	BALASSI BÁLINT ÉS A 16. SZÁZAD KÖLTŐI 1–2.	95,– Ft
... pld.	HONORÉ DE BALZAC: GOBSECK. Elbeszélés. GORIOT APÓ. Regény	26,– Ft
... pld.	KAZINCZY FERENC MŰVEI 1–2.	120,– Ft
... pld.	Kemény Zsigmond: ÖT REGÉNY	50,– Ft
... pld.	Nyikolaj Sz. Leszkov: A LEPECSÉTELT ANGYAL. Kisregények és elbeszélések	26 Ft
... pld.	MAGYAR GONDOLKODÓK 17. SZÁZAD	77,– Ft
... pld.	Heinrich Mann: IV. HENRIK	26,– Ft
... pld.	MIKES KELEMEN MŰVEI	42,– Ft
... pld.	Jonathan Swift: GULLIVER UTAZÁSAI	26,– Ft
... pld.	SZÁZEGY ELBESZÉLÉS, 1945–1975. 1–3. Antológia	125,– Ft
... pld.	Ivan Sz. Turgenyev: ELSŐ SZERELEM. Kisregények	26,– Ft

* * *

... pld.	Bakos István: JÁRMŰVILLAMOSSÁG	106,– Ft
... pld.	Csabai Dániel: MAGNÓKAPCSOLÁSOK, 1972–1976.	55,– Ft
... pld.	Gyurkovics Attila: FEKETE-FEHÉR TV-KÉSZÜLÉKEK SZERVIZKÖNYVE	72,– Ft
... pld.	Hámory Albert: VILLANYSZERELÉS	78,– Ft
... pld.	Kádár Géza: RÁDIÓ- ÉS TV-KAPCSOLÁSOK, 1975–1977.	63,– Ft
... pld.	Kókai Tamás–Varsányi János: SZTEREÓ RÁDIÓK KÉZIKÖNYVE	40 Ft

A könyvek megrendelhetők a kivágott és kitöltött hirdetési szelvényen vagy postai levelezőlapon.

Egyéni vásárlóink részére készpénzfizetés esetén 200 Ft felett a szállítás költségmentes.

Részletfizetésnél a postaköltséget, valamint a 3%-os kezelési költséget felszámítjuk.

Részletfizetési kedvezményeink: 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi törlesztés.

Címünk:

MŰVELT NÉP
KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
BOLYI KÖNYVESBOLTJA
Tatabánya-Újváros, Fő tér 1. 2800

MEGRENDELÉS

Alulírott megrendelem postai szállításra a fenti műveket:

* részletfizetéssel
** készpénzfizetéssel
(a nem kívánt feltétel törlendő)

Kelt.: ....

....
a megrendelő aláírása

A megrendelő neve: ....
Címe (irányítószámmal): ....
Csak részletfizetés esetén töltendő ki:
Szül. hely, év: ....
Anyja neve: ....

AZ OLVASÓ OLDALA

ÖNNEK IS CSATTOG A HŰTŐSZEKRÉNYE?

Esetemet azért tárom a nyilvánosság elé, mert széles körben tájékozódnom kell.

A múlt év végén vásároltam egy HB—200/3 típusú hűtőszekrényt a Hűtőgépgyár budapesti mintaboltjában. A kezdetben jól működő masina néhány nap múltán különösen kezdett viselkedni. A hűtési folyamat megkezdése után, némelykor nagy roppanásokat hallatott. Optimista lélek lévén, türelmesen vártam, hátha ez a kehesség múló baj csupán. Mivel reményeim nem váltak be, észleléseimet közöltem a bolttal.

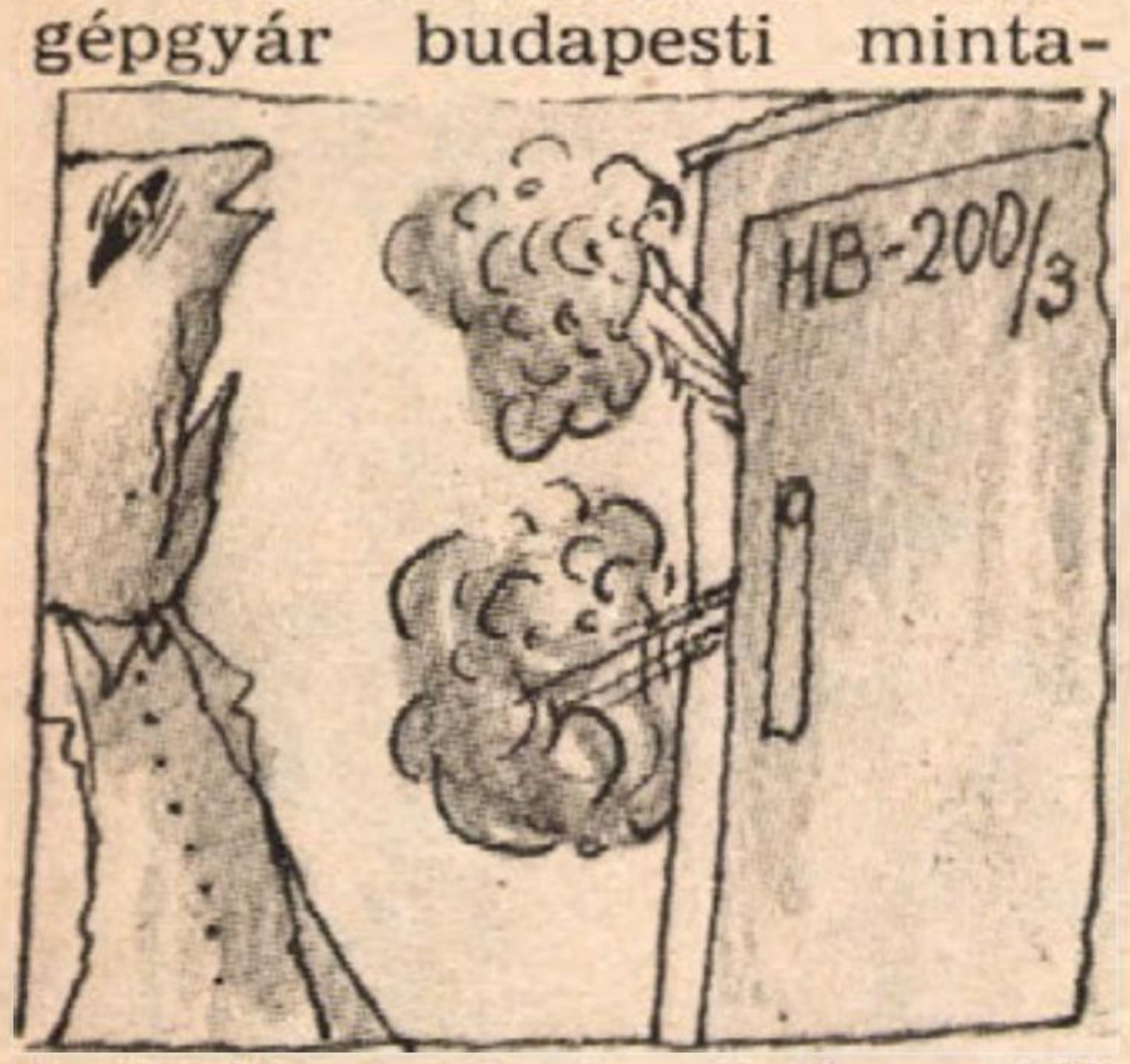

Teltek-múltak a napok, próbáltuk megszokni, hogy álmunkból riaszt néha a lövés zajának is beillő csattanás. Előfordult, hogy vendégünk halálra sápadtan ugrott föl ülőhelyéről, menekülésre készen a konyhában megbúvó terroristák elől.

Végre, jó egy hónap múlva, január közepén megérkezett a mintabolt válasza. Ebben a következők állnak: „Amennyiben a hűtéssel meg van elégedve, úgy további intézkedést nem kell tennie, ugyanis az automatikus gépek ezt a ropogó hangot adják. Ezt a javaslatot az ide érkező információk alapján írom Önnek."

Én azért választottam ezt a típusú hűtőszekrényt, mert több ismerősöm úgy tájékoztatott, hogy szerényen, zajtalanul és kifogástalanul működik. Most az „illetékes hely" arról akar meggyőzni, hogy ha jól hűt, akkor joga van lármázni; ez a normális viselkedése. Kérdezem: Önnél is csattog a HB/200—3-as? Hogyan védekezik a frász ellen?

A tárgyilagosság kedvéért leszögezem, hogy mind a gép, mind a mintabolt lehűtése szenzációs.

Hajduska István

FŰZŐKAPOCS-ELTÁVOLÍTÓ

A fenti szót kimondani se, leírni sem a legkönnyebb, talán jobb is akad helyette, magam szó szerint fordítottam németből. Klammerentferner — ez a német neve annak a félkézzel kezelhető, rugós kis készüléknek, amely Bécsben minden papírüzletben kapható, nem is drága, 30—35 schilling körül van az ára. Arról jut eszembe, hogy mindenki, aki levelekkel, okmányokkal vagy egyéb iratokkal foglalkozik, gyakran kap fűzőgéppel összekapcsolt papírokat. Amikor a papírokat elválasztja egymástól, vagy a körmével piszkálja ki a kapcsot, nemegyszer megsebezve kezét, vagy bicskát, ollót alkalmazva feszíti szét a makacs kapcsot. Annyi hasznos és haszontalan dolgot importálunk, nem lehetne a hasznosak listáját ezzel a fűzőkapocs-eltávolítóval gyarapítani? Persze az is elképzelhető, hogy valamelyik szövetkezet állítsa elő idehaza. Az általam Bécsben vásárolt példány — megtekintésre — az érdeklődő szövetkezet (ha lesz ilyen) rendelkezésére áll.

Dr. Del Medico Imre
Bp., Handzsár u. 6. 1149

MÉG TÉL VAN!

Még nincs vége a télnek, de nekünk már karácsony óta nincs meleg vizünk. A helyzetünket megvizsgálta a Javszer: bojlereink, többi gázkészülékünk kitűnően üzemel. Megvizsgálta a Vízművek: a víznyomással minden rendben. Megvizsgálta a FIMÜV: amit megtehetett, megtett, a falon belüli szerelés nem az ő dolga, hanem az IKV-é.

Január 5-én személyesen jártunk az IKV-nál, előadtuk az előzményeket, megígérték: a következő héten feltétlenül kijönnek (jan. 7—11). Semmi. Ezután megígérték magukat a következő hétre (jan. 14—18). Megint semmi. Közben rengeteg telefon oda-vissza, stb. Végre január 21-én (16 nappal személyes bejelentésünk után) megérkezett a várva-várt szerelő — szerszám nélkül! Ő ugyanis nem javítani jött, csak felmérni, mert technikus. Nem részletezem tovább: január végén közölték, hogy legjobb esetben is csak két hét múlva tudnak jönni. Mit tehetünk mást? Rendületlenül várjuk őket, ha csak meg nem fagyunk addig a sok hideg víztől.

Kleerné
Klement Zsuzsanna
Bp József krt. 30—32.
1085

A CÍMZETT VÁLASZOL

Corvin = kivételes mozi?

(Ludas, 80. 3. sz)

A Kulturális Minisztérium Filmfőigazgatósága 1979. július 23-i hatállyal a Corvinnak és a Vörösmarty Kertmozinak „osztályon felüli", kiemelt besorolást adott. A rendelkezések szerint a felnőtt mozilátogatók részére nyújtandó kedvezmények — a nyugdíjas mozibérlet kivételével — a kiemelt kategóriájú filmszínházakra nem érvényesek. A szocialista brigádok mozibérletét vállalatunk 79 májusában adta ki, az akkori előírások ismeretében. A júliusi árváltozások és osztálybesorolások után a brigádbérletek beválthatóságánál alkalmazott két kivételt már nem lehetett a forgalomba került bérletekre rányomatni. Ugyanakkor, a Filmfőigazgatóság engedélyével, kiterjesztettük a brigádbérlet beválthatóságát — az eredeti feltételtől eltérően — valamennyi filmre (tehát a felemelt helyárúakra is), ami nagyobb kedvezményt biztosít a bérlettulajdonosoknak. Egyébként a Corvin és a Vörösmarty filmellátása kiemelt, esetenként premier előtti, az itt vetített filmeket később az I. osztályú (premier) mozik is műsorra tűzik, kedves olvasójukat arra kérjük, a kívánt filmeket — bérletszelvénye felhasználásával — a premiermozik előadásában tekintse meg.

Csolakov János,
gazd. ig. h. FŐMO

Bedöglött automata

(Ludas, 80. 1. sz.)

Cikküket köszönettel vettük, az automaták megjavítása iránt azonnal intézkedést kértünk a Fővárosi Fürdőigazgatóságtól.

Murai János,
igazgató, Észak-pesti Vendéglátó V.

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

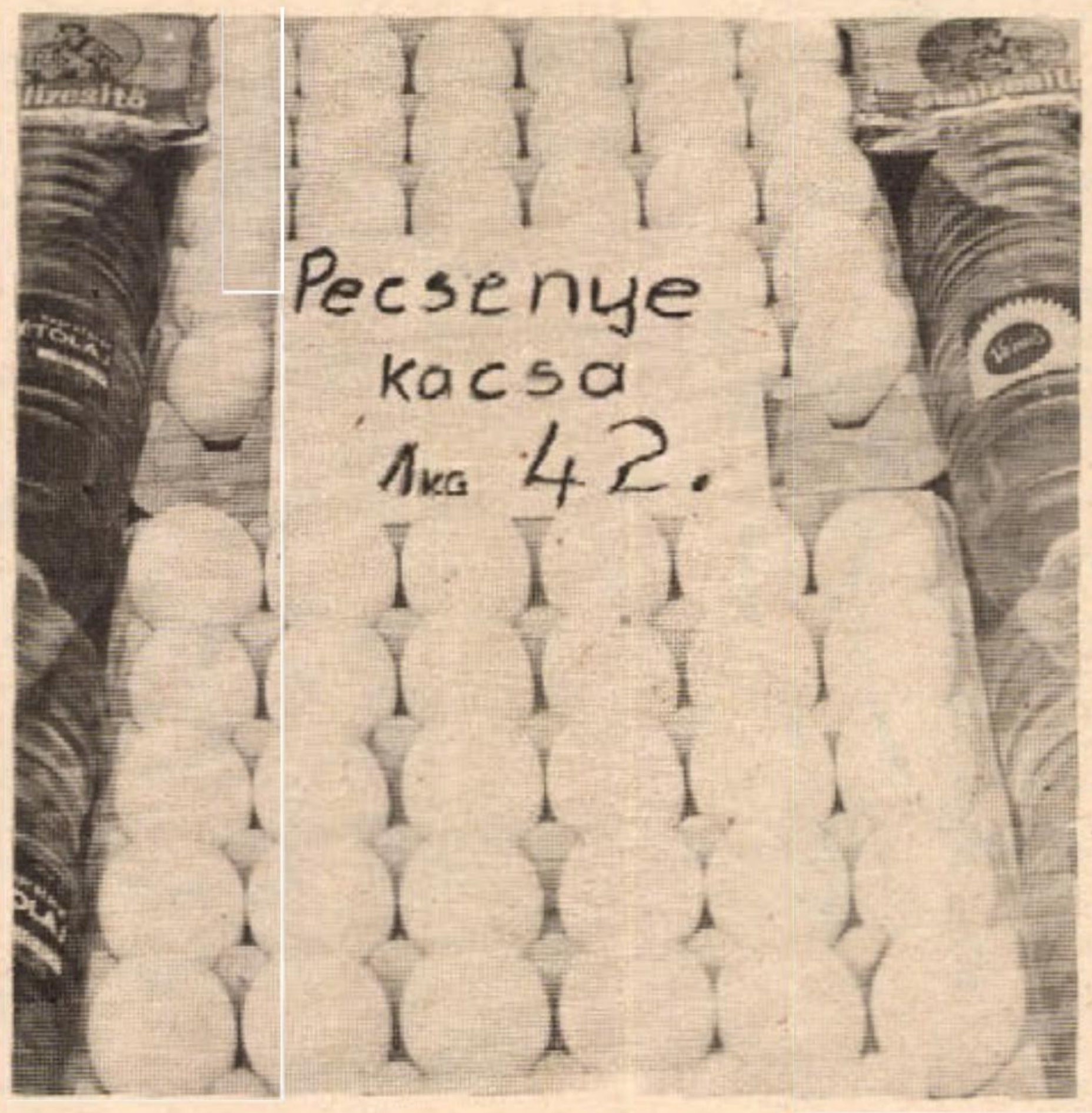

Ez még perspektivikusan is legfeljebb pecsenyecsirke.

(A Mártírok útján fotózta Zsiday Emese)

FEBRUÁR

31

CSÜTÖRTÖK

János

Szökőévnek szökőév — no de ennyire?!

(A Somogyi Néplapban fedezte fel Csonka Gábor, kaposvári olvasónk)

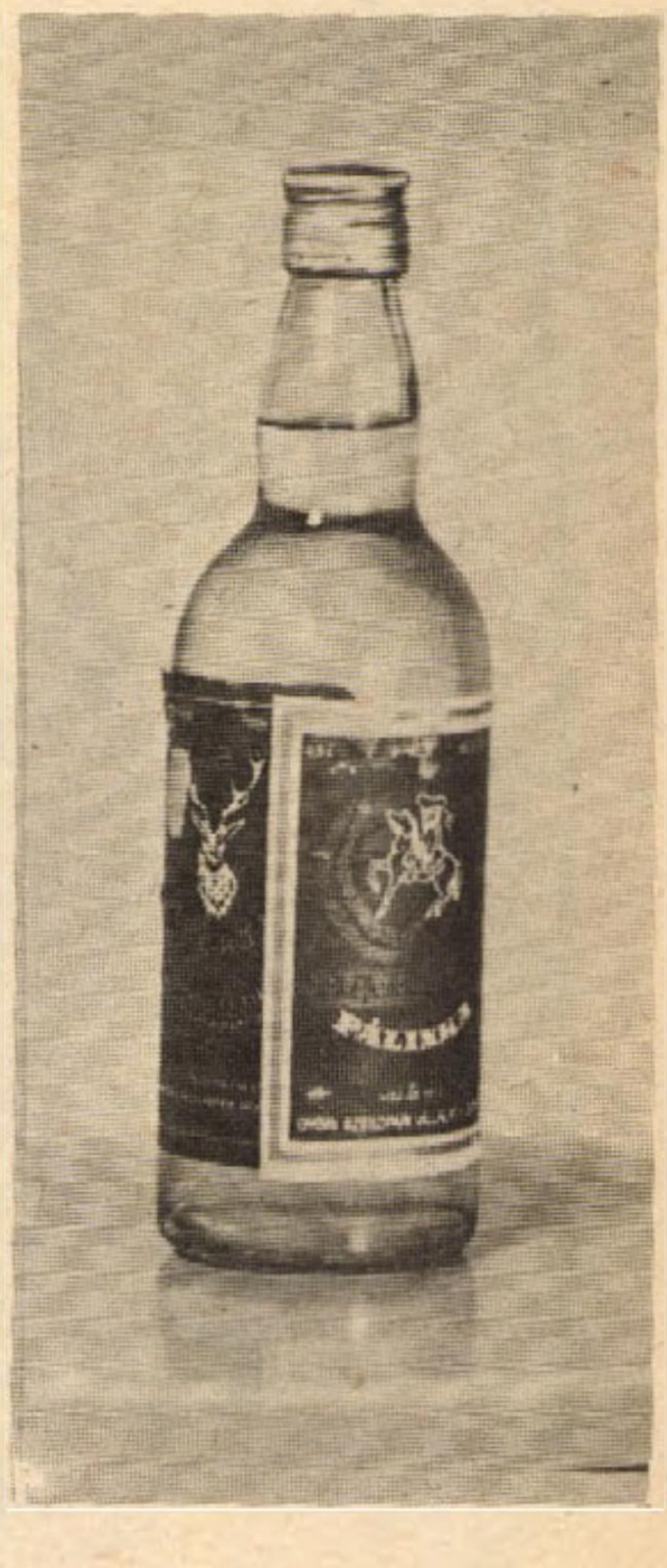

Itt a hubertuszosbarack címkekoktél!

(Az oroszlányi ABC-ben vásárolta Rojevszky Béla)

Ez a küldemény bérmentesítés nélkül adható fel.

POSTAHIVATAL

HELYBEN

SZÖKŐNAP

KAPUNK EGY NAPOT

Február 24-én van a „Szökőnap". Nem 29-én, ahogy sokan hitték mindaddig, amíg az újságok meg nem írták az igazat. Sőt, ma már azt is tudjuk, hogy valamikor a rómaiak idejében — nehogy az istenek megorroljanak a naptárkészítőkre — nem volt 29 napos a február, hanem úgy csinálták, hogy 23-a, 23-a másnapja, 24-e...

Néhány válasz arra a kérdésre, hogy: „Mit szól hozzá, kaptunk egy plusz napot?"

Az anyagias: És ezt ki fizeti meg nekünk?

A kétkedő: Nem fogják ezt később visszakérni?

A bizonytalan: Ez nekünk most jó, vagy rossz?

Az iskolás: Látszik, hogy az öregek csinálják a naptárt. Jól kiszúrtak velünk, vasárnapra tették.

Az ingatag: Ez nyugaton is így van, vagy csak nálunk?

A precíz: Már megint piszkálta valaki a naptárt!

A különc: Választhatnám azt a nevet a gyermekemnek, hogy „Szökő"?

A háziasszony: Fiacskám, februárra több kosztpénzt kapok!

Az optimista: Ezt ezentúl többször is tartjuk?

A kárörvendő: Jól átverték a népet!

A feledékeny: Hogyan is van ez? Szóval 24-én lesz 29-e?

A lusta: Ha a szökőnap vasárnap, nem lehetne minden hónapban még néhányat betervezni?

A jós: Majd meglátjátok! Először kipróbálják, aztán majd rendszert csinálnak belőle. Munkanapon.

Rádió és TV: Gyerekek, nincs valami resztli kéznél?

Szt. Péter: Ma nincs fogadónap! Mars vissza!

Az ironikus: Idén egy szökőnap, jövőre kettő... mi lesz itt tíz év múlva?

A határőrségnél: Ma megerősített őrjáratokat indítunk!

Tiszay László

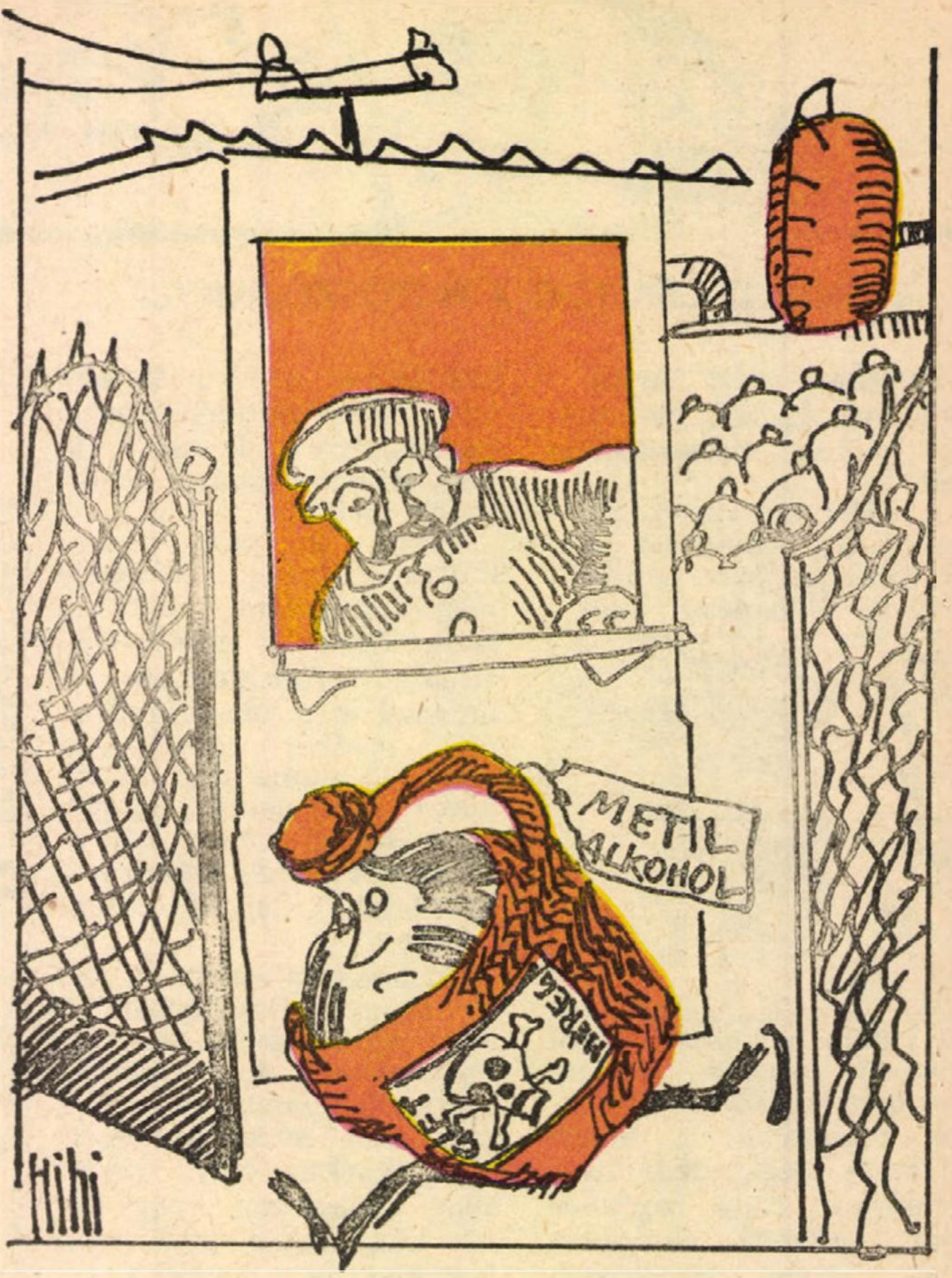

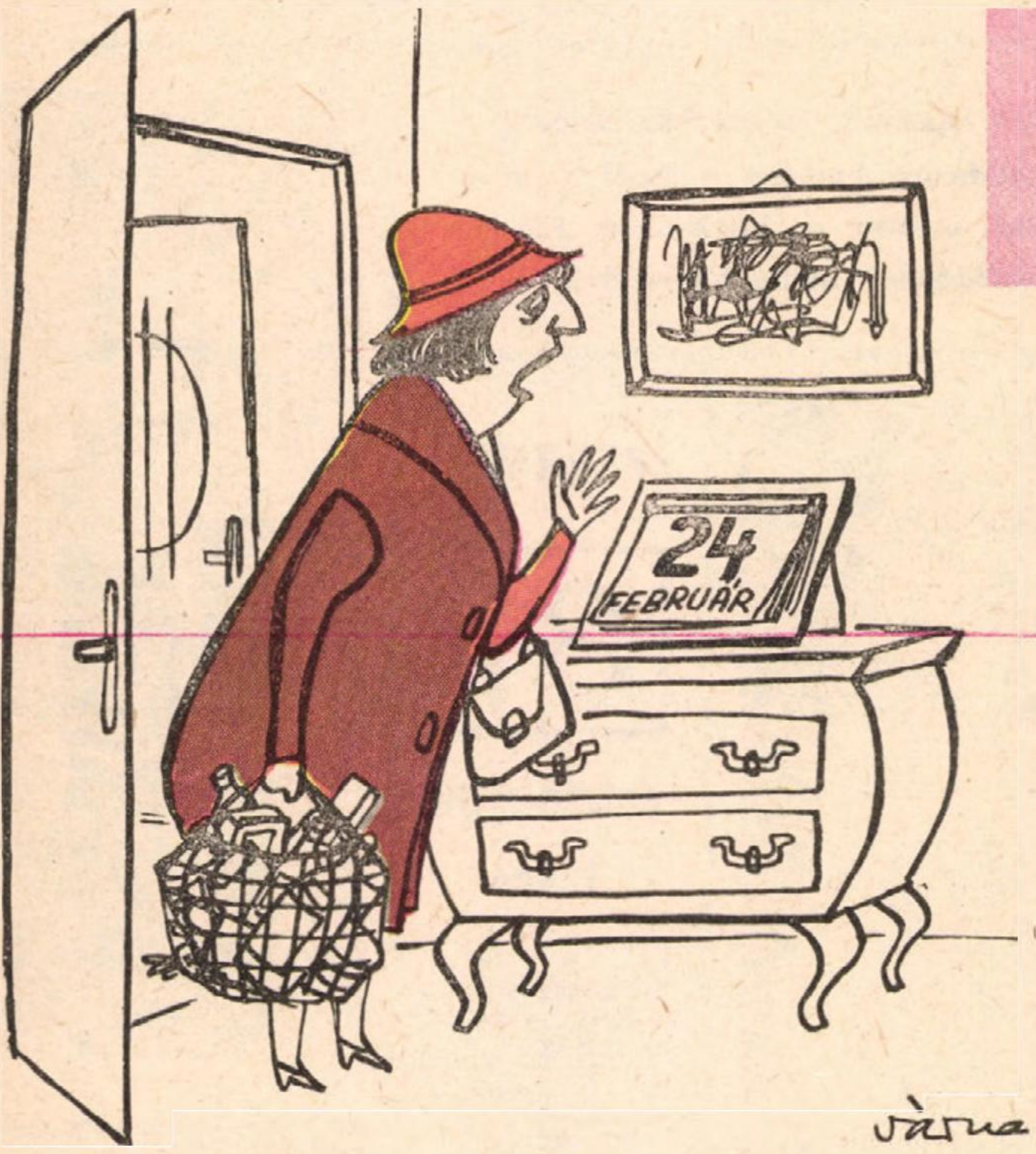

– Csak az árak meg ne tudják, hogy szőkőnap van...

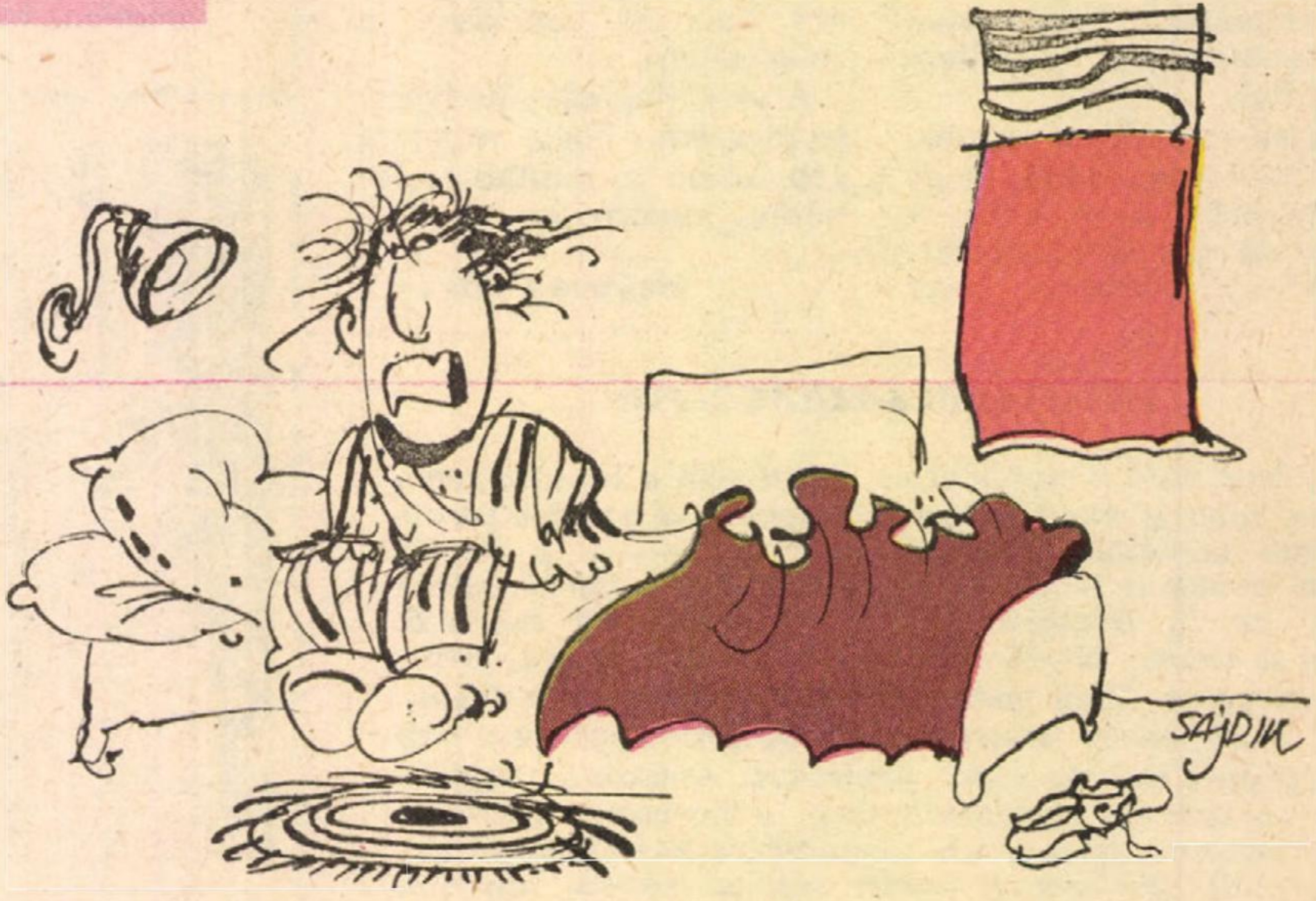

– A fene egye meg, eggyel többször kell felkelni!

MEGRENDELŐLAP

1980 .... hó 1-től megrendelem a Ludas Matyi című lapot

.... példányban, az alábbi címre:

A megrendelő neve ....

Város (község, falu) ....

.... utca .... hsz ...... ajtó. Irányítószám:

Az előfizetési díjat a nyugtával jelentkező kézbesítőnek fizetem.

(Kérjük nyomtatott betűkkel kitölteni!)

....
aláírás

OLVASSA AZ ÚJSÁGOT

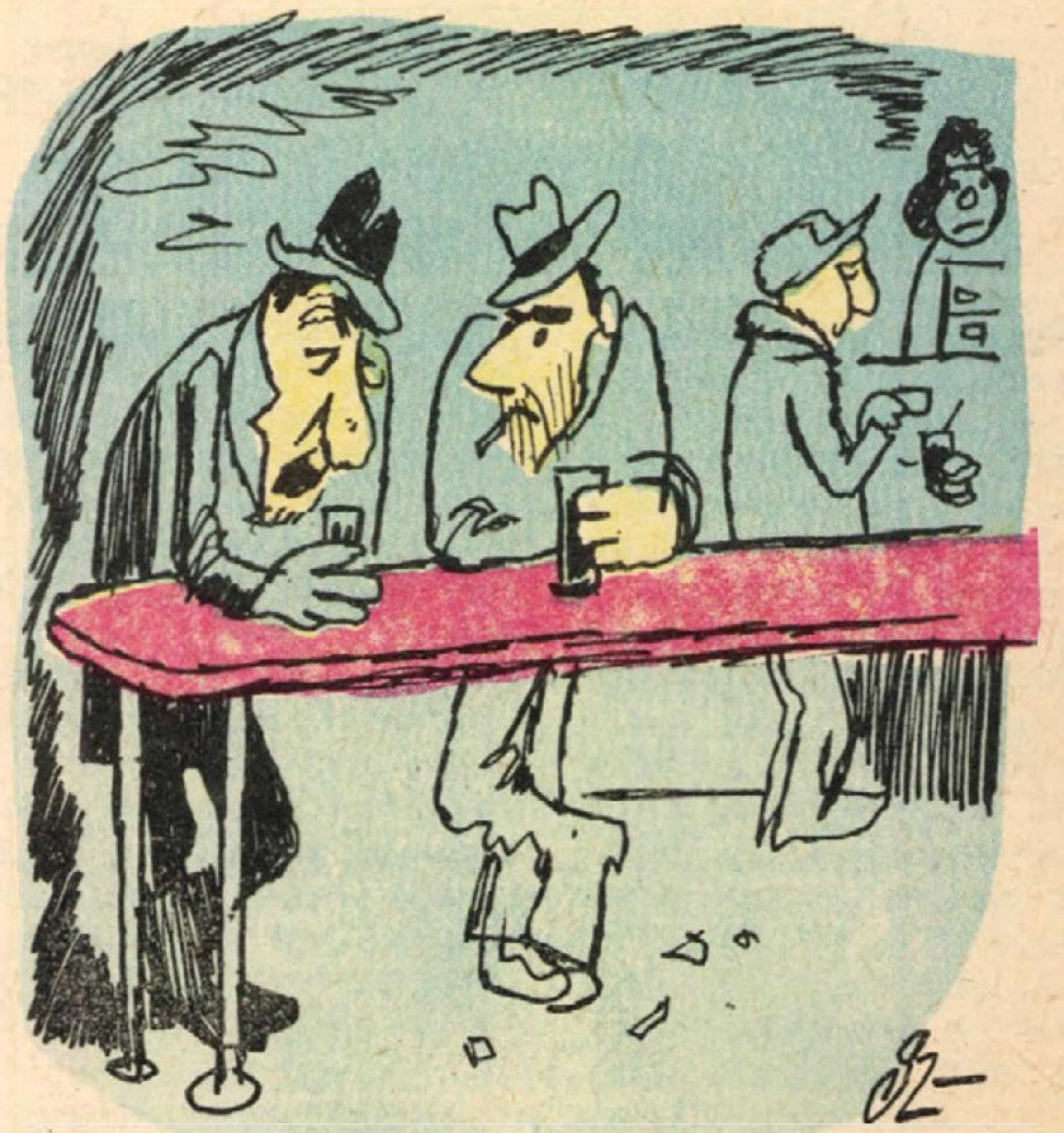

– Befagyasztottam a tartásdijat.

import humor

EGY TÉMA — HÉT RAJZ

A NEUE BERLINER ILLUSTRIERTE CÍMŰ LAPBÓL

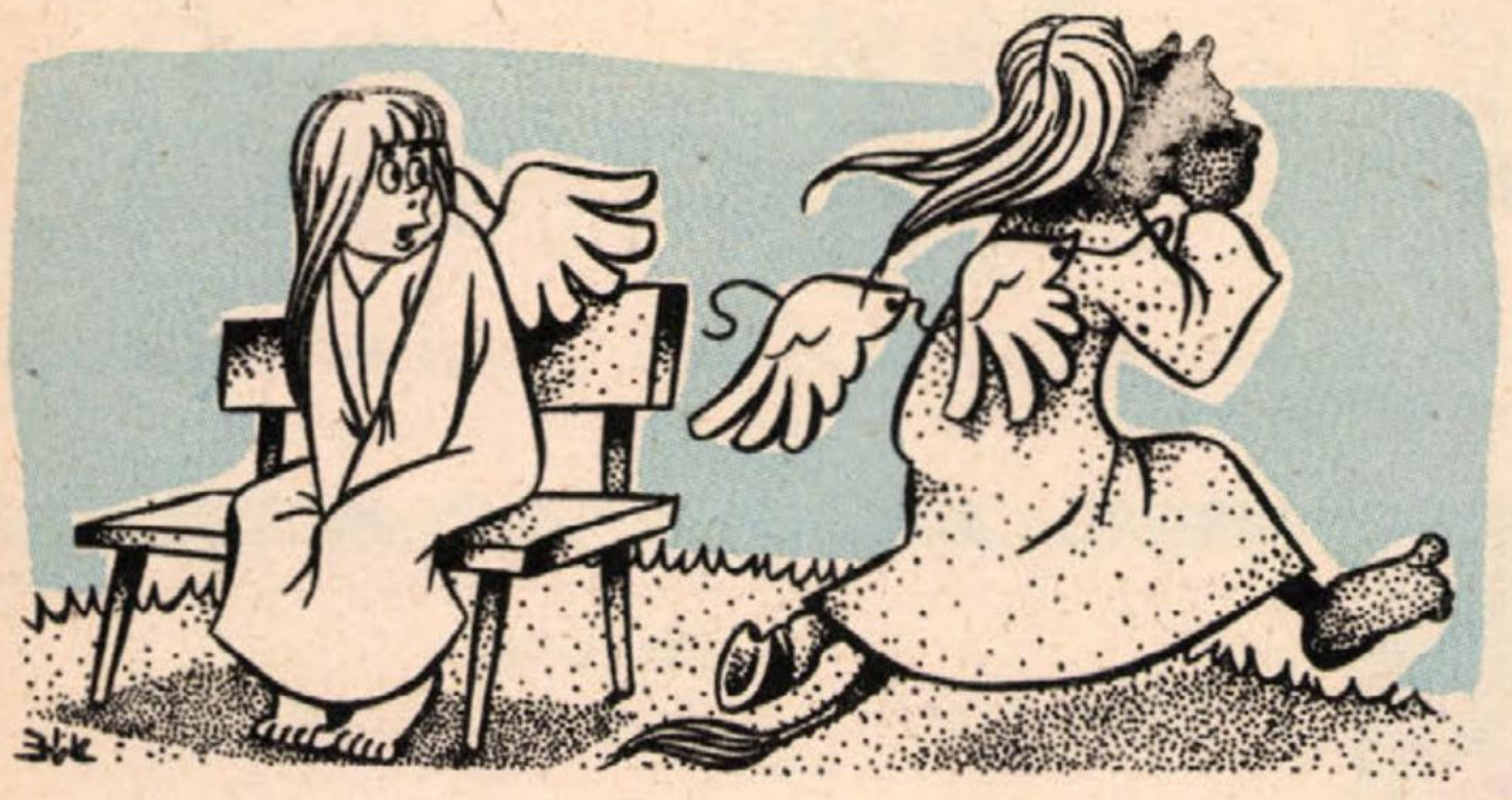

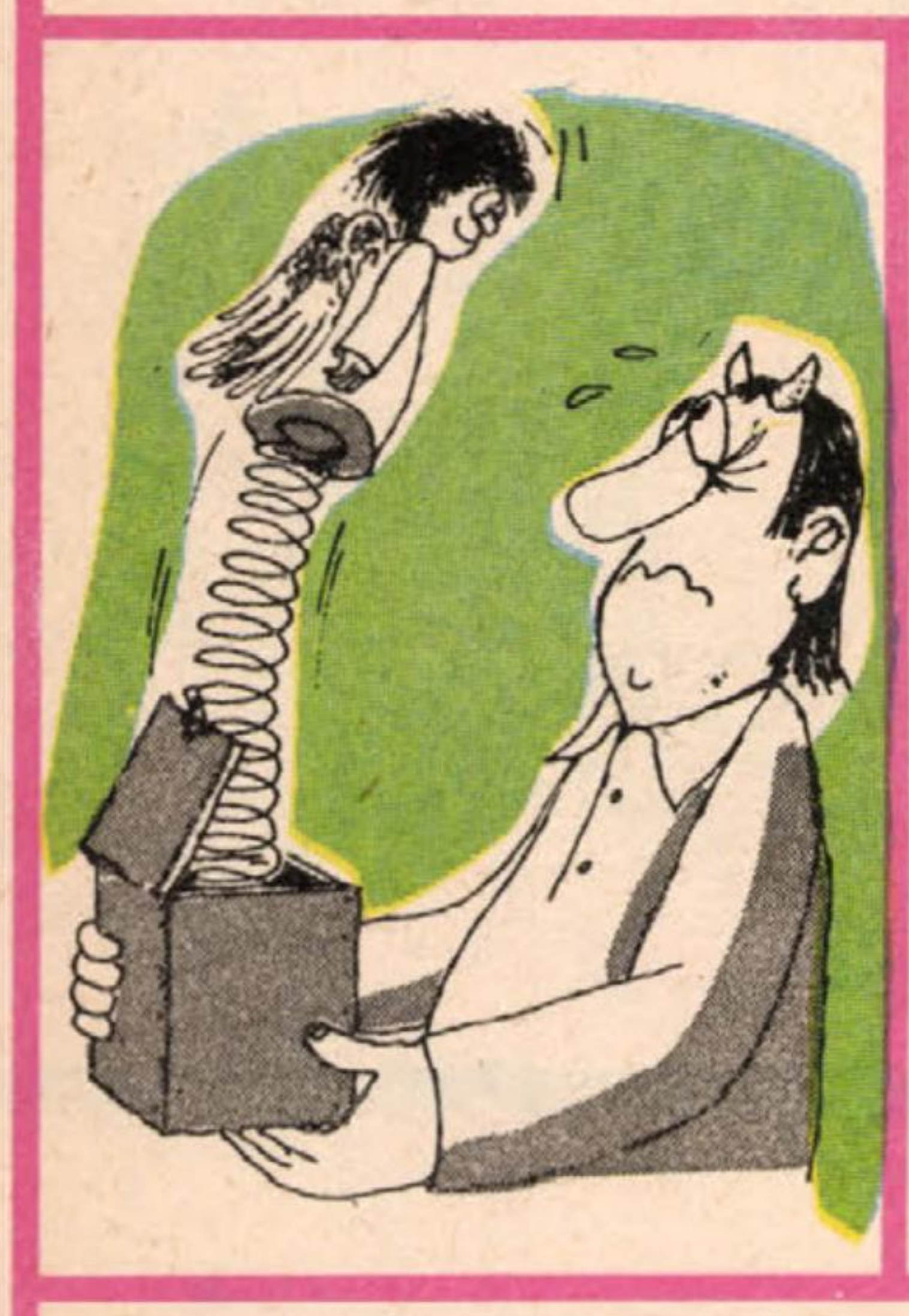

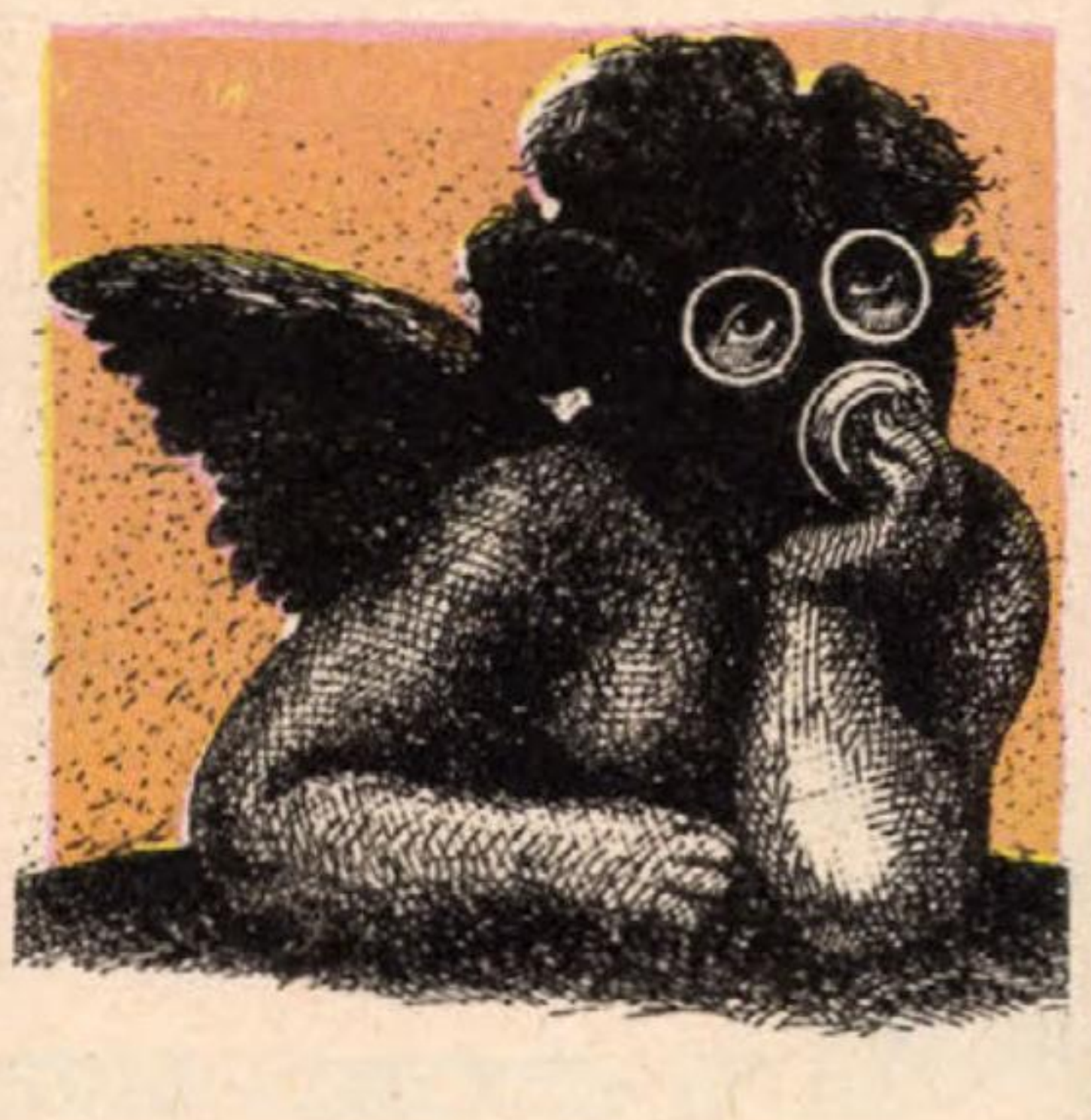

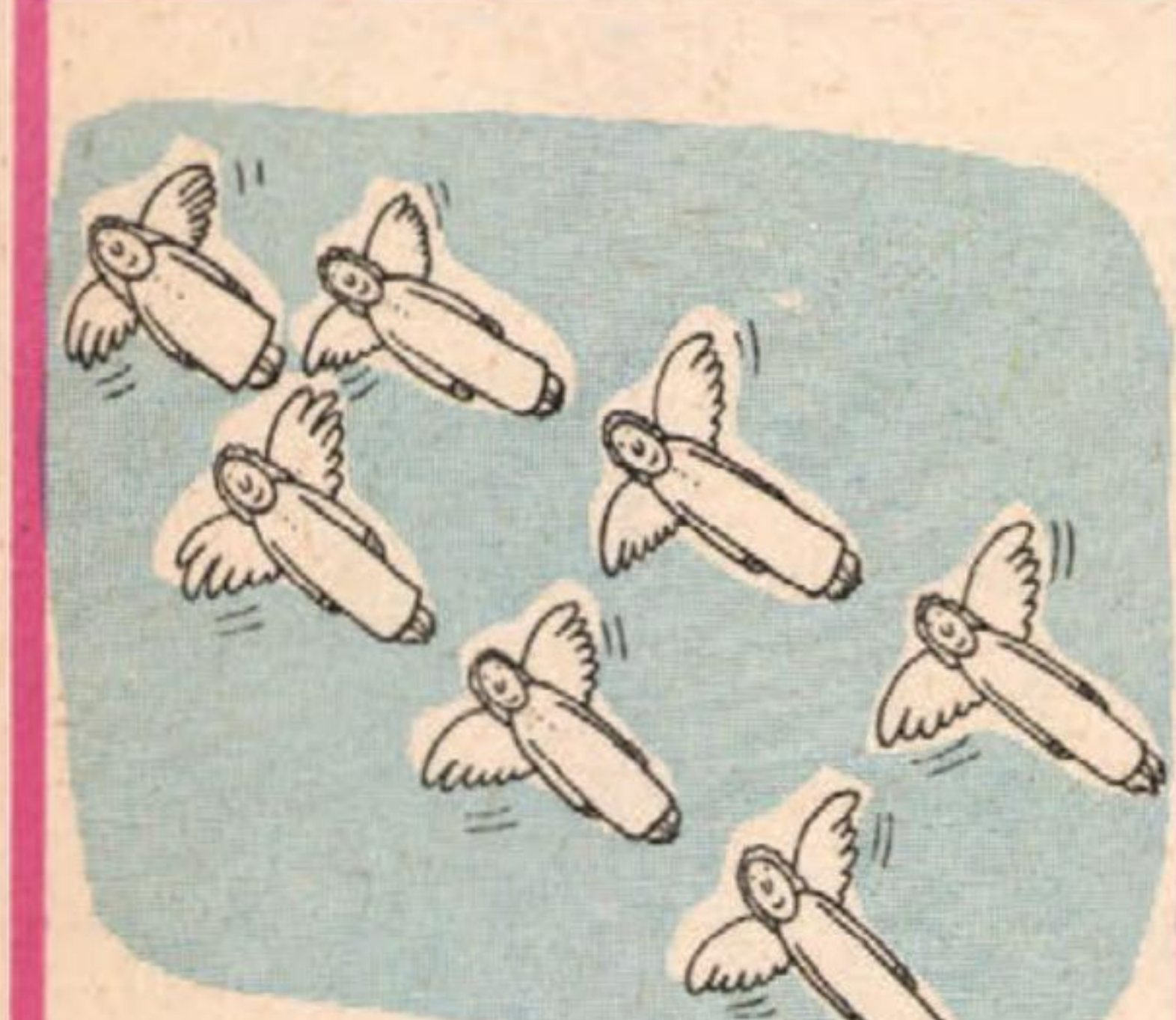

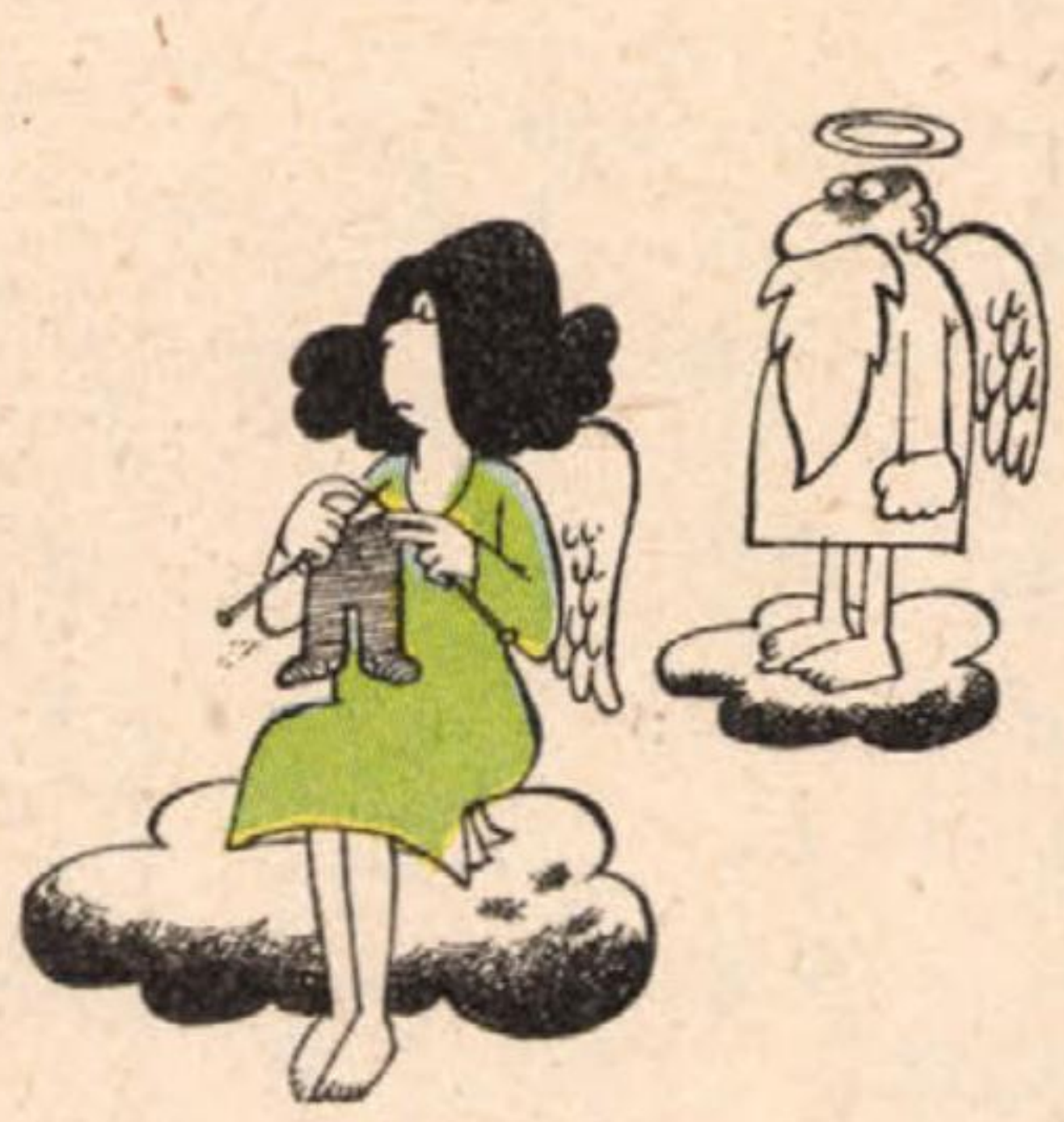

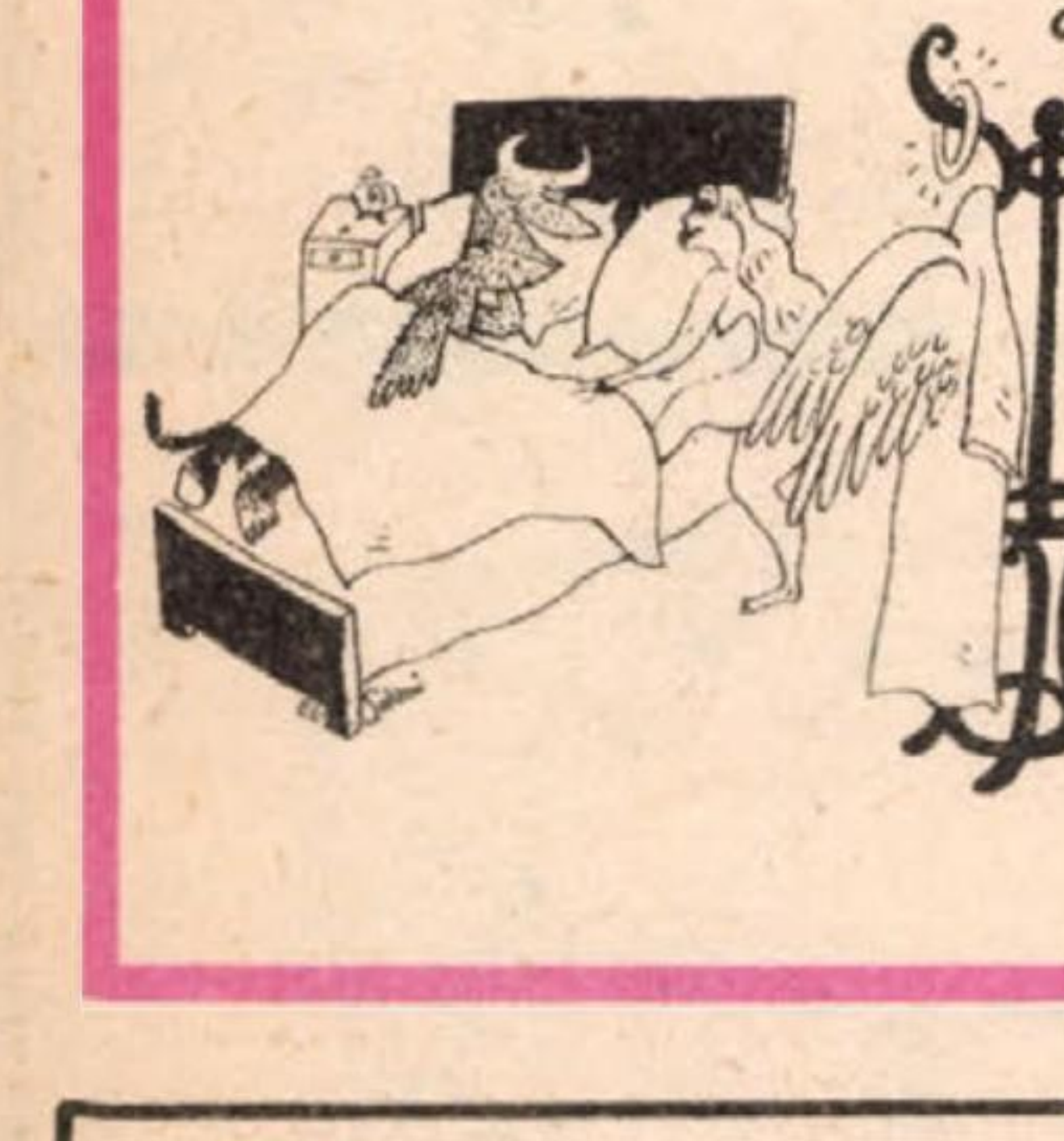

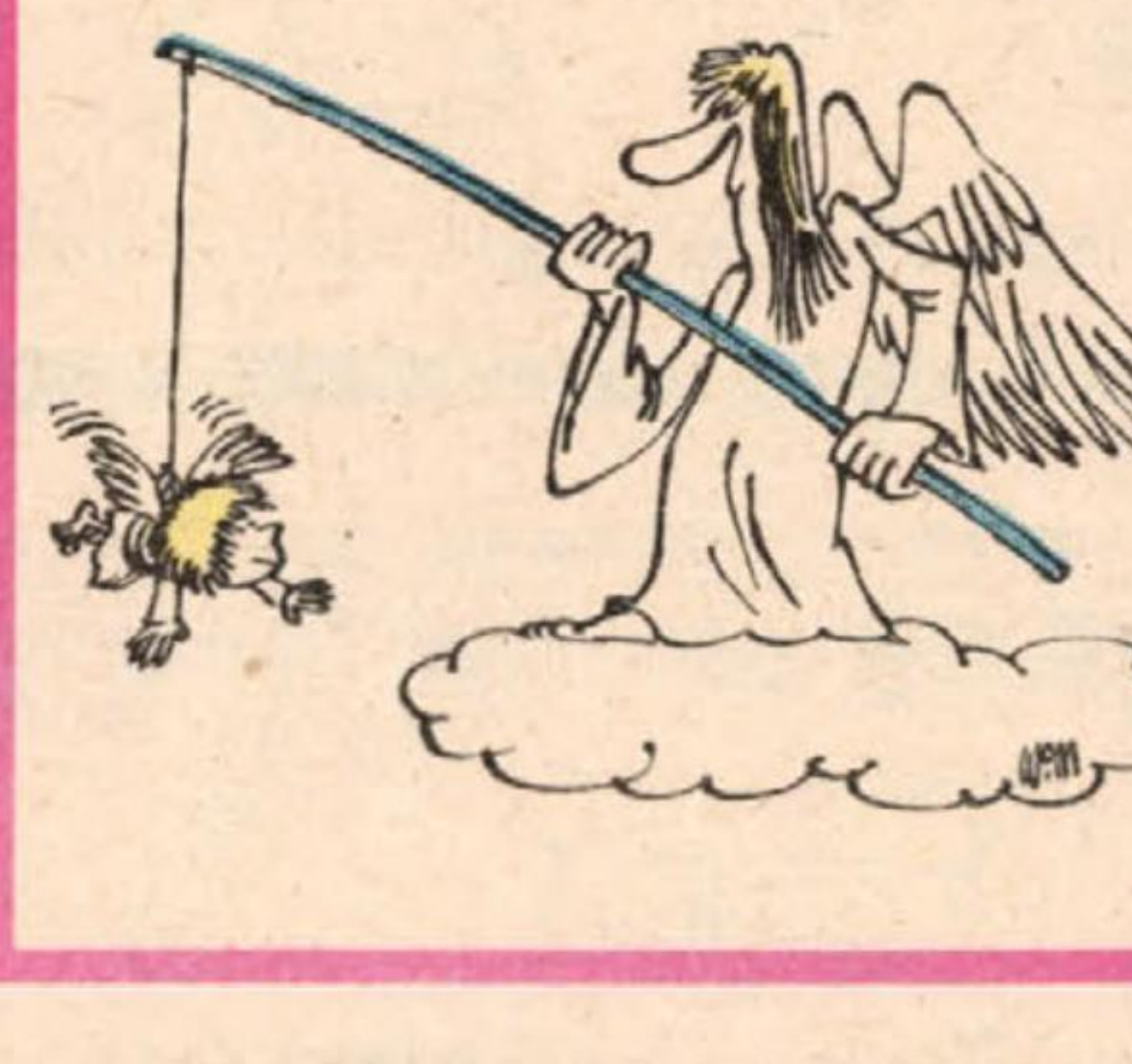

Ijesztő segítség

Alaposan összevert ember támolyog az éjszakai Nagykörúton. Egy segítőkész járókelő mellélép és azt mondja: — Vízszintes 1. És hogy mit felel erre a másik, az megtalálható a rejtvény függőleges 16. sorában. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb február 25-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Hajó célja
14. Az osztrák kancellár (Kreisky) keresztneve
15. „De még mennyire!"
16. A modern festészet egyik francia úttörője (1832—1833)
18. Hátulsó
19. A mondat egyik fele
20. A palacsinta egyik fajtája
22. Valószínűnek gondol valamit
23. Író, ügyvéd, Petőfi barátja (Albert, 1823—1867)
24. Shaw neve előtt szereplő két betű
26. A bokszolóé félelmetes
28. Régmúlt idők legendás spanyol futballkapusa
29. Hatalmas vízi emlős
31. A falevél jellemzője
32. Mutatószó
33. Bántalmat okoz
35. Jómagam
36. Polinéziai szigetcsoport
38. Állítólag itt kötött ki Noé bárkája az özönvíz után
41. Antifasiszta újságíró, költő (György, 1906—1942)
42. Halat a horgász
43. Hatalmas pusztaság
45. A polip állattani neve
47. O. J.
48. Frankfurt ... Main
49. A szigetvári hős monogramja
51. Gyümölcs
52. „Halló" helyett mondják telefonba az olaszok
53. Nyomdai termékek megjelentetésével foglalkozó vállalat
56. Kérdőíveken többnyire az első kérdés
58. Wells neve előtt szereplő két betű
59. Érzéki örömökre vágyó
60. Kötőszó
61. Óriáskígyó
62. Időegység
63. Vissza: történetkutató, akiről kódexet neveztek el
65. A függ. 27. jellemző tulajdonsága

FÜGGŐLEGES

2. Egy papagájfajta neve
3. Idős asszony
4. Vízijármű tartozéka
5. Megvesszőzött kutya (?)
6. R. R. H.
7. Így nevezték hajdan a francia gyarmatok zsoldos katonáját
8. Például: neveléssel foglalkozó tanügyi intézmény
9. Rendszerint nem válik be
10. A 27. függ. mássalhangzói
11. Gerinces, de nem emlős állat
12. Klasszikus görög költő, az élet örömeinek énekese
17. Nem olimpiai sportág
21. Vadászfegyverek tölténye
23. Sok Dankó-nóta szövegírója (teljes neve)
25. Megelégszik vele
27. Fontos ipari növény
30. Áramátalakító berendezés
34. Párizs egyik nevezetes tere a Szajna jobbpartján
36. Kempingező nem nélkülözheti
37. Időhatározó
39. Összekevert gát
40. A jugoszláviai Rijeka olasz neve
41. A bárium vegyjele
43. Törlés céljaira szolgál
44. V. S.
46. Az ozmium jele
48. A három testőr egyike Dumas regényében
50. E-vel az elején: férfinév
52. Egynemű anyagból készült pépes, ragacsos ételre mondják
54. Stratford on ... (Shakespeare szülővárosa)
55. Vissza: az Észak-atlanti Szövetség
57. Légy türelemmel!
61. Dicséret
64. Az 55 függ. vége
65. R. Ö.

1 H	2 A	3 N	4 E	M	5 É	6 R	7 Z	8 I	9 J	Ó	10 L	11 M	12 A	G
■	13 R	É	V	■	14 B	R	U	N	O	■	15 N	A	N	A
16 M	A	N	E	17 T	■	18 H	Á	T	S	Ó	■	19 D	A	T
É	■	20 I	Z	E	21 S	■	22 V	É	L	■	23 P	Á	K	H
24 G	25 B	■	26 Ö	K	Ö	27 L	■	28 Z	A	M	O	R	R	A
29 C	E	30 T	■	31 E	R	E	Z	E	T	■	S	■	32 E	Z
33 S	É	R	34 T	■	35 É	N	■	T	■	36 S	A	37 M	O	A
38 A	R	A	R	39 Á	T	■	40 F	■	41 B	Á	L	I	N	T
42 K	I	F	O	G	■	43 S	I	44 V	A	T	A	G	■	A
A	■	45 O	C	T	46 O	P	U	S	■	47 O	J	■	48 A	M
49 Z	50 M	■	A	■	51 S	O	M	■	52 P	R	O	N	T	O
53 K	I	54 A	D	55 O	■	56 N	E	57 V	E	■	S	■	58 H	G
59 É	L	V	E	T	E	G	■	60 Á	M	■	■	61 B	O	A
N	■	62 Ó	R	A	■	63 Y	64 A	R	P	■	65 R	O	S	T
E	É	N	O	N	N	A	N	J	Ö	V	Ö	K	■	OM

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft negyed évre 36 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
80.2308/2-08 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

KÉNYES PÁCIENS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„A fájdalmat kitűnően elviselem, de az ordítást nem bírom hallgatni."

200—200 forintot nyert:

Bézi Zsigmond, Kecskemét, Nyíri út 21. 6000

Márián Andrásné, Bp. Lenin krt. 77. 1067

Süveges Marianna, Szeged, Úttörő tér 4. 6724

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

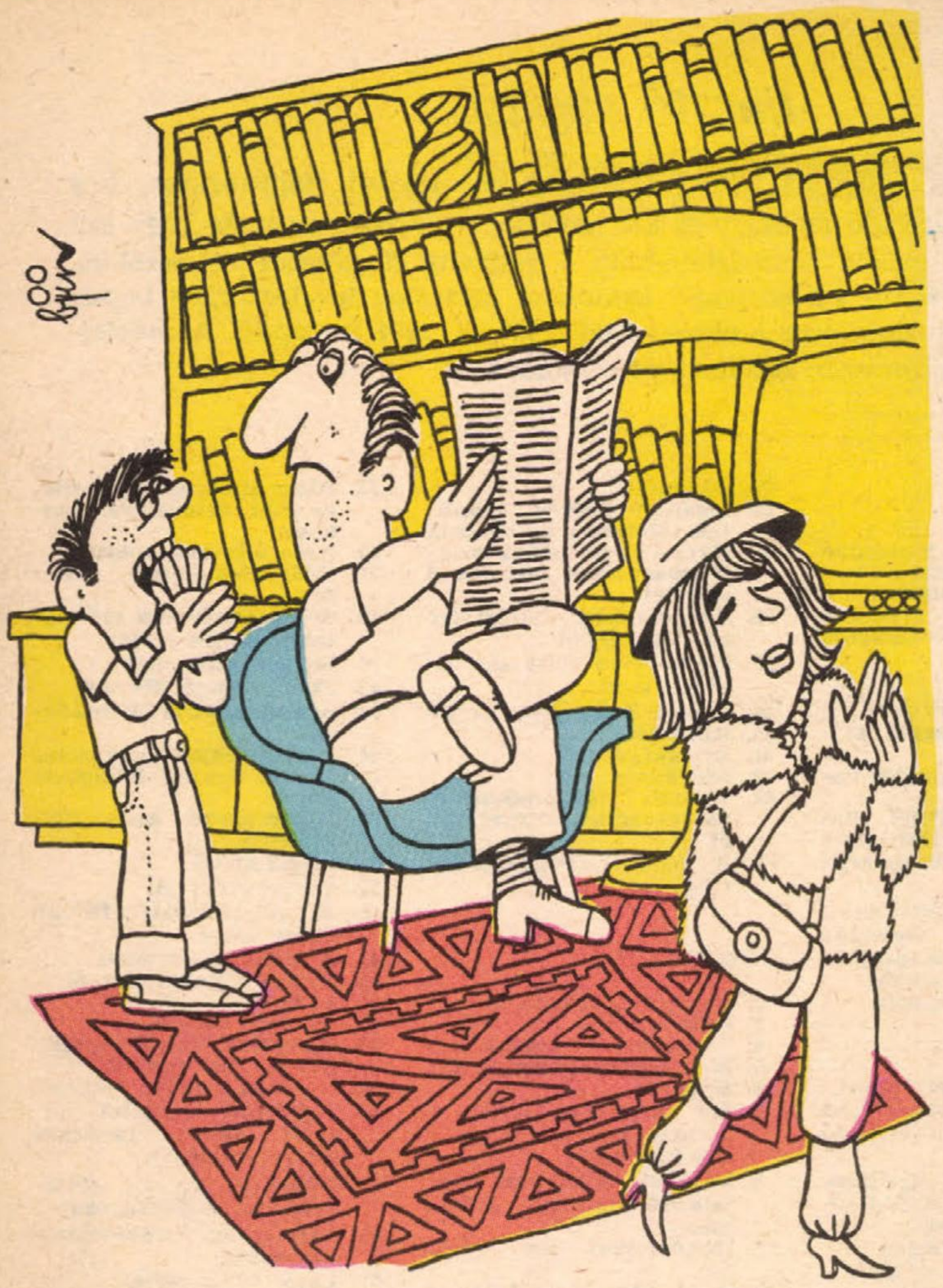

– Papa, nem mennél inkább te a szülői értekezletre? Anyu mégiscsak egy ijedős, gyenge nő...

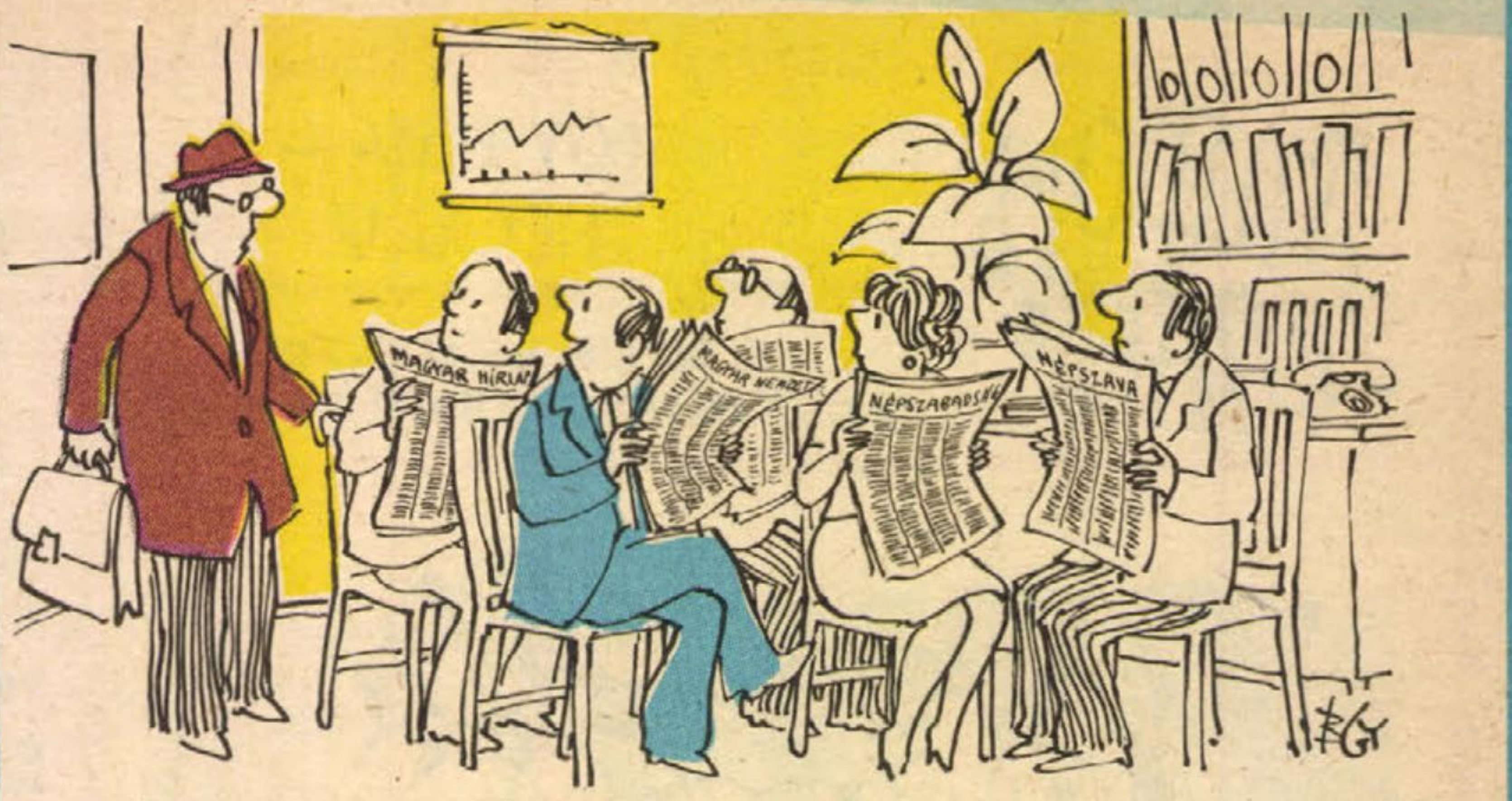
MAGYAR HÍRLAP
MAGYAR NEMZET
NÉPSZABADSÁG
NÉPSZAVA

– Bejöttünk egy félórával előbb, hátha könnyebben eligazodunk a világpolitikában.

Ludas Matyi

HATÁSKÖR

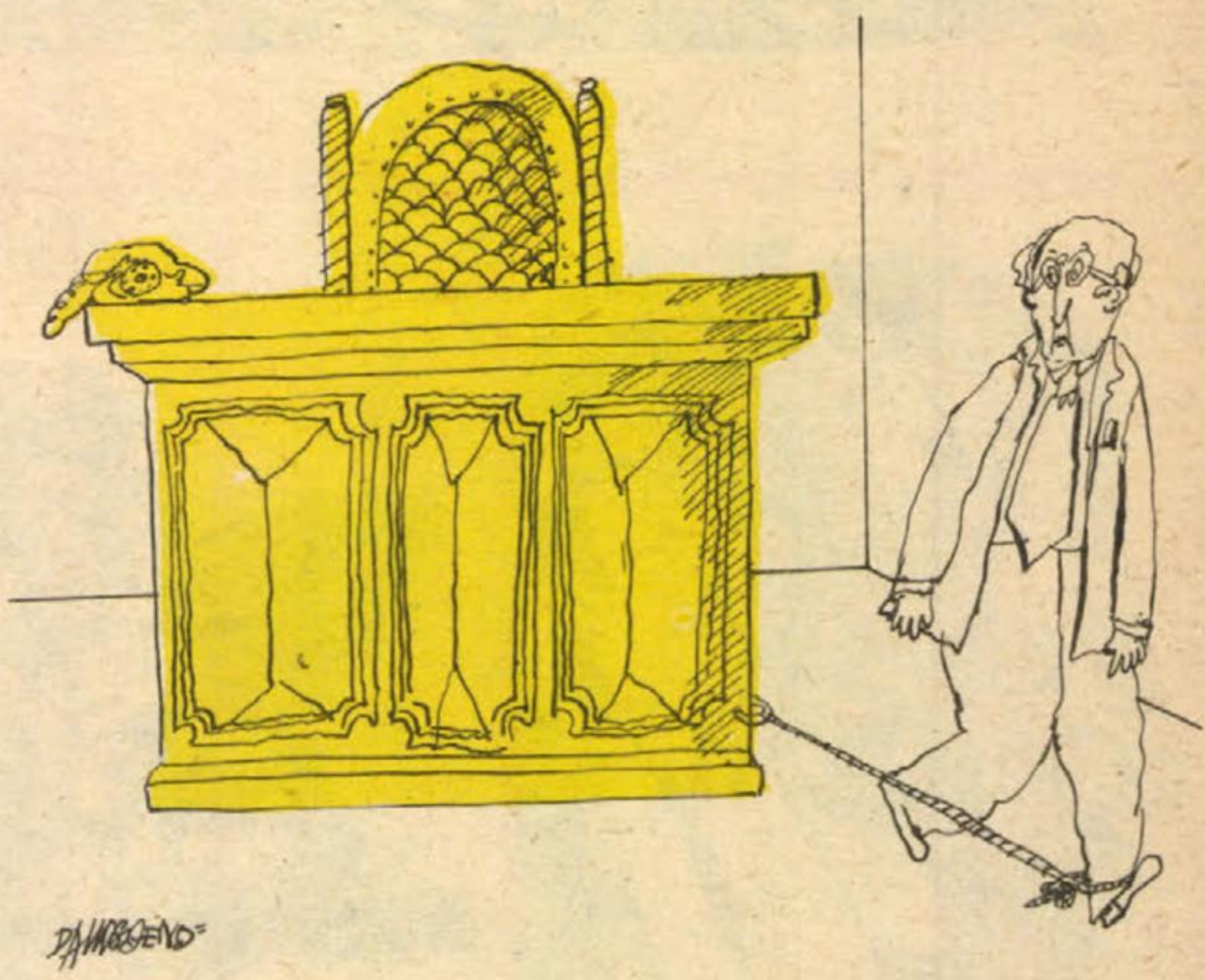

A CSÓK

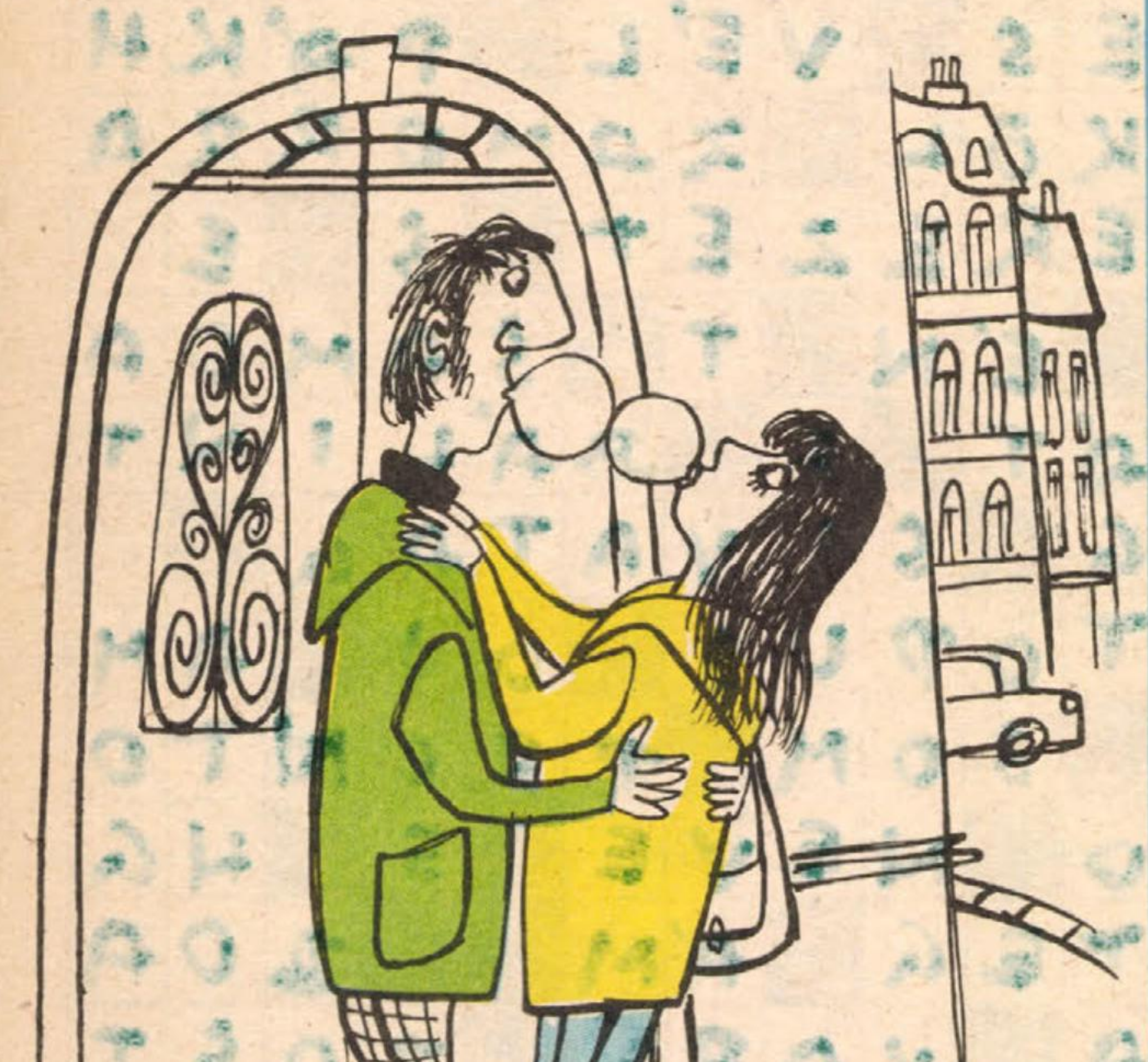

TURISTAHÁZBAN

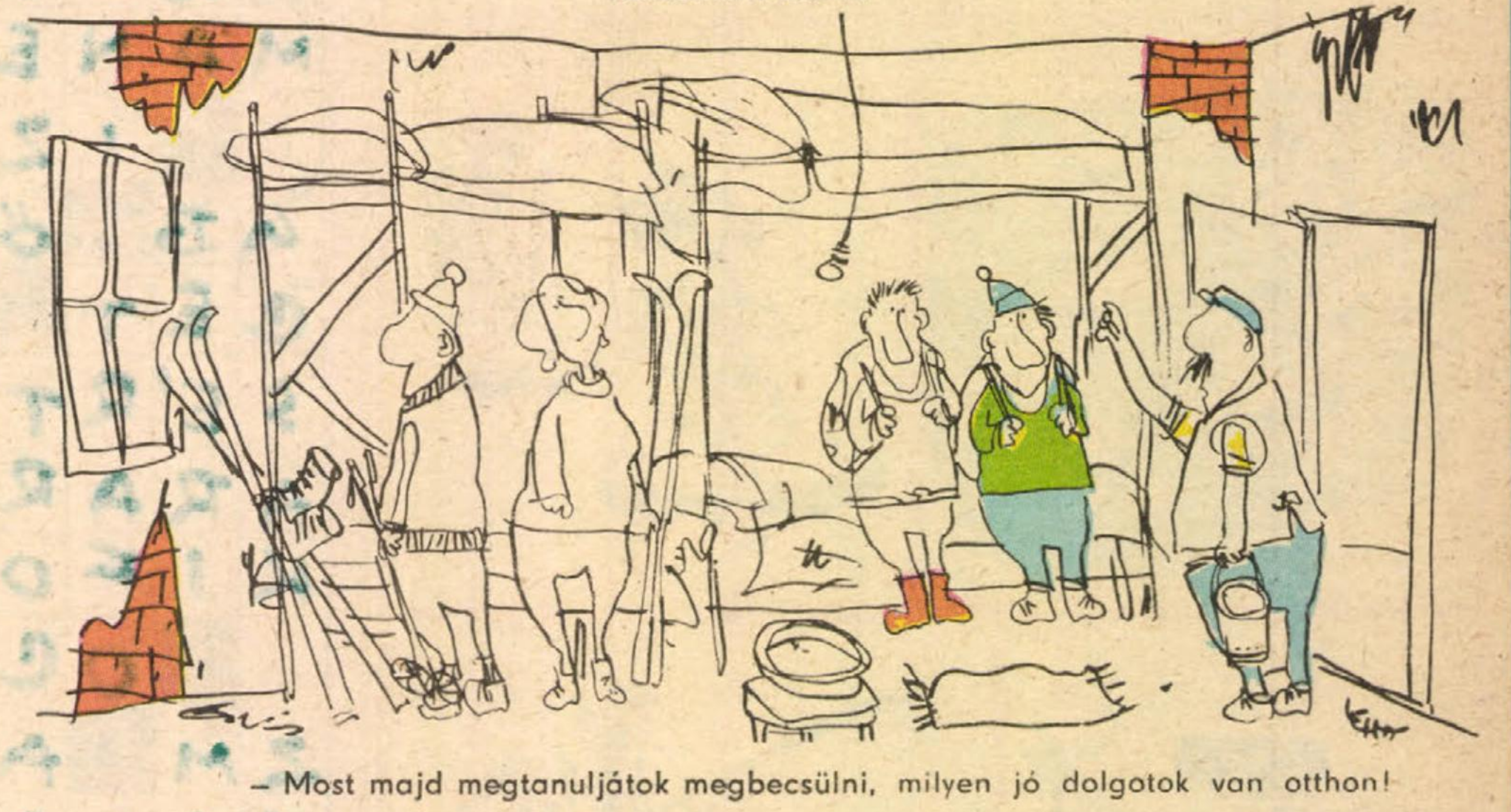

– Most majd megtanuljátok megbecsülni, milyen jó dolgotok van otthon!

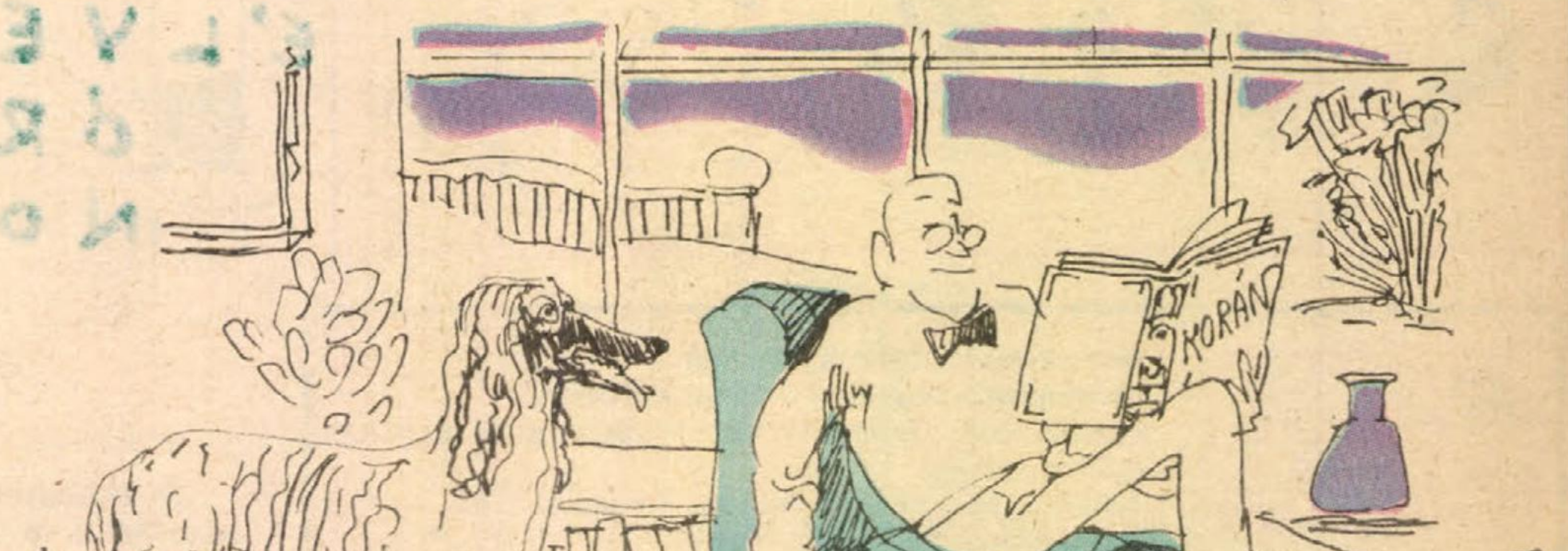NAPRAKÉSZ EMBER